

RAPPORT FRA EN ARBEIDSGRUPPE FOR

FORENKLING AV REGELVERK FOR

MARINT FISKE

Bergen, 1. juli 2004

RAPPORT FRA EN ARBEIDSGRUPPE FOR FORENKLING AV REGELVERK FOR MARINT FISKE.

INNHold.

- 1. BAKGRUNN FOR ARBEIDSGRUPPA, DELTAKERE OG ARBEIDET I GRUPPA OG MANDATET.**
 - 1.1. Bakgrunnen for arbeidsgruppa.**
 - 1.2. Deltakere og arbeidet i gruppa.**
 - 1.3. Mandatet.**

- 2. SAMMENDRAG AV FORSLAGENE FRA ARBEIDSGRUPPA.**

- 3. OM REGELFORENKLING.**

- 4. STRUKTUR FOR DET TEKNISKE REGELVERKET.**
 - 4.1. Tilrådninger fra arbeidsgruppa for forenkling av regler for praktisk fiske i rapport av oktober 2003.**
 - 4.2. Arbeidsgruppas vurderinger og forslag.**

- 5. FORSLAG TIL NY TEKNISK FORSKRIFT.**
 - 5.1. Generelle kommentarer til ny teknisk forskrift.**
 - 5.1.1. Om det tekniske regelverket i Skagerrak.**
 - 5.1.2. Om saklig og stedlig virkeområde.**
 - 5.1.3. Om bifangst.**
 - 5.1.4. Om hummerforvaltningen.**
 - 5.1.5. Om adgang til å ha fisk under minstemål i fangstene.**
 - 5.2. Forslag til ny forskrift om utøvelse av fiske i sjøen med kommentarer til de enkelte paragrafer.**

- 6. FORENKLING AV TEKNISKE BESTEMMELSER SOM IKKE FORESLÅS TATT INN I DEN NYE TEKNISKE FORSKRIFTEN.**
 - 6.1. Forskrifter om rapportering fra fiskefartøy.**
 - 6.2. Forskrifter om satellittsporing av fiskefartøy.**
 - 6.3. Forskrifter om sorteringsrister.**
 - 6.4. Forskrifter om omregningsfaktorer.**
 - 6.5. Forskrifter om tang- og tareforvaltning.**
 - 6.6. Forskrifter om sel- og hvalfangst.**
 - 6.7. Forskrifter om lokale reguleringer.**
- 7. FORSLAG TIL NY FORSKRIFT OM UTØVELSEN AV FISKE I SJØEN.**

1. BAKGRUNN FOR ARBEIDSGRUPPA, DELTAKERE OG ARBEIDET I GRUPPA OG MANDATET.

1.1. Bakgrunnen for Arbeidsgruppa.

Regelforenkling er ett av Fiskeridirektoratets hovedvirksomhetsområder. Med et omfattende og komplekst regelverk er det viktig at det er utformet og redigert på en slik måte at det lettest mulig kan forstås av næringsutøverne. Et forståelig regelverk er en forutsetning for at det kan etterleves. Et enklere regelverk er en viktig side av spørsmålet om lovlidighet i fiskerinæringen. Vanskelig tilgjengelige og upraktiske regler kan i seg selv bidra til å skape lovbrytere.

Påstander fra enkelte fiskere om at det norske regelverket inneholdt slike bestemmelser, var en av grunnene til at Fiskeridirektøren i samråd med blant annet Norges Fiskarlag nedsatte en arbeidsgruppe for å komme med forslag om forenklinger av regler for praktisk fiske. Arbeidsgruppa avga sin rapport i oktober 2003, og foreslo endringer i enkeltbestemmelser og måten forskriftsverket er bygd opp på. Gruppa vurderte også spørsmålet om hvordan regelverket bør kunngjøres. Ett av forslagene fra arbeidsgruppa var at det i Fiskeridirektoratet blant annet burde foretas en gjennomgang av det såkalte tekniske regelverket med sikte på forenkling. Dette gjaldt først og fremst maskevidde- og minstemålsforskriftene, men også bestemmelser om blant annet merking av fartøy og redskap. Fiskeridirektøren var enig i dette forslaget, og en slik gjennomgang vil utgjøre en sentral del av den nye gruppas arbeidsområde.

Et enklere regelverk vil legge grunnlag for en mer effektiv og rasjonell forvaltning.

Et enklere regelverk vil også gjøre det lettere å delegere forvaltningsmyndighet og styrke grunnlaget for at like saker behandles likt.

Det er nødvendig å arbeide vedvarende og systematisk med regelforenkling. Systematisk arbeid skjer best i arbeids-/prosjektgrupper.

Forenkling av regelverk for utøvelse av marint fiske må skje innenfor rammene av god fiskeriforvaltning og kontroll.

1.2. Deltakere og arbeidet i gruppa.

Arbeidsgruppa har hatt representanter fra Reguleringsseksjonen og Utviklingsseksjonen i Fiskeridirektoratet.

Følgende personer har deltatt: Arne Wåge, Utviklingsseksjonen, leder,
Terje Halsteinsen, Reguleringsseksjonen,
Hanne Østgård, Reguleringsseksjonen
Elisabeth Borthen, Reguleringsseksjonen.

Det har vært forutsetningen at gruppa skal innkalle representanter fra berørte fagfelt/avdelinger/seksjoner i direktoratet ved arbeid med de enkelte regelområdene, og at det

skal bes om råd fra Havforskningsinstituttet, Kystvakten og salgslag der dette er hensiktsmessig.

Arbeidsgruppa har hatt følgende møter:

- Møte 16. januar 2004 med representanter fra Utviklingsseksjonen og Reguleringsseksjonen.
- Møte 26. februar 2004 med forenklingseksperter fra Kyst- og Havbruksavdelingen.
- Møte 16. april 2004 med representanter fra Havforskningsinstituttet.
- Møte 12. mai 2004 med representanter fra Statistikkavdelingen, IT-avdelingen og Reguleringsseksjonen.
- Møte 13. mai 2004 med representanter fra Fartøy- og deltakerseksjonen.
- Møte 24. mai 2004 med representanter fra Kontrollseksjonen.
- Møte 11. juni 2004 med representant fra Kystvakten.
- Møte 16. juni 2004 med representanter fra IT-avdelingen og Reguleringsseksjonen.

Det har ikke lyktes å avholde møte med salgslag.

Robert Misund fra Utviklingsseksjonen og Stein-Åge Johnsen fra Reguleringsseksjonen har møtt på de fleste av Arbeidsgruppas møter.

1.3. Mandatet.

Arbeidsgruppa har hatt følgende mandat:

”Arbeidsgruppa skal gjennomgå forskrifter om utøvelse av fiske og fangst med norske fartøy, hovedsakelig fastsatt i medhold av saltvannsfiskeoven. Disse forskriftene er utgitt som J-meldinger. Pr. 30. juni d.å. inneholder Fiskeridirektoratets J-meldingsdatabase ca. 330 slike forskrifter.

Forskriftene kan inndeles i følgende grupper:

- Årlige reguleringsforskrifter.
- Teknisk regelverk. Dette er først og fremst maskevidde- og minstemålsforskrifter, regler om merking av fartøy og redskap, regler om sorteringsrister, satellittsporing av fiskefartøy, omregningsfaktorer m.v. Det presiseres at tekniske bestemmelser som i dag er inntatt i årlige reguleringsforskrifter defineres som teknisk regelverk i denne sammenheng.
- Forskrifter om rapportering fra fiskefartøy.
- Forskrifter om tang- og tareforvaltning.
- Forskrifter om sel- og hvalfangst.
- Lokale reguleringsforskrifter.

Arbeidsgruppa skal gå gjennom alle forskriftsgruppene og skal starte med en gjennomgang av det tekniske regelverket. I de årlige reguleringsforskriftene skal de tekniske bestemmelsene vurderes.

Forenklingsarbeidet vil bestå av en gjennomgang av de enkelte forskriftsbestemmelsene så vel som en vurdering av og forslag om hvordan forskriftsverket bør struktureres.

Forenklingsarbeidet vil i utgangspunktet være av fiskerifaglig /juridisk karakter. Arbeidsgruppa vil etter behov rådføre seg med Havforskningsinstituttet, Kystvakten og salgslag.

Arbeidsgruppa vil også kunne foreslå forenklinger som vil være av mer forvaltningspolitisk og næringspolitisk karakter. Slike forslag vil, etter eventuell tilslutning fra Fiskeridirektøren, måtte avklares med Fiskeridepartementet og på vanlig måte sendes på høring til interesserte.

Arbeidsgruppa skal avgi sin rapport til Fiskeridirektøren innen 1. juli 2004. Når denne fristen fastsettes, legges det avgjørende vekt på at forslagene fra Arbeidsgruppa skal kunne vurderes i forbindelse med Fiskeriministerens presentasjon av regelforenkling under ” Nor-Fishing ” i august 2004. Fristen 1. juli innebærer at arbeidet i gruppa må gis høy prioritet blant annet ved at medlemmene i gruppa i nødvendig grad blir avlastet for andre arbeidsoppgaver.

Arbeidsgruppa kan avgi delrapporter der det fremmes særskilte forenklingsforslag.”

2. SAMMENDRAG AV FORSLAGENE FRA ARBEIDSGRUPPA.

- Arbeidsgruppa tilrår at teknisk regelverk samles i en forskrift slik som foreslått under punkt 4.2. I tillegg foreslås at tekniske bestemmelser som i dag er inntatt i årlige reguleringsforskrifter tas inn i den nye forskriften.

Den foreslåtte nye strukturen i det tekniske regelverket må i utgangspunktet ses som en oppfølging av tilrådingen i Rapport av oktober 2003 fra en arbeidsgruppe for forenkling av regelverket for marint fiske. Fiskeridirektøren sluttet seg til tilrådingene i Rapporten på dette punkt. Forslag til ny teknisk forskrift er inntatt i kapittel 7.

Arbeidsgruppas forslag om å samle tekniske bestemmelser i en forskrift medfører at 21 forskrifter med til sammen 175 paragrafer og med 86 sider vil kunne oppheves. Forslaget til ny forskrift er på 35 sider og inneholder 81 paragrafer.

- Arbeidsgruppa tilrår en rekke endringer i gjeldende tekniske regelverk. Endringsforslagene spenner fra å være oppdaterte korreksjoner av bestemmelser til å dreie seg om endringer med sikte på å gjøre regelverket klarere og enklere. Alle endringsforslagene er forklart og begrunnet i merknadene til de enkelte paragrafer i den nye tekniske forskriften. Merknadene er inntatt i kapittel 5.2.

Av viktige endringsforslag av enkeltbestemmelser nevnes:

- Forslag om endring av det stedlige virkeområdet for det tekniske regelverket når det gjelder norske fartøy, ved at områdene rundt Svalbard unntas.
- Forslag om å endre 64° N til 62° N som grense mellom Nordsjøen og Norskehavet/Barentshavet for det tekniske regelverket slik det i dag er når det gjelder bestandsgrenser og årlige reguleringsgrenser.
- Forslag om å innføre 135 mm i snurrevad uansett materiale i likhet med for trål. Adgang til å bruke kvadratmaskepose i snurrevad i hele området nord for 62° N.
- Forslag om å redusere tillatt bifangst av torsk, hyse og sei i industritrålfisket fra 20% til 10% med derav følgende begrensning av oppmalingsadgangen for sei til maksimalt 10%. Forslag om å ikke tillate bifangst i reketrålfiske nord for 62° N.
- Forslag om konsekvent å bruke antall individ og ikke vekt når det gjelder tillatt innblanding av fisk under minstemål.
- Forslag om tillatt innblanding av fisk under minstemål settes som en lik regel til 10% i antall i de enkelte fangster med mindre særlige grunner tilsier noe annet.
- Forslag om å bygge ut det tekniske regelverket for fiske i Nordsjøen ved på samme måte som i området nord for 62° N å tillate innblanding av fisk under minstemål i fangstene.
- Forslag om forenkling av bestemmelsene om unntak fra minstemålene for fisk til bruk i egen husholdning.
- Forslag om forenkling av bestemmelsene om bruk av lys ved notfiske.
- Forslag om forenkling av reguleringsbestemmelsene om hummerfiske ved at det blant annet fastsettes likt minstemål og lik fredningstid langs hele kysten. Bestemmelsene foreslås videre forenklet ved at forbudet mot å bruke ruser, teiner og garn i fredningstiden oppheves.
- Forslag om å overføre kompetansen fra Fiskeridirektoratet til vedkommende salgslag når det gjelder vedtak om dispensasjon fra oppmalingsforbudet for torsk, hyse, sei og kystbrisling.
- Forslag om at plikten til å melde fra om tapte garn utvides til å gjelde langs hele norskekysten, for derved å redusere skadevirkningene av tapte garn som står igjen på havbunnen og fortsatt er fiskbare ("ghost-fishing").
- Forslag om at røkting av garn i fisket etter blåkveite, blålange, hvitlange og uer utvides til også å gjelde området nord for 65° N.

- Forslag om at forbudet mot å fiske blåkveite og blålange med garn i perioden 1. september til 1. april utvides til også å gjelde området nord for 65° N.
- Forslag om at påbudt sorteringsutstyr i makrellfiske også gjøres gjeldende i sildefiske.
- Arbeidsgruppa foreslår at norske og utenlandske fartøy gis tilbud om å rapportere elektronisk til norske myndigheter ved fiske i norske jurisdiksjonsområder, dvs. Norges økonomiske sone, fiskerisonen ved Jan Mayen og fiskevernsonen rundt Svalbard. Et slikt tilbud vil også være i samsvar med eNorge - planen fra 1.januar 2005 pålegger norske myndigheter å kunne motta rapporter fra sine klienter i elektronisk form.
- Arbeidsgruppa foreslår at Fiskeridirektoratets regionkontorer overtar hovedansvaret for behandlingen av lokale reguleringer. Dette gjennomføres ved at myndighet til å fastsette lokale reguleringer med hjemmel i saltvannsfiskelovens § 4 delegeres fra Fiskeridepartementet til Fiskeridirektoratet.
- Arbeidsgruppa har også vurdert andre spørsmål i forbindelse med forenkling av strukturen og enkeltbestemmelser i regelverket. Selv om vurderingene ikke har resultert i endringsforslag, er de likevel gjengitt i merknadene i kapittel 5.2 og 6.

3. OM REGELFORENKLING.

Arbeidsgruppa har i hovedsak lagt til grunn en definisjon av begrepet regelforenkling i tråd med definisjonen i Rapporten av oktober 2003, men med to viktige forskjeller; forenkling av regelen ved å endre kontroll- og håndhevingspraksis er ikke behandlet. I tillegg har en tatt med utbygging av regelverket der dette blir gjort for å bøte på mangler på relevante bestemmelser i gjeldende forskrifter. Ett eksempel er forskriften av 10. oktober 1989 om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål m.v. som i dag mangler sentrale bestemmelser om tillatt innblanding av fisk under minstemål ved fiske i Nordsjøen. Ved mangel på relevante viktige regler vil rettstilstanden utelukkende måtte basere seg på kontroll- og håndhevingspraksis, noe som vil være uheldig sett fra et rettssikkerhetssynspunkt. De forenklingsformer som Arbeidsgruppa har vært opptatt av, kan etter dette kategoriseres som følger:

- Forenkling av regelen ved å endre realinnholdet i regelen.
- Forenkling av regelen ved å omformulere regelen uten å endre realinnholdet i regelen.
- Forenkling av regelen ved å omplassere regelen i forskriftsverket.
- Forenkling av regelverket ved å oppheve regler.
- Utbygging av regelverket ved å innføre nye regler.
- Kombinasjoner av formene nevnt i punktene ovenfor.

4. STRUKTUR FOR DET TEKNISKE REGELVERKET.

4.1. Tilrådninger fra Arbeidsgruppa for forenkling av regler for praktisk fiske i rapport av oktober 2003.

Rapporten av oktober 2003 inneholder vurderinger og tilrådninger når det gjelder strukturen i det tekniske regelverket. I punkt 5.1.4. i Rapporten tilrås det at det utarbeides en – 1 – forskrift om maskevidde og minstemål m.v. ved å slå sammen gjeldende forskrift for fangst av fisk og sild og gjeldende forskrift for trålfiske etter reker og sjøkreps. Det tilrås videre at i tillegg til dagens innhold bør maskevidde- og minstemålsforskriften inneholde annet teknisk regelverk, så som bestemmelser om merking av fartøy og redskap, krav til/forbud mot utstyr om bord og permanente regler om fiske i bestemte områder. I Rapporten av oktober 2003 er vedlagt en skisse til ny forskrift om maskevidde og minstemål m.v. I Rapporten tilrås sluttelig at dagens ordning med særskilte tekniske forskrifter om spesifikke tema videreføres, slik at en fortsatt har egne forskrifter om fangstdagbok, sluttседler m.v., rapportering, omrekningsfaktorer, sorteringsrister, satellittsporing og stenging og åpning av områder. Der flere forskrifter regulerer det samme tema bør sammenslåing av forskrifter vurderes.

4.2. Arbeidsgruppas vurderinger og forslag.

Forvaltning av norske fiskerier skjer gjennom forskrifter fastsatt med hjemmel i to hovedlover; deltakerloven og saltvannsfiskeloven.

Forskriftene fastsatt i medhold av saltvannsfiskeloven kan sies å være av to typer; forskrifter om fiskemuligheter og forskrifter om vilkår for å utnytte fiskemulighetene. Forskrifter om fiskemuligheter er typisk de årlige kvotereguleringsforskriftene. Forskrifter om vilkår for å utnytte fiskemulighetene er de såkalte tekniske reguleringene. Forskrifter som en først og fremst tenker på i denne sammenheng er maskevidde- og minstemålsforskriftene, men også andre forskrifter som stiller vilkår til fartøy og redskap ved utøvelsen av fisket. Arbeidsgruppa mener i likhet med arbeidsgruppa som avga sin rapport i oktober 2003, at det vil være en fordel å samle en større del av de såkalte tekniske reguleringsbestemmelsene i en – 1- forskrift. Et naturlig navn på en slik forskrift vil være forskrift om utøvelse av fiske i sjøen.

Arbeidsgruppa tilrår følgelig at det fastsettes en ny forskrift som inneholder tekniske bestemmelser som etter dagens forskriftsstruktur er å finne i flere forskrifter. Hvilke bestemmelser en slik forskrift bør inneholde er selvsagt en vurderingssak. For sine vurderinger har Arbeidsgruppa valgt følgende tilnæringsmåte:

- Tatt utgangspunkt i gjeldende forskrift om maskevidde og minstemål for fisk og sild, som utgjør en basisforskrift.
- Overført bestemmelsene i forskriften om maskevidde og minstemål ved trålfiske etter reker og sjøkreps til basisforskriften
- Overført bestemmelsene i forskriften om fangstforbud, fredningstid, minstemål m.v. ved fangst av hummer, krabbe, kamtsjatkakrabbe, snøkrabbe og haneskjell til basisforskriften

- Gjennomgått andre forskrifter med teknisk innhold for å vurdere hensiktsmessigheten av å overføre bestemmelser til basisforskriften.
- Gjennomgått de årlige reguleringsforskriftene med sikte på å overføre tekniske bestemmelser til basisforskriften.

Forslag til ny teknisk forskrift er inntatt i kapittel 7.

Etter gjennomgang av forskriftene som skissert ovenfor foreslår Arbeidsgruppa at følgende forskrifter inkorporeres i den nye tekniske forskriften:

- Forskrift av 10. oktober 1989 om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål m.v. ved fangst av fisk og sild.
- Forskrift av 10. oktober 1989 om maskevidde, bifangst og minstemål i trålfiske etter reker og sjøkreps.
- Forskrift av 10. oktober 1989 om fangstforbud, fredningstid, minstemål m.v. ved fangst av hummer, krabbe, kamtsjatkakrabbe, snøkrabbe og haneskjell.
- Forskrift av 11. juli 1997 om adgang til å fiske med snurrevadpose med kvadratiske masker i stengte områder.
- Forskrift av 19. juli 1991 om forbud mot visse installasjoner og sorteringsmaskiner om bord i fartøy ved fiske av makrell.
- Forskrift av 24. januar 1994 om plikt for fartøy med isvann – eller RSW- tanker til å ha godkjent kalibreringsdokument om bord.
- Forskrift av 12. juli 1985 om retroreflekterende merker på fiskefartøyer.
- Forskrift av 16. februar 1987 om retroreflekterende merkens montering og vedlikehold på fiskefartøyer.
- Forskrift av 10. oktober 1989 om merking av fiskeredskaper.
- Forskrift av 10. oktober 1989 om regulering av fiske med faststående redskaper, trål og snurpenot under loddefisket.
- Forskrift av 22. desember 1989 om regulering av garnfiske etter torsk, hyse og sei.
- Forskrift av 23. november 1993 om regulering av garnfiske etter blåkveite, blålange, hvitlange, uer og ulke.
- Forskrift av 16. august 1994 om regulering av drivgarnfiske etter makrell.
- Forskrift av 6. oktober 1989 om trålfrie soner og fleksible områder utenfor 12 n.mil fra grunnlinjene ved det norske fastland.
- Forskrift av 6. oktober 1989 om adgangen til å drive trålfiske i området mellom 4 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene utenfor det norske fastland.
- Forskrift av 7. juli 1997 om adgang til å fiske i midlertidig stengte områder med torsketrål som har innmontert sorteringsrist med minste spileavstand 80 mm.
- Forskrift av 20. juli 2000 om lasteromstegninger.
- Forskrift av 17. august 2000 om grensedragnings for havgående linefartøy.
- Forskrift av 11. mars 1999 om beskyttelse av korallrev.
- Forskrift av 7. mai 1985 om tiltak for bevaring av ungfisk.
- Forskrift av 19. desember 1996 om regulering av fiske etter vassild (*Argentina silus*) nord for 62° N.

Arbeidsgruppa foreslår følgelig at følgende regelområder fortsatt skal ha egne forskrifter:

- Regler om rapportering fra fiskefartøy, fangstdagbok og sluttседler og landingssедler.
- Regler om satellittsporing.
- Regler om sorteringsrister.
- Regler om omregningsfaktorer.
- Regler om tang- og tareforvaltning.
- Regler om sel- og hvalfangst.
- Lokale reguleringer.

5. ARBEIDSGRUPPAS FORSLAG TIL EN NY TEKNISK FORSKRIFT

5.1. Generelle kommentarer til ny teknisk forskrift

5.1.1. Om det tekniske regelverket i Skagerrak.

Det tekniske regelverket i Skagerrak slik det er inntatt i maskevidde- og minstemålsforskriften for fisk og sild og i forskriften for trålfiske etter reker og sjøkreps, er et felles omforent regelverk mellom Norge, Sverige og Danmark fra 1982. Regelverket er et felles minimum og det har lenge vært enighet mellom Norge og EU om å oppdatere og modernisere fellesreglene. Målet er å harmonisere det tekniske regelverket i Skagerrak med regelverket i Nordsjøen. I Skagerrak-avtalen for 2004 er partene enige om å gjenoppta dette arbeidet snarest mulig. Dette vil da bli en egen konsultasjonsprosess mellom Norge og EU, og Arbeidsgruppa har på denne bakgrunn ikke funnet det formålstjenlig å behandle det tekniske regelverket i Skagerrak i denne omgang. Arbeidsgruppa forutsetter at når konsultasjonsprosessen med EU er avsluttet, vil neste skritt være å inkorporere resultatet i den norske tekniske forskriften. Det vises også til den nylig oppnevnte arbeidsgruppa som skal vurdere forvaltningen i Nordsjøen og Skagerrak.

Når det gjelder bestemmelsene for bifangst foreslår Arbeidsgruppa likevel at den nye forskriften skal inneholde et eget kapittel om bifangst i Skagerrak, som da vil omfatte både bifangstbestemmelser for fisk og skalldyr.

5.1.2. Om det saklige og det stedlige virkeområdet for forskriften.

5.1.2.1. Det saklige virkeområdet.

Det saklige virkeområdet for en ny teknisk forskrift som i hovedsak vil være en sammenslåing av dagens maskevidde- og minstemålsforskrift for fisk og sild, for reker og sjøkreps og for hummer, krabbe, kamtsjatkakrabbe og haneskjell vil være fiske etter disse artene.

Maskevidde- og minstemålsforskriftene er fastsatt blant annet med hjemmel i saltvannsfiskelovens § 2 som angir lovens saklige virkeområde til å være fiske i sjøen med unntak av fiske etter anadrome laksefisk. Med fisk forstås også pigghuder og skall- og bløtdyr (krepseudyr og skjell). Det saklige virkeområdet for en ny teknisk forskrift vil selvsagt måtte være innen for rammen av definisjonen i saltvannsfiskelovens § 2, og rent rettslig vil det ikke være nødvendig å definere forskriftens saklige virkeområde. Av informative grunner vil det imidlertid være en fordel å opprettholde dagens system, og Arbeidsgruppa vil foreslå at forskriftens § 1 definerer det saklige virkeområdet.

5.1.2.2. Det stedlige virkeområdet.

Det stedlige virkeområde for maskevidde- og minstemålsforskriften for fisk og sild er for norske fartøy definert som ”farvann under norsk fiskerijurisdiksjon og utenfor disse farvann med mindre annet er bestemt”. Maskevidde- og minstemålsforskriften for trålfiske etter reker og sjøkreps har likelydende definisjon. For utenlandske fartøy gjelder forskriftene for fiske i Norges økonomiske sone utenfor det norske fastland og i fiskerisonen ved Jan Mayen.

Mens det etter dette er klart at forskriftene ikke gjelder for utenlandske fartøy i Svalbards territorialfarvann og indre farvann og i fiskevernsonen rundt Svalbard, er det ikke like klart om de gjelder for norske fartøy i disse farvannene. I utgangspunktet gjelder de for norske fartøy i og med at farvannene rundt Svalbard etter norsk rettsoppfatning er å anse som ”farvann under norsk fiskerijurisdiksjon”.

Det er som kjent fastsatt egne maskevidde- og minstemålsforskrifter for Svalbards territorialfarvann og indre farvann og for fiskevernsonen rundt Svalbard. Disse forskriftene gjelder etter sin ordlyd også for norske fartøy. Det er etter dette på det rene at både maskevidde- og minstemålsforskriftene og tilsvarende forskrifter som er fastsatt for farvannene rundt Svalbard etter sin ordlyd gjelder for norske fartøy. Denne situasjonen kan skape uklarheter når det gjelder å fastslå konkret hvilke tekniske bestemmelser som gjelder for norske fartøy ved fiske i farvannene rundt Svalbard. Når Norge har valgt å fastsette et eget teknisk regelverk for fiske i farvannene rundt Svalbard og hensyn tas til at det er viktig at det tekniske regelverket er likt både for utenlandske og norske fartøy, synes det for Arbeidsgruppa å være den beste ordning at det er disse forskriftene som bør gjelde for norske fartøy, og at farvannene rundt Svalbard ikke blir tatt med som anvendelsesområde for norske fartøy i den generelle maskevidde- og minstemålsforskriften.

5.1.3 Bifangst.

I gjeldende maskeviddeforskrift for fisk og sild er bifangst regulert i kapittel I, §§ 19 og 20, og i §§ 13 og 14 i kapittel IV i gjeldende maskeviddeforskrift for reker og sjøkreps.

Når det gjelder Arbeidsgruppas vurdering av hvilke bifangstbestemmelser som bør inntas i den nye tekniske forskriften, vil en først vise til det tradisjonelle skille mellom bifangstbestemmelser som relaterer seg til kvoter og bifangstbestemmelser som relaterer seg til redskap. Dette skille har betydning for hvor i regelverket de forskjellige bifangstbestemmelser skal plasseres: Bifangstbestemmelser i forhold til redskap skal inntas i maskeviddeforskrifter mens bifangstbestemmelser i forhold til kvoter skal inntas i årlige reguleringsforskrifter. Bifangst i forhold til redskap innebærer at begrepet bifangst bare blir brukt om innblanding av fiskeslag som det ikke er tillatt å fiske med det redskapet som brukes. En bifangstbestemmelse som etter dette skal inntas i det tekniske regelverket er for eksempel bestemmelse om bifangst av såkalte beskyttede fiskeslag i fisket med småmasket trål. Beskyttede fiskeslag er fiskeslag som må fiskes med stormasket trål. Arbeidsgruppa ser det som viktig at ovennevnte skille mellom bifangstbestemmelser blir videreført i regelverket og at dette blir gjennomført på en konsekvent måte. I gjeldende maskeviddeforskrift for fisk og sild er dette ikke tilfelle. § 19 nr. 1. c) regulerer bifangst ved fiske med samme redskap og bør derfor tas ut av denne forskriften og overføres til reguleringsforskriften om havbrisling

For det andre har Arbeidsgruppa funnet det best at bifangstbestemmelser som framstår som unntak fra bestemmelser i den nye tekniske forskriften om forbud mot fiske, tas inn i denne forskriften. En slik redigering gir etter Arbeidsgruppas mening lettest oversikt.

Arbeidsgruppa foreslår to realitetsendringer i gjeldende bifangstbestemmelser:

For det første foreslås at adgangen til å ha bifangst i fisket etter reker nord for 62° N oppheves. På budet om sorteringsrist i rekestrål nord for 62° N gjør at det ikke skulle være nødvendig å tillate bifangst i dette fisket.

For det andre foreslår Arbeidsgruppa at tillatt bifangst for torsk, hyse og sei i industritrålfiske på 20% i gjeldende § 19 nr. 1. a) annet punktum reduseres til 10 %. Da denne bestemmelsen kom inn i regelverket på slutten av 70-tallet ble prosentsetningen satt så vidt høyt av hensyn til behovet for bifangst av sei. Arbeidsgruppa mener at tiden nå er moden for å innskrenke bifangst av torsk, hyse og sei i fisket med småmasket trål. Gruppa viser til den kritiske bestandssituasjonen for torsk i Nordsjøen og til forslaget om periodestenging av Egersundbanken for industritrålfiske. Det legges til grunn at en slik redusert bifangstprosent ikke vil skape vanskeligheter for utviklingen av fisket. Det er gruppas inntrykk at mange av de berørte fiskerne ser på en reduksjon av bifangstgraden som et framtidig tiltak. En endring av bifangstgraden vil medføre at adgangen til å fiske og å levere sei til oppmaling også vil bli redusert.

I gjeldende § 19 2 første ledd er samlet bifangst av torsk, hyse og blåveite begrenset til 10 % i vekt i hvert enkelt trålhal ved direkte fiske etter *Sebastes Mentella* (uer) i området angitt i § 2 nr. 1 bokstav c) og med mindre maskevidde enn angitt i § 2 nr. 1 bokstavene a) og b). Arbeidsgruppa foreslår at denne bestemmelsen oppheves. Henvisningen til § 2 nr. 1 c) er feil. Meningen må ha vært å vise til § 2 1. d). I alle fall er adgangen til å fiske uer med mindre maskevidde enn angitt i § 2 1. a) og b) ikke lenger gjeldende, jfr. Arbeidsgruppas forslag og merknader til § 2 i maskeviddeforskriften. Det er til overmål i dag forbudt å fiske uer med trål i området nord for 62 N og følgelig ikke relevant å ha regler om bifangst i et slikt fiske.

Arbeidsgruppa har videre vurdert spørsmålet om innføring av påbud om sorteringsrist i rekestrål i Nordsjøen. Siden dette spørsmålet sist var vurdert er det innført utkastforbud for kolmule. Dette medfører at det generelt vil være vanskelig å drive et levelig rekestrålfiske uten å bruke sorteringsrist. Arbeidsgruppa viser til den nylig oppnevnte arbeidsgruppa for vurdering av forvaltningen i Nordsjøen og Skagerrak, og mener at spørsmålet om sorteringsrist i rekestrål i Nordsjøen best kan behandles i den arbeidsgruppa.

5.1.4 Om hummerforvaltningen.

Arbeidsgruppa har også rettet oppmerksomhet mot gjeldende reguleringstiltak for fiske etter hummer. Med bakgrunn i den dårlige bestandssituasjonen for hummer er det svært viktig at de reguleringstiltak som iverettes har legitimitet, at reglene er enkle å overholde og at de treffer i forhold det vern som er nødvendig for å sikre en bærekraftig bestand av norsk hummer langs kysten. Særskilt for fisket etter hummer er det store antallet fritidsfiskere som deltar i hummerfisket enten gjennom et direkte fiske eller ved tilfeldig fangst av hummer i garn, krabbeteiner, ruser eller andre redskaper som står ute i sjøen for fangsting. Dette setter særlige krav til utformingen av regelverket og at det er oppslutning omkring de tiltak som blir gjort

gjeldende. Oversikt over gjeldende bestemmelser for regulering av fisket etter hummer er tatt inn bak under dette punktet.

Som et tiltak for å styrke vernet av hummer ble minstemålet i hummerfisket økt fra 22 til 24 cm i 1992. Året etter ble minstemålet økt ytterligere til 25 cm fra og med Rogaland fylke og nordover.

I 2002 ble fangstperioden i Rogaland, Hordaland og Sogn og Fjordane fylker innskrenket fra 1. oktober - 1. juni til 1. oktober – 1. januar, og dermed lik den som gjelder på Skagerrakkysten dvs. fredningstid i perioden 1. januar til 1. oktober.

Arbeidsgruppa viser til at de to grunnleggende reguleringstiltakene i forvaltningen av hummer er bestemmelsene om minstemål og fredningstid. Arbeidsgruppa tilrår at en beholder disse to virkemidlene og samtidig styrker dem ved at det gis like og sammenfattede regler om minstemål og fredningstid for hummer langs hele kysten.

Arbeidsgruppa tilrår derfor at minstemålet settes til 25 cm også for Skagerrakkysten der minstemål i dag er 24 cm. Videre foreslås at fredningsperioden gjøres gjeldende i tiden 1. januar til 1. oktober også for de delene av landet nord for Sogn og Fjordane som i dag har en kortere fredningstid.

I tillegg til bestemmelsen om minstemål og fredningstid for hummer er det også innført en rekke ulike bestemmelser for å begrense fangst av hummer i fredningstiden. Disse bestemmelsene er tatt inn i hummerforskriftens § 3 om bruk av krabbeteiner til fangst av krabbe i hummerfredningstiden, § 3a om påbud om fluktåpninger for hummer i krabbeteiner, § 3 b) om forbud mot bruk av torskeruser, § 7 siste ledd om forbud mot å sette eller trekke teiner om natten på Skagerrakkysten, og § 8 om vatning av hummerteiner. Disse bestemmelsen er kommet inn ut fra et ønske om å lette kontrollen med og hindre ulovlig fangst av hummer i fredningstiden. Fangst av hummer i fredningstiden er i seg selv ikke et problem dersom hummeren straks blir kastet tilbake i sjøen, slik en plikter i henhold til saltvannsfiskelovens § 11. Hummer som blir kastet tilbake i sjøen vil overleve og finne tilbake til sitt opprinnelige miljø. Bestemmelsene bygger imidlertid på en antakelse om at ikke alle som får fangst av hummer i krabbeteiner, ruser eller andre redskaper i fredningsperioden følger påbudet om å kaste hummeren tilbake i sjøen.

Erfaringer fra Fiskeridirektoratets oppsynstjeneste viser imidlertid at disse sekundære bestemmelsene har klare svakheter i forhold til det som var hensikten med bestemmelsene. For det første, skulle bestemmelsene virket etter sin hensikt måtte de vært gjort gjeldende for alle grupper av fiskere, herunder personer oppført i fiskermanntallet og som driver fiske med merkeregistrert fartøy. Videre måtte bestemmelsene blitt utvidet til også å omfatte flere redskapstyper enn det som gjelder i dag. Det må imidlertid legges til grunn at det vil være et brudd på forholdsmessighetsprinsippet i forvaltningen å forby alt annet fiske i kystsonen av hensyn til fredningstiden for hummer. Av denne grunn er mange av bestemmelsene ikke blitt gjort gjeldende for yrkesfiskerne.

For det andre, må det konstateres at bestemmelsene mangler legitimitet ved at det til tross for mange års oppsynstjeneste fortsatt synes å være liten respekt for å etterleve bestemmelsene. Dette kan henge sammen med at det kan være problematisk å godta å bli anmeldt og mistenkt for ulovlig hummerfiske dersom hensikten med det utsatte redskap ikke var å fange hummer men lovlig fangst av krabbe eller lovlig fangst av fisk.

Arbeidsgruppa vil derfor foreslå at de såkalte sekundære bestemmelser for å ivareta fredningstiden for hummer oppheves. Som et nytt tiltak bør det i forvaltningen av hummer i sterkere grad fokuseres på å gi ut informasjon om nødvendigheten av at fredningsperioden blir respektert og at hummer tatt i fredningsperioden kastes tilbake i sjøen. Videre bør kontrollen sterkere fokusere mot direkte brudd på fredningsperioden, slik at personer som ikke respekterer fredningsperioden blir oppdaget og straffet. For å lette et slik arbeid foreslår Arbeidsgruppa at det blir forbudt for fisker å oppbevare hummer i sjøen i fredningsperioden. Et slik forbud vil gjøre det langt vanskeligere å fange hummer for omsetning i fredningsperioden og vil lette kontrollarbeidet med overholdelse av hummerfredningen.

Bestemmelsen om at det er forbudt å fange hummer på annen måte enn med teiner foreslås videreført.

Gjeldende reguleringsbestemmelser for hummer:

§ 2 Hummer.

Det er forbudt å fange hummer på annen måte enn med teiner.

§ 3 Bruk av krabbeteiner til fangst av krabbe i hummerfredningstiden.

På kyststrekningen fra grensen mot Sverige til Varnes fyr på Lista er det forbudt i hummerfredningstiden å sette ut teiner eller andre redskaper med eller uten agn til fangst av krabbe på grunnere vann enn 25 meter.

I Rogaland, Hordaland og Sogn og Fjordane er det forbudt i hummerfredningstiden å sette ut teiner eller andre redskaper med eller uten agn til fangst av krabbe på grunnere vann enn 15 meter.

I Møre og Romsdal er det forbudt i hummerfredningstiden å sette ut teiner eller andre redskaper med eller uten agn til fangst av krabbe på grunnere vann enn 10 meter.

Forbudet i første, andre og tredje ledd gjelder ikke for manntallsførte fiskere som under utøving av yrkesfiske har satt ut teiner for å fange krabbe til omsetning. Fartøy som nyttes må være registrert i merkeregisteret.

§ 3 a Påbud om fluktåpninger for hummer i krabbeteiner.

Forbudet i § 3 annet ledd er ikke til hinder for utsetting av krabbeteiner, hvorved forstås alle slags integreringsredskaper for fangst av krabbe, hvor det er minst en sirkelformet fluktåpning på hver side av redskapet. Åpningens diameter skal være minst 80 mm. I teiner med plan bunn skal åpningene plasseres helt nede ved redskapsbunnen. I teiner med sylindereform (tønneform) skal åpningene være helt nede ved redskapets bunn, men ikke lenger nede enn at det blir fri passasje gjennom åpningene når redskapet står ute for fangst.

§ 3 b Forbud mot bruk av torskeruser.

I Rogaland, Hordaland og Sogn og Fjordane fylker er det i perioden fra 1. juni - 1. oktober kl. 0800 forbudt å sette ut torskeruser.

Fiskeridirektoratets Regiondirektører kan dispensere fra forbudet i første ledd for manntallsførte fiskere som skal fiske torsk i næringsøyemed.

§ 7 Fredningstid for hummer.

Det er forbudt å fange hummer eller sette ut teiner med eller uten agn til fangst av hummer i nedenfor nevnte områder og tidsrom:

- a) På kyststrekningen fra grensen mot Sverige til og med Sogn og Fjordane fylke i tidsrommet 1. januar - 1. oktober klokken 0800.
- b) I Møre og Romsdal fylke i tidsrommet fra 1. juni - 16. september klokken 0800.
- c) I Nord-Trøndelag og Sør-Trøndelag fylker i tidsrommet 1. juli - 16. september klokken 0800.
- d) I Tysfjord kommune i Nordland fylke i tidsrommet 1. mai - 1. oktober kl 0800.
- e) I de øvrige områder nord for denne grense som er trukket opp i litra
a) i tidsrommet 15. juli - 1. oktober kl 0800.

Utløper fredningstiden lørdag eller søndag skal første fiskedag utsettes til den første påfølgende hverdag kl 0800.

Det er forbudt å sette eller trekke teiner til fangst av hummer på kyststrekningen Vest-Agder til grensen mot Sverige fra en time etter solnedgang til en time før soloppgang

§ 7a Helligdagsfredning

I perioden fra 1. oktober til 31. desember er det forbudt å sette eller trekke teiner på kyststrekningen fra svenskegrensen til og med Vest-Agder fra midnatt til midnatt på søn- helligdager.

§ 8 Vatning av hummerteiner.

Uten hinder av forbudet i § 8 kan hummerteiner før fredningstidens utløp settes til "vatning" som anført nedenfor:

- a) Teinene må ikke settes i sjøen tidligere enn 8 dager før fredningstidens utløp.
- b) Teinene må under vatning være åpne og må ikke forsynes med agn.
- c) Teinene må settes ut samlet, fortrinnsvis i fjæren eller på grunt vann. Teinene må ikke settes ut på hummerplass.
- d) Teinene kan også henges ut til vatning fra kai eller fra forankret fartøy, men må i tilfelle ikke komme i berøring med bunnen.

§ 9 Minstemål

1. Det er forbudt å fange hummer og krabbe mindre enn:

- a) Hummer.....24 cm
(carapax 8,3 cm)
-F.o.m. 1. oktober 1993..... 25 cm
(carapax 8,8 cm)

På kyststrekningen svenskegrensen til og med Vest-Agder er minstemålet 24 cm også etter 1. oktober 1993.

2. For skalldyr regnes carapaxlengden som avstanden fra bakerste ende av øyehulen til bakerste kant av carapax målt parallelt med midtlinjen.

Den totale lengden for hummer er avstanden fra spissen av pannehornet til den bakre kant av midterste svømmelapp.

5.1.5. Unntak fra minstemålsbestemmelsene.

5.1.5.1. Om adgang til å ha fisk under minstemål i fangstene.

Gjeldende bestemmelser om minstemål og bestemmelser om tillatt innblanding av fisk under minstemål finner vi i maskeviddeforskriften for fisk og sild §§ 21, 22, 23 og 24, maskeviddeforskriften for reke og sjøkreps §§ 15, 16, 17 og 18 og maskeviddeforskriften for hummer, krabbe, kamtsjatkakrabbe, snøkrabbe og haneskjell §§ 9 og 10.

Arbeidsgruppa for forenkling av regler for praktisk fiske som leverte sin rapport i oktober 2003 tilrådte at gjeldende forskrifter om minstemål moderniseres og oppdateres med særlig vekt på følgende tiltak:

- 1) Harmonisering av minstemålbestemmelser m.v. nasjonalt og internasjonalt
- 2) Et helhetlig regelverk om tillatt innblanding av fisk under minstemål, herunder harmoniserte bestemmelser når det gjelder spørsmålet om den tillatte innblandingsprosenten av fisk under minstemål skal angis i vekt eller antall. Ut fra en praktisk tilnærming til denne problemstillingen bør tillatt innblanding av fisk under minstemål som hovedregel bygges på et system hvor antall legges til grunn ved beregning av tillatt innblandingsprosent i de enkelte fangster.

Til 1)

Denne Arbeidsgruppa er enig i at det er viktig å ha harmoniserte bestemmelser om minstemål for bestander som deles med andre land og deler oppfatningen om at dette vil kunne styrke legitimiteten til reguleringsregimene blant fiskerne. I internasjonale forhandlinger bør det, slik som den forrige Arbeidsgruppa påpekte, derfor være et mål å oppnå felles regler, likevel slik at beskatningsmønsteret må fremstå som bedre totalt sett med fellesregler enn med ulike regler.

Særlig vil en påpeke behovet for en gjennomgang av gjeldende minstemål for viktige fiskebestander i Nordsjøen. Endringen av maskevidden i konsumtrålfisket fra 100 til 120 mm bør følges opp med korresponderende minstemål. Videre er det i dag slik at Norge for enkelte fiskebestander i Nordsjøen har til dels lavere minstemål enn det som gjelder i EU. Disse forholdene foreslår en blir nærmere belyst i den arbeidsgruppa som nå settes ned for å se på forvaltningen av Nordsjøen og Skagerrak. Arbeidsgruppa konstaterer også at det ikke er satt minstemål på enkelte utsatte fiskebestander som lange, blålange og brosme. Også disse spørsmålene vil Arbeidsgruppa tilrå at det blir arbeidet videre med.

Til 2)

Arbeidsgruppa har i møte forelagt Havforskningsinstituttet spørsmålet om den tillatte innblandingsprosenten av fisk under minstemål bør angis i vekt eller i antall.

Havforskningsinstituttet deler vurderingen fra den forrige arbeidsgruppen som tilrår at hovedregelen må bygge på et system hvor antall skal legges til grunn. I dag kan det synes noe tilfeldig om tillatt innblandingsprosent i forskriftene er angitt i antall eller i vekt.

Arbeidsgruppa konstaterer i likhet med den forrige Arbeidsgruppa at regelverket om tillatt innblanding av fisk under minstemål er mangelfullt også på et annet område. Mens en for eksempel har positive bestemmelser for viktige bunnfiskarter nord for 62° N, mangler slike bestemmelser i regelverket for Nordsjøen. Mangel på praktiske positive bestemmelser medfører at hva som er tillatt kun blir et kontroll- og håndhevingsspørsmål. Den forrige arbeidsgruppen påpekte med rette at dette er uheldig og kan svekke fiskernes rettssikkerhet.

Arbeidsgruppa vil derfor foreslå at bestemmelsene om minstemål og tillatt innblanding av fisk under minstemål blir endret. Det foreslås at det i fiske på samtlige fiskeslag som det er satt minstemål på, med unntak av hummer, gis adgang til å ta fisk under minstemål. Tillatt innblanding av fisk under minstemål settes som en lik regel til 10% i antall i de enkelte fangster med mindre særlig grunner tilsier noe annet. Forslaget vil være et vesentlig bidrag til et enklere regelverk, det vil styrke fiskernes rettssikkerhet og det tar hensyn til de biologiske anbefalinger som er gitt av Havforskningsinstituttet i møte med Arbeidsgruppa.

Arbeidsgruppas gjennomgang av gjeldende bestemmelser for tillatt innblanding av fisk under minstemål, der det i dag gjelder andre bestemmelser enn 10% i antall:

- Ved fiske etter torsk, hyse og sei med trål og konvensjonelle redskap nord for 62° N er det adgang til å ha til sammen 15% torsk, hyse og sei under minstemål i antall i de enkelte fangster.

Arbeidsgruppa foreslår at bestemmelsen videreføres

- Ved fiske etter sei med not nord for 62° N, og i fiske etter sei med not innenfor 4 n.mil av grunnlinjene i området sør for 62° N og vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr, er det tillatt å ha inntil 10% sei under minstemål i vekt i de enkelte fangster.

Arbeidsgruppa stilte i utgangspunktet spørsmål om en endring av regelverket fra 10% i vekt til 10% i antall kunne være et mulig hinder for utøvelsen av seinotfisket på Vestlandet (Stadt- Nord-Rogaland). Havforskningsinstituttet har imidlertid på bakgrunn av stikkprøver av notfanget sei langs kysten av Vestlandet i perioden 1995 til 2003 gitt følgende uttalelse:

”Basert på Havforskningsinstituttets stikkprøver kan det konkluderes at en tillatt maksimum innblanding av sei under minstemål i notfisket langs Vestlandskysten kan settes til 10 % i antall og ikke i vekt uten hinder for dette fisket, men som en nødvendig grense for at fisket ikke skal utvikle seg til å fange for mye sei av enda mindre størrelse”.

Arbeidsgruppa tilrår at bestemmelsen endres til 10% under minstemål i antall.

- Ved fiske etter sei med not nord for 62° N er det tillatt å ha inntil 20% sei under minstemål i vekt i de enkelte fangster i de områder hvor minstemålet på notfisket sei er 40 cm eller høyere.

Arbeidsgruppa tilrår at det fortsatt gis adgang til å ha inntil 20% sei under minstemål i dette fisket, men slik at den tillatte innblandingsprosenten blir avregnet i antall.

- Ved fiske etter makrell er det tillatt å ha inntil 15% makrell under minstemål i vekt i de enkelte fangster.

Arbeidsgruppa tilrår at bestemmelsen endres til 10% under minstemål i antall.

- Ved fiske etter nordsjøsil er det tillatt å ha inntil 10% nordsjøsil under minstemål i vekt i de enkelte fangster.

Arbeidsgruppa tilrår at bestemmelsen endres til 10% under minstemål i antall.

- Ved fiske etter norsk vårgytende sil er det tillatt å ha inntil 10% norsk vårgytende sil under minstemål i vekt i de enkelte fangste.

Arbeidsgruppa tilrår at bestemmelsen endres til 10% under minstemål i antall.

- Ved fiske etter Trondheimsfjordsil er det tillatt å ha inntil 20% Trondheimsfjordsil under minstemål i vekt i de enkelte fangster.

Arbeidsgruppa tilrår at bestemmelsen endres til 10% under minstemål i antall.

- Ved fiske etter blåkkeite er det adgang til å ha 15% blåkkeite under minstemål i vekt i de enkelte fangster.

Arbeidsgruppa tilrår at det fortsatt gis adgang til å ha inntil 15% blåkkeite under minstemål i dette fisket, men tilrår at den tillatte innblandingsprosenten blir avregnet i antall.

- Fartøy som fisker med konsumtrål eller snurrevad kan i det enkelte hal ha inntil 10% breiflabb under minstemål av samlet antall individ med minstemål. Sjøkreps regnes ikke med.

Arbeidsgruppa tilrår ikke endringer i bestemmelsen med hensyn til det spesielle arbeidet med forvaltningen av breiflabb. Det bør imidlertid bemerkes at bestemmelsen kan synes å gi et dårlig vern for fiske på breiflabb under minstemål.

- Fartøy som fisker med garn kan ha inntil 5% breiflabb under minstemål i antall i det enkelte hal og om bord.

Arbeidsgruppa tilrår ikke endringer i bestemmelsen med hensyn til det spesielle arbeidet med forvaltningen av breiflabb.

- Ved fiske etter reker i fiskerisonen ved Jan Mayen er det tillatt å ha inntil 10% reker under minstemål i vekt i de enkelte fangster.

Bestemmelsen slik den i dag lyder er feil i forhold til det som trolig er lovgivers intensjon. Feilen er oppstått ved en omredigering av fangstområdene i maskeviddeforskriften for reker og sjøkreps § 2 uten en tilsvarende endring i forskriftens § 18 om tillatt innblanding. Opprinnelig adgang var det motsatte av dagens dvs. at det ble gitt adgang til å ha inntil 10% reker under minstemål i vekt i områdene utenom fiskerisonen ved Jan Mayen.

Arbeidsgruppa tilrår at det også for reker gis generell adgang til å ha inntil 10% reker under minstemål i antall i de enkelte fangster.

5.1.5.2. Unntak fra minstemålene for fisk til bruk i egen husholdning.

Gjeldende regelverk gir unntak fra minstemålsbestemmelsene for fisk til bruk i egen husholdning. Slikt unntak er likevel ikke gitt for lodde, blåkveite, breiflabb, vanlig uer og sjøkreps. Dessuten er et slikt unntak naturligvis ikke gitt for hummer. Arbeidsgruppa kan ikke se avgjørende grunner til at de nevnte arter med unntak for hummer skal behandles annerledes enn for de øvrige arter det er gitt minstemål for. Arbeidsgruppa tilrår derfor at det gis et generelt unntak fra minstemålsbestemmelsene for fisk til egen husholdning med unntak av hummer.

5.2. Forslag til forskrift om utøvelse av fiske i sjøen med kommentarer til de enkelte paragrafer.

TIL KAPITTEL I. VIRKEOMRÅDE.

Til § 1 Virkeområde.

”Denne forskrift gjelder for fiske i sjøen med unntak av fiske etter anadrome laksefisk. Med fisk forstås her også pigghuder og skall- og bløtdyr (krepse dyr og skjell).

For fiske med norsk fartøy gjelder forskriften i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone utenfor det norske fastland, i indre farvann, sjøterritoriet og fiskerisonen ved Jan Mayen og utenfor disse farvann med mindre annet er bestemt. Forskriften gjelder ikke i Svalbards territorialfarvann og indre farvann og i fiskevernsonen rundt Svalbard.

For fiske med utenlandsk fartøy gjelder forskriften i Norges økonomiske sone utenfor det norske fastland og fiskerisonen ved Jan Mayen.”

Bestemmelsen erstatter først og fremst gjeldende virkeområdebestemmelser i maskevidde- og minstemålsforskriften for fisk og sild, for trålfiske etter reker og sjøkreps og for fangst av hummer, krabbe, kamtsjatkakrabbe, snøkrabbe og haneskjell. At det i gjeldende maskevidde- og minstemålsforskrifter både er nevnt fisk og sild ved beskrivelsen av det saklige virkeområde har rettshistoriske årsaker. Arbeidsgruppa legger uten videre til grunn at sild er

fisk og har derfor unnlatt å nevne sild ved siden av fisk. Arbeidsgruppa har funnet det hensiktsmessig at det saklige virkeområdet for forskriften harmoniseres med det saklige virkeområdet i saltvannsfiskeovens § 2 første ledd første og andre punktum.

I annet ledd er områdene rundt Svalbard positivt unntatt som anvendelsesområde for norske fartøy, jfr. de generelle kommentarene under 5.1.2.

Videre er gjeldende tredje ledd om at forskriften ikke gjelder i NAFO-området foreslått strøket, da Arbeidsgruppa legger til grunn at det ikke er spesiell grunn til å nevne NAFO i forhold til andre internasjonale fiskeriforvaltningsorganisasjoner som Norge er medlem av.

TIL KAPITTEL II. MASKEUTFORMING OG MASKEVIDDE I TRÅL OG SNURREVAD.

Kapittel II erstatter i hovedsak gjeldende kapittel II i maskeviddeforskriften for fisk og sild. Overskriften er endret ved at begrepet maskeutforming er tatt inn. Bestemmelser om innretninger på redskap er tatt ut av kapittel II.

Til § 2 Maskeutforming.

”Det er forbudt å ha mer enn fire sider i den enkelte maske. Alle maskens sider skal være like lange.”

Bestemmelsen erstatter § 2 første ledd annet og tredje punktum i maskeviddeforskriften for fisk og sild. Bestemmelsen er foreslått skilt ut som egen paragraf fordi den angir en generell beskrivelse av maskeutforming.

Til § 3 Maskevidde i stormasket trål og snurrevad.

”Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad dersom det i noen del av redskapet er mindre maskevidde enn fastsatt nedenfor.

1. Nord for 62 N.

a) 135 mm.

b) *Ved bruk av snurrevad er det kun tillatt å benytte fiskepose med kvadratmasker med en minste maskevidde på 125 mm i et område nord og øst av en linje trukket gjennom følgende posisjoner:*

1. 73°40,50' N 17°00,00'Ø (ved NØS ytre grense)
2. 72°00,00' N 17°00,00'Ø
3. 71°30,00' N 20°00,00'Ø
4. 71°30,00' N 23°00,00'Ø
5. 70°58,50' N 23°00,00'Ø (ved 4 nm grensen og langs denne til)
6. 70°45,00' N 21°59,00'Ø

7. 70°40'00" N 21°59,00'Ø
8. 70°30,80' N 22°47,00'Ø
9. 70°18,70' N 23°25,90'Ø

I området mellom denne linjen og 62° N kan det i snurrevad benyttes fiskepose med kvadratmasker med en minste maskevidde på 125 mm.

Fiskeposen med kvadratmasker skal bestå av tre deler: Forpart, sylinder med kvadratiske masker og løft. Redskapen skal være oppbygget og montert etter spesifikasjoner vedlagt denne forskrift.

2. *Sør for 62° N og vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr:*

120 mm.

I fisket etter sei i EU-sonen: 110 mm.

3. *I Skagerrak, avgrenset mot vest av en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr og mot sør av en rett linje gjennom Skagen fyr og Tistlarna fyr:*

90 mm.”

Bestemmelsen erstatter med unntak av første ledd annet og tredje punktum i § 2 i maskeviddeforskriften for fisk og sild. Ordet maskeutforming er derfor tatt ut av overskriften. På bakgrunn av at bestemmelsen omhandler stormasket redskap er dette begrepet tatt inn i overskriften.

Bestemmelsens nummer 1 bokstav a er foreslått utvidet i forhold til stedlig virkeområde. Bestemmelsen gjaldt tidligere nord for 64° N. Ved å sette grensen til 62° N harmoniseres det tekniske regelverket med aktuelle reguleringsforskrifter. I tillegg anser en det uheldig at det i området mellom 62° N og 64° N kan fiskes med 120 mm maskevidde på arter hvor minstemålene er gjort gjeldende nord for 62° N.

I gjeldende bestemmelse er det åpnet for bruk av 125 mm maskevidde i snurrevad. Det har skjedd en utvikling av materialtyper som i dag gir alternativer. En anser derfor ikke lenger at det foreligger det samme behovet for en mindre maskevidde i snurrevad enn i trål. En vil foreslå at minste tillatte maskevidde i snurrevad økes til 135 mm uansett materialtype. Dette forslaget innebærer at gjeldende bokstav b bortfaller.

I bokstav c er det i dag påbud om å bruke kvadratmasker i fiskeposen i snurrevad nord for en definert linje med en minste maskevidde på 125 mm. Denne bestemmelsen foreslås videreført, men en foreslår at det i området sør for denne linjen og 62° N gis adgang til også å bruke kvadratmasker i fiskeposen i snurrevad med en minste maskevidde på 125 mm. I dette området foreslås det følgelig å være valgfritt om en vil bruke 135 mm diamantmasker eller 125 mm kvadratmasker i fiskeposen i snurrevad.

I Fiskeridirektørens forskrift av 11. juli 1997 om adgang til å fiske med snurrevadpose med kvadratiske masker i stengte områder er det i § 3 tatt inn en beskrivelse av fiskeposens

inndeling, oppbygging og montering. Denne bestemmelsen foreslås tatt inn i § 3 nr. 1 bokstav b.

I gjeldende bokstav d er det beskrevet et område i Barentshavet hvor det er åpnet for trålfiske etter uer med 100 mm maskevidde. Hovedbegrunnelsen for dette har vært at en fra norsk side anerkjente en videreføring av et russisk trålfiske for å opprettholde relevante tidsserier i forskningsøyemed. Kvoteavtalen mellom Norge og Russland inneholder ikke lenger en slik adgang. Bokstav d skal derfor strykes.

Gjeldende bokstav e foreslås strøket som overflødig i denne forskriften. Yttergrensen for Norges økonomiske sone fremgår av lov om Norges økonomiske sone.

I forhold til paragrafens punkt 2 er det stedlige virkeområdet endret fra 64° N til 62° N som konsekvens av det som er beskrevet ovenfor.

Maskevidden i fisket etter i sei EU-sonen er fastsatt til 110 mm i samsvar med Fiskeridepartementets vedtak.

Til § 4 Fiske med småmasket trål utenom Skagerrak.

”Uten hinder av bestemmelsene i § 3 kan det i området beskrevet i § 3 nr. 1 og 2 (utenom Skagerrak) brukes trål med maskevidder som nevnt nedenfor ved fiske etter de der spesifiserte fiskeslag.

Art:

Maskevidde:

*Makrell, sild, brisling,
vassild, lodde,
tobis, øyepål, kolmule,
hestmakrell og
polartorsk*

Mellom 16 mm og 80 mm

Tobis i perioden:

*1. april - 30. september
I EU-sonen 1. mars-30. september*

Mindre enn 16 mm

*Ved fiske etter kolmule med
pelagisk trål jfr. § 15 nr.2.*

Mellom 35 mm og 80 mm

Reker

35 mm”

Bestemmelsen erstatter § 3 i maskeviddeforskriften for fisk og sild og § 2 i maskeviddeforskriften for reke og sjøkreps. Disse bestemmelsene omfatter i dag også fiske med snurrevad. På grunnlag av at det ikke utøves fiske med småmasket snurrevad, foreslår en å begrense bestemmelsen til fiske med småmasket trål. Dette er nå presisert i overskriften og forskriftsteksten.

I opplistingen av fiskeslag som kan fiskes med småmasket trål, foreslår en at begrepet sildeartet fisk erstattes med ordet brisling og at tilleggsbenevnelser av fiskeslag angitt i parentes tas ut av forskriften.

Bestemmelsen åpner for å fiske kolmule med flytetral. Ordet flytetral erstattes med pelagisk trål og med henvisning til paragrafen som definerer pelagisk trål.

Det foreslås at bestemmelsene om maskevidde i reketral harmoniseres i områder under norsk fiskerjurisdiksjon. Dette innebærer at maskevidden i fiskerisjonen ved Jan Mayen som i dag er på 40 mm endres til 35 mm som er gjeldende maskevidde i de øvrige områder. Rekefisket ved Jan Mayen foregår kun sporadisk og på et svært begrenset område.

Til § 5 Fiske med småmasket redskap i Skagerrak.

”Uten hinder av bestemmelsene i § 3 kan det i området beskrevet i § 3 nr. 3 (Skagerrak) brukes snurrevad, trål eller annen not som slepes gjennom sjøen med minste maskevidder som nevnt nedenfor ved fiske etter de der spesifiserte fiskeslag.

<i>Art:</i>	<i>Maskevidde:</i>
<i>Hvitting</i>	<i>70 mm</i>
<i>Sild, makrell, hestmakrell</i>	<i>32 mm</i>
<i>Vassild</i>	<i>30 mm</i>
<i>Brisling, øyepål, kolmule, fjesing, hornjel bløtdyr, tobis, knurr, ål</i>	<i>16 mm</i>
<i>Tobis i perioden 1. april – 30. september</i>	<i>Mindre enn 16 mm</i>
<i>Ved fiske etter kolmule med pelagisk trål jfr. § 15 nr.2</i>	<i>Mellom 35 mm og 80 mm</i>
<i>Reker</i>	<i>35 mm</i>

Ved fiske etter sjøkreps kan det benyttes maskevidde ned til 70 mm dersom det benyttes kvadratmasker i fiskeposen.”

Bestemmelsen erstatter gjeldende § 4 i maskeviddeforskriften for fisk og sild og § 4 i maskeviddeforskriften for reker og sjøkreps.

Til § 6 Måling av maskevidde, fiskepose og forlengelse og rundstroppe i trål og snurrevad.

- ”1. *Maskevidden måles ved at et flatt mål som er 2 mm tykt og som har den bredde som er fastsatt i §§ 3, 4 og 5 lett skal kunne føres gjennom masken med et trykk som tilsvarer 5 kg når masken er strukket diagonalt i redskapets lengderetning i våt tilstand.*

Maskevidden i trål og snurrevad skal normalt fastsettes som gjennomsnittet av en eller flere serier på 20 masker etter hverandre i redskapets lengderetning, eller dersom fiskeposen har mindre enn 20 masker en serie med det maksimale antall masker. De målte maskene skal være minst 10 masker fra leisene og minst 3 masker fra cod-lina. I småmasket trål, skal de målte maskene være minst 0,5 meter fra cod-lina. Masker som er ujevne på grunn av reparasjoner og liknende skal ikke regnes med ved fastsettingen av gjennomsnittet.

2. *Omkretsen i fiskeposen eller forlengelsen fastsettes ved å telle antall åpne masker rundt fiskeposen eller rundt forlengelsen, multiplisert med maskestørrelsen. Maskestørrelsen fastsettes som gjennomsnittet av 10 masker strukket etter hverandre i redskapets lengderetning.*
3. *Rundstroppene skal være lenger enn 50% av fiskeposens omkrets, jfr. § 9 andre ledd bokstav c og måles som anvist nedenfor:*

$$\frac{\text{Rundstroppens lengde} \times 100}{\text{Maskestørrelse} \times \text{antall åpne masker}} = \% \text{ av omkretsen}$$

Maskestørrelsen fastsettes som gjennomsnittet av 10 masker strukket etter hverandre i redskapets lengderetning. ”

Bestemmelsen erstatter gjeldende § 6 i maskeviddeforskriften for fisk og sild og § 6 i maskeviddeforskriften for reker og sjøkreps.

I nr. 2 er det tatt inn en bestemmelse om fastsettelse av omkrets på fiskepose og forlengelse.

I nr. 3 er det tatt inn en bestemmelse om måling av rundstroppe.

Forøvrig er det kun gjort redaksjonelle endringer uten å endre innholdet i bestemmelsen.

TIL KAPITTEL III. SELEKSJON I TRÅL OG SNURREVAD.

Kapitlet er nytt og erstatter deler av gjeldende kapittel II i maskeviddeforskriften for fisk og sild.

Til § 7 Seleksjon.

”Det er forbudt å bruke innretninger eller ha en oppbygging av trål og snurrevad som reduserer seleksjonen i redskapet.

Uten hinder av forbudet i første ledd er det tillatt å bruke slitematter, rundstropper og forsterkningsnett dersom disse er utformet og montert slik som fastsatt i §§ 8, 9 og 10.”

Bestemmelsen erstatter § 7 i maskeviddeforskriften for fisk og sild og § 7 i maskeviddeforskriften for reker og sjøkreps. Det er foretatt redaksjonelle endringer uten å endre realinnholdet i bestemmelsen.

Til § 8 Slitematte.

”Det er tillatt å feste slitematter til undersiden av fiskeposen når de er festet bare i forkant og langs siden. Med undersiden av fiskeposen menes den underste halvparten av omkretsen av fiskeposen.”

Bestemmelsen erstatter gjeldende § 8 i maskeviddeforskriften for fisk og sild og § 8 i maskeviddeforskriften for reker og sjøkreps. Bestemmelsen er forenklet ved at det positivt er angitt hva som er tillatt.

Til § 9 Rundstropper.

”Det er tillatt å bruke rundstropper i trål.

Ved bruk av stormasket trål er det bare tillatt å bruke rundstropper når disse brukes slik som anvist nedenfor:

- a) Avstanden mellom hver rundstropp skal være minst 1 meter.*
- b) Rundstroppene skal være festet utvendig på tvers av fiskeposen langs samme maskeomfar og skal ha minst to festepunkter.*
- c) Rundstroppene skal være lengre enn 50% av fiskeposens omkrets målt med strukket maske på det sted hvor rundstroppene er festet til fiskeposen. Rundstroppenes lengde mellom festepunktene skal være minst 50% av avstanden mellom festepunktene målt med strukket maske.*

Det er likevel tillatt å ha en enkel rundstropp (avlastningsstropp) som kan være kortere enn 50% av fiskeposens omkrets, dersom denne rundstroppen er festet nærmere enn 0,7 meter fra cod-lina.

Ved bruk av snurrevad eller trål er det tillatt å ha en enkel løftestropp når denne ikke er kortere enn 50% av fiskeposens omkrets målt med strukket maske på det sted hvor stroppen er festet til fiskeposen.”

Bestemmelsen erstatter gjeldende § 9 i maskeviddeforskriften for fisk og sild, men er omredigert og forenklet ved at den positivt angir hva som er tillatt. I tillegg er det tatt inn et nytt punkt som åpner for bruk av løftestropp ved fiske med snurrevad og for trålere som tar redskapet inn fra siden.

Til § 10 Beskyttelsesnett, forsterkningsnett, stengenett og andre nett.

- ”1. Det er tillatt å bruke forsterkningsnett (beskyttelsesnett) i fiske med småmasket trål med en maskevidde større enn 16 mm i områdene utenom Skagerrak når maskevidden i nettene er minst 80 mm.*

Det er tillatt å bruke forsterkningsnett (beskyttelsesnett) i fiske med småmasket trål med en maskevidde mindre enn 16 mm i områdene utenom Skagerrak når maskevidden i nettene er minst 35 mm.

- 2. Ved fiske i området beskrevet i § 3, nr. 3 (Skagerrak) er det tillatt å bruke forsterkningsnett, beskyttelsesnett og stengenett når disse brukes som anvist nedenfor:*

a) I småmasket trål og snurrevad med en maskevidde i fiskeposen på 60 mm eller mindre:

1) Enten å feste ett forsterkningsnett med minste maskevidde på 80 mm utenpå fiskeposen. Ved fiske med trål med maskevidde mindre enn 16 mm kan det anvendes et ekstra forsterkningsnett med en minste maskevidde på 35 mm.

2) Eller å feste et beskyttelsesnett på oversiden av fiskeposen som skal ha en maskevidde minst to ganger så stor som maskevidden i fiskeposen. Beskyttelsesnett skal være festet til fiskeposens alle fire sider, slik at hver maske i beskyttelsesnettet faller sammen med fire masker i fiskeposen.

b) Å bruke ett stengenett festet på innsiden foran fiskeposen med maskevidde ikke mindre enn maskevidden i trålen og snurrevaden og med en slik lengde at den ikke kan strekkes mer enn tjue masker inn i fiskeposen.”

Bestemmelsen erstatter §10 i maskeviddeforskriften for fisk og sild og § 9 i maskeviddeforskriften for reker og sjøkreps.

Bestemmelsen er forenklet ved at det er tillatt å bruke forsterkningsnett i småmasket trål med maskevidde over og under 16 mm dersom maskevidden i forsterkningsnettene er henholdsvis minimum 80 mm og 35 mm.

Til § 11 Fiskepose og forlengelse i trål og snurrevad med maskevidde på 120 mm eller over.

”I området sør for 62° N gjelder følgende ved fiske med minste maskevidde 90 mm i Skagerrak, og minste maskevidde 120 mm i Nordsjøen:

- a) Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad der forlengelsen og fiskeposen til sammen er lengre enn 36 meter.*
- b) Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad hvor omkretsen på strukket maske øker fra forkant av forlengelsen til enden av fiskeposen.*
- c) Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad som ikke har lik lengde og bredde på over- og underpanelet i forlengelsen og i fiskeposen.*

- d) *Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad med trådtykkelse på over 8 mm enkeltråd eller 5 mm dobbeltråd i fiskeposen.*
- e) *Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad som ikke har samme trådmateriale, samme nettype og enten enkeltråd eller dobbeltråd i fiskeposen. ”*

Bestemmelsen erstatter § 7a i maskeviddeforskriften for fisk og sild. I punkt b) er det foretatt redaksjonelle endringer slik at hvordan omkretsen skal måles er flyttet til § 6.

Til § 12 Påbud om bruk av sorteringsrist.

”Nord for 62° N skal det ved bruk av reketrål og torsketrål (135 mm maskevidde) være innmontert sorteringsristsystem i trålen.”

Denne bestemmelsen erstatter § 10 a) i maskeviddeforskriften for fisk og sild og § 3 i maskeviddeforskriften for reker og sjøkreps.

Til § 13 Redskap som ikke er i bruk.

”Det er forbudt å ha på dekk redskap, deler av redskap og innretninger på redskap som ikke oppfyller kravene til minste maskevidde, utforming og til innretninger på redskap for det fiske fartøyet driver.

Uten hinder av forbudet i første ledd kan redskap, deler av redskap og innretninger på redskap oppbevares på dekk når de ikke lettvis kan tas i bruk. Fiskeposen skal være fradelt resten av trålen eller snurrevaden og bortstuet.

Ved bruk av småmasket trål, jfr. § 4, skal snurrevad eller andre typer trål være bortstuet.

I området beskrevet i § 3 nr. 3 (Skagerrak), skal andre typer redskap enn det som nyttes i det fiske fartøyet driver, være bortstuet på dekk på en slik måte at de ikke lettvis kan tas i bruk.”

Bestemmelsen erstatter § 5 i maskeviddeforskriften for fisk og sild og § 5 i maskeviddeforskriften for reker og sjøkreps.

I bestemmelsens første ledd har en tilføyd at det også er forbudt å ha på dekk innretninger på redskap. Videre har en strøket henvisningen til §§ 2, 3, 4, 7, 7a, 8, 9, 10, 10a og 14a i gjeldende maskeviddeforskrifter som overflødig.

I annet ledd har kravet til fradeling vært knyttet til både fiskeposen og forlengelsen. En foreslår å begrense kravet til fiskeposen for derved å kunne gjøre reglen mer generell ved ikke bare å omfatte trål, men også snurrevad. Videre foreslås at ”tildekket med presenning og surret” tas ut som overflødig.

TIL KAPITTEL IV. BEGRENSNINGER I BRUK AV TRÅL OG SNURREVAD.

Kapittel IV inneholder reglene fra kapittel III i forskrift om maskevidde for reke og sjøkreps, samt enkelte regler fra kapittel III i forskrift om maskevidde for fisk og sild.

Til § 14 Trålbegrensning.

”Det er forbudt å bruke mer enn to tråler (dobbeltrål) pr. fartøy i trålfiske i Nordsjøen og i Skagerrak. Forbudet gjelder ikke for trålfisket etter reker og sjøkreps i Skagerrak. Forbudet gjelder heller ikke for utenlandske fartøy ved fiske i Norges økonomiske sone av Skagerrak.”

Bestemmelsen erstatter gjeldende § 13 bokstav a i maskeviddeforskriften for fisk og sild. Arbeidsgruppa foreslår at bestemmelsen gjøres gjeldende også for trålfiske etter reker og sjøkreps i Nordsjøen. Begrunnelsen for endringsforslaget er at fisket etter sjøkreps i Nordsjøen utøves med vanlig konsumtrål. En kan heller ikke se at det er grunnlag for å gjøre særskilt unntak for trålfisket etter reker.

Til § 15 Begrensninger i bruk av stormasket trål og snurrevad.

”1. Snurrevad.

Det er forbudt å bruke fiskepose i snurrevad som er laget av tvunnet eller flettet diamantmasket knuteløst nett.

Ved fiske med snurrevad i området innenfor 4 nm fra grunnlinjene er det forbud å bruke snurrevad som har:

- a) En kuletelne eller grunntelne som er lengre enn 123 meter fra vingespiss til vingespiss.*
- b) En total omkrets i åpningen større enn 156 meter målt på strukket maske.*
- c) Mer enn 2000 meter taulengde (9 kveiler à 220 meter).*

Innenfor Lofoten oppsynsområde er det forbudt å bruke mer enn 1100 meter taulengde (5 kveiler à 220 meter) i den tiden oppsynet er satt.

2. Pelagisk trål og snurrevad.

Det er forbudt å fiske torsk, hyse og sei pelagisk med trål og snurrevad innenfor fiskerigrensen og i Norges økonomiske sone nord for 62°N.

Med pelagisk trål eller snurrevad forstås et redskap der ingen av redskapets deler under fiske er i berøring med havbunnen.

3. Bomtrål.

Det er forbudt for norske fartøy å fiske med bomtrål utenfor det danske fastland i et område i Skagerrak innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene fra Hanstholmen fyr til Hirtshals fyr.

4. Forbud mot å fiske uer med trål.

Det er forbudt å fiske uer med trål i Norges økonomiske sone nord for 62° N.

5. Forbud mot fiske med stormasket trål i avgrensede områder.

Det er forbudt å fiske med stormasket trål i Norges økonomiske sone i følgende områder avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

Område A:

1. 66° 30' N 06° 59' Ø
2. 66° 21' N 06° 44' Ø
3. 65° 43' N 06° 00' Ø
4. 65° 20' N 06° 00' Ø
5. 65° 20' N 05° 30' Ø
6. 66° 00' N 05° 30' Ø
7. 66° 30' N 06° 34,27' Ø
8. 67° 10' N 08° 00' Ø
9. 67° 10' N 08° 35' Ø
10. 67° 00' N 08° 18' Ø
11. 66° 50' N 08° 09' herifra i rett linje til pkt. 1.

Område B:

1. 62° 36' N 03° 00' Ø
2. 62° 10' N 01° 15' Ø (ved NØS ytre grense)
3. 62° 40' N 00° 52' Ø (ved NØS ytre grense)
4. 63° 00' N 03° 00' Ø herifra i rett linje til pkt. 1.

6. Forbud mot å fiske breiflabb.

Det er forbudt å fiske breiflabb med trål og snurrevad.”

§ 15 nr. 1 erstatter gjeldende § 14 a med unntak av første ledd bokstav a i maskeviddeforskriften for fisk og sild. Det er gjort redaksjonelle endringer uten å endre innholdet i bestemmelsen.

§ 15 nr. 2 erstatter gjeldende § 13 bokstav b og § 14 a første ledd bokstav a i maskeviddeforskriften for fisk og sild.

§ 15 nr. 3 erstatter gjeldende § 13 bokstav c i maskeviddeforskriften for fisk og sild.

§ 15 nr. 4 erstatter § 1 første ledd i forskrift av 12. desember 2003 om regulering av fisket etter uer og forbud mot å fiske med torsketrål og fiske etter vassild med småmasket trål i nærmere bestemte områder i Norges økonomiske sone i 2004. Arbeidsgruppa foreslår at andre ledd oppheves som overflødig under henvisning til at det er fastsatt et generelt forbud mot å fiske uer med trål i hele området nord for 62° N. Videre er fisket etter uer med konvensjonelle redskaper regulert i egne bestemmelser.

§ 15 nr. 5 erstatter § 2 i forskrift av 12. desember 2003 om regulering av fisket etter uer og forbud mot å fiske med torsketrål og fiske etter vassild med småmasket trål i nærmere bestemte områder i Norges økonomiske sone i 2004.

§ 15 nr. 6 erstatter gjeldende § 18 andre ledd i maskeviddeforskriften for fisk og sild. Det er gjort redaksjonelle endringer uten å endre innholdet i bestemmelsen.

Til § 16 Begrensninger i bruk av småmasket trål.

"1. Forbudsområde for fiske etter øyepål, tobis, og kolmule.

Det er forbudt å fiske øyepål, tobis, og kolmule i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av følgende posisjoner:

- 1. N 59° 30' Ø 01° 50,3'*
- 2. N 59° 30' Ø 03° 00,0'*
- 3. N 59° 00' Ø 03° 00,0'*
- 4. N 59° 00' Ø 01° 38,4'*

Mellom punktene 1-2-3-4 følger avgrensningen rette linjer. Mellom punktene 4 og 1 følger avgrensningen yttergrensen for Norges økonomiske sone.

2. Forbud mot å fiske etter vassild med småmasket trål i avgrensede områder.

Det er forbudt å fiske etter vassild med småmasket trål i Norges økonomiske sone i følgende områder avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

Område A:

- 1. 66° 30' N 06° 59' Ø*
- 2. 66° 21' N 06° 44' Ø*
- 3. 65° 43' N 06° 00' Ø*
- 4. 65° 20' N 06° 00' Ø*
- 5. 65° 20' N 05° 30' Ø*
- 6. 66° 00' N 05° 30' Ø*
- 7. 66° 30' N 06° 34,27' Ø*
- 8. 67° 10' N 08° 00' Ø*
- 9. 67° 10' N 08° 35' Ø*
- 10. 67° 00' N 08° 18' Ø*
- 11. 66° 50' N 08° 09' herifra i rett linje til pkt. 1.*

Område B:

1. 62° 36' N 03° 00' Ø
2. 62° 10' N 01° 15' Ø (ved NØS ytre grense)
3. 62° 40' N 00° 52' Ø (ved NØS ytre grense)
4. 63° 00' N 03° 00' Ø herifra i rett linje til pkt. 1.

Uten hinder av forbudet i første ledd kan fartøy med vassildtråltillatelse fiske etter vassild med pelagisk trål i perioden 1. mars til og med 31. mai.

3. Begrensninger i tråling etter sjøkreps.

Det er forbudt å tråle etter sjøkreps innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene utenom Skagerrak.

4. Dybdegrensener for trål.

Innenfor grunnlinjene er det på følgende kyststrekninger forbudt å bruke trål på grunnere vann enn angitt nedenfor:

- a) *Svenskegrensen - Jærens rev: 60 m*
- b) *Jærens rev til og med Nord-Trøndelag fylke: 100 m*
- c) *Nordland fylke: 170 m*
- d) *Troms fylke: I tiden fra og med 1. oktober til utgangen av februar: 225 m. I den øvrige del av året: 200 m*
- e) *Finnmark fylke: 200 m*

§ 16 nr. 1 erstatter gjeldende § 13 a i maskeviddeforskriften for fisk og sild.

§ 16 nr. 2 erstatter §§ 2 og 3 i forskrift av 12. desember 2003 om regulering av fisket etter uer og forbud mot å fiske med torsketral og fiske etter vassild med småmasket trål i nærmere bestemte områder i Norges økonomiske sone i 2004.

§ 16 nr. 3 erstatter gjeldende § 10 a i maskeviddeforskriften for reker og sjøkreps.

§ 16 nr. 4 erstatter gjeldende § 10 i maskeviddeforskriften for reker og sjøkreps. Det er gjort redaksjonelle endringer uten å endre innholdet i bestemmelsen.

Til § 17 Forbud mot bruk av bobbinslenke og rockhopper gear i fiske med snurrevad og reketral

”Ved fiske med snurrevad i området som beskrevet i § 3 nr. 1 og 2 (utenom Skagerrak) er det forbudt å bruke bobbinslenke og rockhopper gear.

Innenfor 12 nautiske mil av grunnlinjene er det forbudt å bruke bobbinslenke og rockhopper gear ved tråling etter reker.

Forbudet i andre ledd gjelder ikke for fiske etter reker på strekningen Ryvarden fyr til grensen mot Sverige.

Med bobbinslenke forstås wire, kombinasjonswire, kjetting, eller tau, påtredd skiver, kuler, halvkuler eller lignende som festes under selve grunnnetten på trålen. Bobbinslenken er festet mot grunnnetten ved hjelp av kjettingtamper.

Med rockhopper gear forstås wire, kombinasjonswire, kjetting, eller tau, påtredd sirkelformede skiver av gummi, plast eller lignende som festes under selve grunnnetten på trålen, og har i tillegg et tau, kjetting eller wire tredd gjennom hull i skivenes ytterkant hvor trålens grunnnette er festet.”

I § 17 første ledd er det foreslått forbud mot å bruke bobbinslenke og rockhopper gear i fiske med snurrevad. Arbeidsgruppa legger til grunn at det i dag ikke benyttes bobbinslenke eller rockhopper gear i fiske med snurrevad. Det kan imidlertid påregnes en utvikling der enkelte snurrevadfartøy ønsker å ta dette i bruk for slik å bruke snurrevaden mer som et trålredskap. En slik utvikling er ikke ønskelig.

§ 17 andre ledd erstatter gjeldende § 12 første ledd i maskeviddeforskriften for reker og sjøkreps. I tillegg til forbudet mot bruk av bobbinslenke er nå også tatt inn forbud mot bruk av rockhopper gear. Dette har sammenheng med de siste års redskapsutvikling hvor rockhopper gear i stor grad erstatter bruk av bobbinslenke.

§ 17 tredje ledd erstatter gjeldende § 12 andre ledd i maskeviddeforskriften for reker og sjøkreps. Det er gjort redaksjonelle endringer uten å endre innholdet i bestemmelsen.

§ 17 fjerde ledd erstatter gjeldende § 11 i maskeviddeforskriften for reker og sjøkreps, men slik at det er laget en ny definisjon av bobbinslenke.

I § 17 femte ledd er det foreslått tatt inn en definisjon av rockhopper gear.

Gjeldende bestemmelse i § 12 tredje ledd om at Fiskeridirektoratet kan dispensere fra forbudet mot bruk av bobbinslenke i området sør for Stad foreslås opphevet. Dispensasjonsadgangen har til nå ikke vært benyttet og bestemmelsen anses derfor som overflødig.

Til § 18 Trålforbud om natten.

”Det er forbudt å fiske sild med trål i Norges indre farvann og innenfor 4 mil fra grunnlinjene i Nordland fylke i periodene:

Fra og med 1. januar til og med 30. april kl 18.00 og kl. 08.00

Fra og med 1. oktober til og med 31. desember mellom kl. 1800 og kl 0800.

Fiskeridirektoratets Regionkontor i Nordland, kan dispensere fra nattforbudet for bestemte områder og i bestemte tidsrom.”

Bestemmelsen erstatter § 7 i forskrift av 16. desember 2003 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2004.

TIL KAPITTEL V. BEGRENSNINGER I BRUK AV NOT, GARN, LINER OG TEINER.

Til § 19 Forbud mot fiske etter torsk og hyse med not.

”Det er forbudt å fiske torsk og hyse med not i området nord for 61° N.”

Bestemmelsen erstatter § 14 i maskeviddeforskriften for fisk og sild der det er satt forbud mot å fiske torsk med not nord for 61° N. Bestemmelsen erstatter videre forbudet mot å fiske hyse med not slik dette er regulert i den årlige reguleringsforskriften for fiske etter hyse nord for 62° N. Arbeidsgruppa tilrår at det geografiske virkeområdet for de to forbudene blir sammenfallende og at begge settes til 61° N.

Til § 20 Dybden på seinøter.

”Det er forbudt å bruke not med større dybde enn 160 meter ved fiske etter sei.”

Bestemmelsen erstatter § 16 i gjeldende maskeviddeforskrift for fisk og sild. Det er foretatt redaksjonelle endringer uten å endre realinnholdet i bestemmelsen.

Til § 21 Forbud mot å fiske med not om dagen.

”Fiskeridirektoratet kan forby fiske med not på dagtid ved fare for unødvendig neddreping av sild.”

Bestemmelsen erstatter § 33 første ledd i forskrift av 16. desember 2003 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2004.

Til § 22 Bruk av lys i notfiske.

”Fiske ved hjelp av lys må skje i betryggende avstand fra utsatt fiske eller fangstredskap og ikke nærmere enn 100 meter.

Lysing er kun tillatt fra lysebåt som har ankret opp. Avstanden til nærmeste lysbåt må være minst 300 m når ankringen finner sted.

Det kan ikke nyttes større lysstyrke enn 330.000 lumen og mer enn en lysebåt for hvert deltakende fartøy. ”

Bestemmelsen erstatter i all hovedsak maskeviddeforskriftens § 17. Bestemmelsen er imidlertid vesentlig forenklet ved at det er gitt en felles standard for hvor nært opp til utsatte fiskeredskaper det er tillatt å lyse. Hovedregelen om at fiske ved hjelp av lys må skje i betryggende avstand fra utsatte fiskeredskaper må sees i sammenheng med den alminnelige aktsomhetsregelen i lov om saltvannsfiske § 14 og forkastregelen i saltvannsfiskelovens § 16. Arbeidsgruppen har imidlertid valgt å opprettholde en minste avstand på 100 meter fra utsatte fiskeredskap.

Bestemmelsen om at lysing kun er tillatt fra lysebåt som har ankret opp og at avstanden til nærmeste lysebåt må være minst 300 m når ankringen finner sted tilrås videreført.

Det samme gjelder bestemmelsen om at det ikke kan brukes større lysstyrke enn 330.000 lumen og mer enn en lysebåt for hvert deltakende fartøy.

Arbeidsgruppen tilrår imidlertid at bestemmelsen om at det kun kan nyttes 15 soler iberegnet lyskaster oppheves. Dette begrunnes med at når største lysstyrke er angitt må fisker kunne stå fritt å velge hvor mange soler han ønsker å benytte.

Arbeidsgruppen tilrår videre at bestemmelsen om at det ikke er adgang for deltakende fartøy med lysebåt til å gå sammen om kast oppheves. Etter arbeidsgruppens oppfatning må de alminnelige regler som gjelder for samfiske også gjøres gjeldende for fartøy som fisker ved hjelp av lys.

I maskeviddeforskriften for hummer og krabbe er det i § 4 satt forbud mot å bruke lyster og ålesaks med kunstig lys ved fangst av skalldyr på kyststrekningen Vest-Agder til grensen mot Sverige. Denne bestemmelsen foreslås opphevet under henvisning til at forbudet er dekket av § 4 i Fiskeridepartementets forskrift av 4. oktober 1989 om forbud mot bruk av lyster og ålesaks med kunstig lys ved fangst av saltvannsfisk og skalldyr på kyststrekningen f.o.m. Vest-Agder til grensen mot Sverige som Arbeidsgruppa i denne sammenheng definerer som en lokal reguleringsforskrift.

Til § 23 Maskeutforming og maskestørrelse på garn.

”Det er forbudt å ha mer enn fire sider i den enkelte maske. Alle maskens sider skal være like lange.

Det er forbudt å bruke garn dersom maskestørrelsen er mindre enn fastsatt nedenfor.

1.	<i>Fiske etter torsk nord for 62 ° N</i>	<i>156 mm</i>
2.	<i>Fiske etter uer nord for 62 ° N</i>	<i>120 mm (etter 1. januar 2006)</i>
3.	<i>Fiske etter breiflabb</i>	<i>360 mm</i>
4.	<i>Fiske etter kveite</i>	<i>470 mm</i>
5.	<i>Fiske etter rognkjeks</i>	<i>267 mm</i>
6.	<i>Fiske etter torsk, hyse, sei, rødspette, lange, lyr og lysing utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjen i Norges økonomiske sone sør for 62 ° N og vest for en rett linje gjennom Lindesnes og Hanstholmen fyr</i>	<i>148 mm.</i>

Maskestørrelsen på garn er lik 2 ganger stolpelengden. Stolpelengden er avstanden mellom midten av to påfølgende knuter når tråden er strukket mellom disse midtpunktene.

Maskestørrelsen fastsettes normalt som gjennomsnittet på grunnlag av 10 masker. Masker

som er ujevne på grunn av reparasjoner og liknende skal ikke regnes med ved fastsettingen av gjennomsnittet.”

Bestemmelsen erstatter § 12 i maskeviddeforskriften for fisk og sild. I første ledd er det tatt inn en bestemmelse om maskeutforming på garn som tilsvarer bestemmelsen om maskeutforming for trål og snurrevad. I tredje ledd er det videre tatt inn en definisjon av maskestørrelsen på garn.

Til § 24 Høyde og trådykkelse på garn.

”I området nord for 62 ° N er det forbudt å ha om bord eller bruke garn som er

- a) Høyere enn 23 meter målt på strukket maske.*
- b) Har en trådykkelse mindre enn 0,40 mm. monofilament eller tilsvarende materiale.”*

Bestemmelsen erstatter § 11 i maskeviddeforskriften for fisk og sild. Det er gjort redaksjonelle endringer uten å endre innholdet i bestemmelsen.

Til § 25 Begrensninger i bruk av garn i fiske etter kveite.

”Det er forbudt å fiske etter kveite med garn fremstilt av monofilament eller tilsvarende materiale.”

Bestemmelsen erstatter § 15 bokstav a i maskeviddeforskriften for fisk og sild. Det er gjort redaksjonelle endringer uten å endre innholdet i bestemmelsen.

Til § 26 Begrensninger i bruk av garn i fiske etter breiflabb.

”Største tillatte garmengde i fiske etter breiflabb er 500 garn. Det enkelte garn kan være inntil 27, 5 meter langt.”

Bestemmelsen erstatter § 15 bokstav b første og andre punktum i maskeviddeforskriften for fiske og sild.

I henhold til § 4 i forskrift om regulering av garnfiske etter torsk, hyse og sei gjelder i dag også garnbegrensning i fiske etter torsk og hyse nord for 62° N. Denne garnbegrensningen er nå vedtatt opphevet og Arbeidsgruppa har i samsvar med dette utelatt bestemmelsen fra forskriftsutkastet. Arbeidsgruppa foreslår videre at § 3 i samme forskrift der Fiskeridirektoratet er gitt adgang til å innføre forbud mot å ha garn stående i sjøen fra midnatt til midnatt på søn- og helligdager oppheves under henvisning til Fiskeridirektoratets alminnelige adgang til å gi slike bestemmelser.

Til § 27 Begrensninger i bruk av garn i fiske etter blåkkeite og blålange.

”Det er forbudt å fiske med garn etter blåkkeite og blålange nord for 62° N i perioden 1. september - 30. april. ”

Bestemmelsen erstatter gjeldende § 2 i forskrift om regulering av garnfiske etter blåkkeite, blålange, hvitlange, uer og ulke. Det stedlige virkeområdet for fredningsperioden foreslås gjort gjeldende generelt nord for 62° N i samsvar med tilrådingar fra en arbeidsgruppe som etter initiativ av Fiskeridepartementet var nedsatt for å se på problemstillingene knyttet til garnfiske.

Til § 28 Krav til røkteing av garn.

”Garn som benyttes i fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62° N skal røktes daglig.

Garn som benyttes i fiske etter breiflabb skal røktes minst annen hver dag.

Garn som benyttes i fiske nord for 62° N etter blåkkeite, blålange, hvitlange og uer skal røktes minst annen hver dag. ”

Første ledd erstatter § 2 i forskrift om regulering av garnfiske etter torsk, hyse og sei.

Andre ledd erstatter § 15 bokstav b tredje punktum i maskeviddeforskriften for fisk og sild.

Tredje ledd erstatter § 3 nummer 1 i forskrift om regulering av garnfiske etter blåkkeite, blålange, hvitlange, uer og ulke. Gjeldende bestemmelse er i dag begrenset til området mellom 62° N og 65° N. Arbeidsgruppa foreslår at bestemmelsen utvides til å gjelde generelt nord for 62° N. Forslaget er i samsvar med tilrådingar fra en arbeidsgruppe som etter initiativ av Fiskeridepartementet var nedsatt for å se på problemstillingene knyttet til garnfiske.

Til § 29 Spesielle begrensninger i bruk av garn og teiner i fiske på Storegga.

”1. Bestemmelsen gjelder for alt fiske med garn og teiner etter blåkkeite, blålange, hvitlange uer og breiflabb i et område begrenset av følgende koordinater:

<i>a) 63° 00,0' N</i>	<i>04° 00,0' Ø</i>
<i>b) 64° 00,0' N</i>	<i>05° 00,0' Ø</i>
<i>c) 64° 00,0' N</i>	<i>06° 00,0' Ø</i>
<i>d) 63° 27,0' N</i>	<i>05° 48,0' Ø</i>
<i>e) 63° 00,0' N</i>	<i>05° 15,0' Ø</i>

2. Det er forbudt å fiske med garn og teiner innenfor området i perioden 1. september - 30. april.

3. Ved fiske i området kan det ikke nyttes mer enn inntil to garnlenker pr. mann og maksimalt 10 garnlenker pr. fartøy. Hver garnlenke kan bestå av inntil 25 garn.

4. *Hver garnlenke skal tydelig merkes med eget nummer fra 1 og opp til det høyeste antall settinger fartøyet benytter. Setting og trekking skal meldes med nummer og posisjon, og skal på forlangende klareres av Bruksvakten/Kystvakten.”*

Bestemmelsen erstatter § 4 i forskrift om regulering av garnfiske etter blåkveite, blålange, hvitlange, uer og ulke.

Det stedlige virkeområdet i nr. 1 er foreslått endret i forhold til gjeldende bestemmelse. Det nye stedlige virkeområdet er foreslått satt i samsvar med tilrådingen fra en arbeidsgruppe som etter initiativ av Fiskeridepartementet var nedsatt for å se på problemstillingene knyttet til garnfiske.

Påbudet i nr. 2 om at teiner og garn i dette området skal røktes minst hver andre dag, foreslås opphevet under henvisning til at kravet om røkting i forslaget til ny § 28 også gjelder garnfiske på Storegga. Arbeidsgruppa kan heller ikke se at det er behov for en særlig bestemmelse om røkting av teinefiske på Storegga.

Begrensningen i nr. 3 om bruk av antall garn videreføres i samsvar med gjeldende bestemmelse.

Bestemmelsen i nr. 4 er en videreføring av gjeldende bestemmelse.

Gjeldende bestemmelse i § 4 nr. 5 foreslås opphevet under henvisning til forslaget til ny § 30 om fjerning av tapte garn som da også vil gjelde Storegga.

Til § 30 Rapportering og fjerning av tapte garn.

”1) Tap eller funn av tapte garn skal meldes til Kystvakten.

2) Den som mister garn skal gjøre det som er mulig for å få tatt opp garna.”

Bestemmelsen om fjerning av og rapportering om tapte garn står i dag i § 3 nr. 2 i forskrift om regulering av garnfiske etter blåkveite, blålange, hvitlange, uer og ulke. Denne bestemmelsen er i dag begrenset til å gjelde garnfiske etter blåkveite, blålange, hvitlange, uer og ulke i området mellom 62° N og 65° N.

Arbeidsgruppa viser til det pågående arbeidet med å fjerne tapte garn som står igjen på havbunnen og fortsatt er fiskbare (”ghost fishing”). Tapte garn representerer en skjult beskatning og det er viktig at slike garn fjernes. En forutsetning for å få tatt opp tapte garn gjennom de årlige garnopprenskingsprosjektene i Fiskeridirektoratets regi, er at fiskerne melder fra om garntap. Både sett ut fra et miljøperspektiv og av hensyn til å redusere skjult beskatning, vil Arbeidsgruppa foreslå at bestemmelsen utvides til å gjelde i hele forskriftens virkeområde som angitt i utkastets § 1.

Til § 31 Drivgarnfiske etter makrell.

”Ved drivgarnfiske etter makrell nord for Hordaland fylke i perioden fra og med 1. april til og med 15. august skal det gis melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i det distrikt det

skal fiskes. Meldingen skal inneholde fartøyets navn, registreringsmerke og navn på skipper/ansvarshavende om bord. I meldingen skal det opplyses hvor fisket skal foregå og om maskevidden i garna.

Meldingen skal sendes før fisket tar til og ved skifte av fiskefelt.”

Bestemmelsen erstatter forskrift av 16. august 1994 om regulering av drivgarnfisket etter makrell §§ 1 og 2. Det er foretatt redaksjonelle endringer uten at realinnholdet i regelen er endret.

Til § 32 Grensedragning for havgående linefartøy.

- ”1. Det er forbudt for fartøy over 21,35 meter som fisker med liner og som har maskinelt egningsutstyr om bord, å sette line innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjen langs norskekysten fra grensen mot Sverige til grensen mot Russland.*
- 2. I perioden fra og med 1. september til og med 31. desember er det forbudt for fartøy over 21,35 meter som fisker med line og som har maskinelt egningsutstyr om bord, å sette line innenfor 10 nautiske mil fra grunnlinjene i følgende områder:*
 - a) Et område utenfor kysten av Finnmark/Troms avgrenset av en linje trukket fra*
 - pkt. 1. N 70° 41,16' Ø 021° 30,00' (4 n. mil grense) til*
 - pkt. 2. N 70° 47,52' Ø 021° 30,00' (10 n. mil fra grunnlinjen) langs 10 nautiske mil fra grunnlinjen til*
 - pkt. 3. N 70° 36,32' Ø 020° 00,00' (10 n. mil fra grunnlinjen) til*
 - pkt. 4. N 70° 29,90' Ø 020° 00,00' (4 n. mil grense).*
 - b) Et område utenfor kysten av Troms avgrenset av en linje trukket fra*
 - pkt. 1. N 70° 05,47' Ø 018° 07,43' (4 n. mil grense) til*
 - pkt. 2. N 70° 08,98' Ø 017° 52,98' (10 n. mil fra grunnlinjen) langs 10 nautiske mil fra grunnlinjen til*
 - pkt. 3. N 69° 35,50' Ø 016° 27,45' (10 n. mil fra grunnlinjen) til*
 - pkt. 4. N 69° 29,99' Ø 016° 34,76' (4 n. mil grense).*
 - c) Et område utenfor kysten av Nordland avgrenset av en linje trukket fra*
 - pkt. 1. N 69° 20,00' Ø 015° 44,71' (4 n. mil grense) til*
 - pkt. 2. N 69° 20,00' Ø 015° 16,59' (10 n. mil fra grunnlinjen) langs 10 nautiske mil fra grunnlinjen til*
 - pkt. 3. N 67 30,00' Ø 011° 25,33' (10 n. mil fra grunnlinjen) til*
 - pkt. 4. N 67 30,00' Ø 011° 41,75' (4 n. mil grense).*
- 3. Områdebegrensningene i nr. 2 bokstavene a til c gjelder ikke ved fiske med flyteline etter hyse.”*

Bestemmelsen erstatter forskrift om grensedragning for havgående linefartøy. Ved siden av at det er foretatt redaksjonelle endringer har en også endret kriteriet for hvilke fartøy bestemmelsen gjelder for. Forskriften gjelder i dag for fartøy over 21,35 meter som fisker med line og som har døgnkontinuerlig drift, samt egning om bord. Bestemmelsen inneholder ikke nærmere beskrivelse på hva som ligger i begrepet “døgnkontinuerlig drift”.

Fiskeridirektoratet har brakt i erfaring at dette har vært et problem både i forhold til en effektiv håndheving av bestemmelsen og i forhold til fiskerne som er i tvil om innholdet i bestemmelsen.

Arbeidsgruppen foreslår derfor at bestemmelsen endres til å gjelde for fartøy over 21,35 meter som fisker med liner og som har maskinelt egningsutstyr om bord. Forslaget innebærer at begrepet "døgnkontinuerlig drift" dermed kan tas ut av bestemmelsen.

Til § 33 Redskapsbegrensning og fangstdyp ved fangst av kongekrabbe.

"I fisket etter kongekrabbe øst for 26°Ø er det kun tillatt å bruke teiner. Hvert fartøy kan ha inntil 20 teiner.

Det er forbudt å fange kongekrabbe på grunnere vann enn 100 meter."

Bestemmelsen erstatter §§ 19 og 20 i den årlige reguleringsforskriften for kongekrabbe.

TIL KAPITTEL VI. FORBUD MOT Å FISKE BESTEMTE ARTER TIL BESTEMTE TIDER.

Til § 34 Fredningstid.

"Det er forbudt å fange hummer i tidsrommet fra og med 1. januar til og med 1. oktober kl.08.00. I fredningstiden er det forbudt å oppbevare hummer i sjøen. Fiskeridirektoratet kan gi tillatelse til å oppbevare hummer i sjøen til godkjent kjøper.

Det er forbudt å fiske kveite i tidsrommet fra og med 20. desember til og med 31. mars.

Det er forbudt å fiske breiflabb med garn nord for 62° N i tidsrommet fra og med 1. mars til og med 20. mai.

Det er forbudt å fiske uer med konvensjonelle redskap nord for 62° N i tidsrommet fra og med 1. mai til og med 31. mai."

Bestemmelsen erstatter maskeviddeforskriften for fisk og sild § 18 og maskeviddeforskriften for hummer og krabbe § 7.

Arbeidsgruppa tilrår at det fastsettes en felles fredningstid for hummer og at denne fastsettes til perioden fra og med 1. januar til og med 1. oktober kl 0800. Arbeidsgruppa foreslår videre at det i fredningstiden skal være forbudt å oppbevare hummer i sjøen. Det foreslås i tillegg at Fiskeridirektoratet skal kunne gi tillatelse til slik oppbevaring til godkjent kjøper. Arbeidsgruppa har gitt en nærmere begrunnelse for tilrådingen under punkt 5.1.4.

I henhold til gjeldende regulering er det slik at dersom fredningstiden utløper lørdag eller søndag, skal første fiskedag utsettes til den første påfølgende hverdag kl 0800. Arbeidsgruppa foreslår at denne bestemmelsen tas bort under henvisning til at den alminnelige helligdagsfredningen er opphevet.

Når det gjelder fredningstiden for kveite, er denne gjort gjeldende for fiske med garn, trål, snurrevad eller andre bundne redskaper i tidsrommet 20. desember til 31.mars. Dette innebærer at det i fredningstiden fortsatt er tillatt å fiske kveite med line og snøre. Arbeidsgruppa er ikke kjent med at det drives noe omfattende fiske med line og snøre etter kveite i fredningstiden. Arbeidsgruppa kan heller ikke se at det er særlige grunner til å opprettholde slik adgang og foreslår at fredningstiden for gjøres gjeldende alle redskapstyper.

Til § 35 Forbud mot å fiske på søn- og helligdager.

”Det er forbudt å fiske makrell, sild og brisling med not i Skagerrak fra og med lørdag klokken 24.00 til og med søndag klokken 24.00.

I perioden fra 1. oktober til 31. desember er det forbudt å sette eller trekke teiner på kyststrekningen fra svenskegrensen til og med Vest-Agder fra og med lørdag klokken 24.00 til og med søndag klokken 24.00.

Det er forbudt å tråle etter reke sør for 62° N fra og med lørdag klokken 24.00 til og med søndag klokken 24.00 og på helligdager unntatt 2. påskedag og 2. pinsedag.”

Bestemmelsen erstatter hummerforskriftens § 7a. Bestemmelsen erstatter videre forskrift om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2004 § 8, forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2004 § 21, forskrift om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2004 § 30, forskrift om regulering av fisket etter brisling i 2004 § 13.

TIL KAPITTEL VII. BIFANGST VED FISKE UTENOM SKAGERRAK.

Arbeidsgruppa har funnet det mest oversiktlig å ha et eget kapittel for bifangst ved fiske utenom Skagerrak, og å ha egne paragrafer for de ulike redskapstyper. §§ 36-40 erstatter gjeldende §§ 19 og 20 i maskeviddeforskriften for fisk og sild, og §§ 13 og 14 i maskeviddeforskriften for reker og sjøkreps.

Til § 36 Bifangst ved fiske med stormasket trål og snurrevad.

”Ved fiske med trål er det uten hinder av forbudet i § 15 nr. 4 tillatt å ha inntil 20% bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske med trål og snurrevad er det uten hinder av forbudet i § 15 nr.6 tillatt å ha inntil 20% bifangst av breiflabb i vekt i de enkelte fangster og ved landing.”

§ 36 første ledd erstatter § 4 første ledd i forskrift av 12. desember 2003 om regulering av fisket etter uer og forbud mot fiske med torsketral og fisket etter vassild med småmasket trål i nærmere bestemte områder i Norges økonomiske sone i 2004.

§ 36 andre ledd erstatter gjeldende § 19 nr.3 første punktum i maskeviddeforskriften for fisk og sild.

Til § 37 Bifangst ved fiske med småmasket trål.

- ”1. Ved fiske sør for 64° N er det tillatt å ha bifangst av arter som angitt i nr. 1-17 og nr. 28 i § 43. Bifangsten av torsk, hyse og sei til sammen skal likevel ikke overstige 10 % i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Ved fiske med trål etter norsk vårgytende sild er det likevel forbudt å ha bifangst av torsk, hyse og sei.*
- 2. Ved fiske etter tobis med trål med mindre maskevidde enn 16 mm er det forbudt å ha mer enn 10 % bifangst i vekt av andre fiskearter i de enkelte fangster og ved landing.*
- 3. Ved fiske etter vassild utenom områdene nevnt i § 16 nr. 2 er det tillatt å ha inntil 5% bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.*
- 4. Ved fiske etter vassild er det nord for 64° N tillatt å ha inntil 10% bifangst av torsk, hyse og sei til sammen i vekt av de enkelte fangster og ved landing.*
- 5. For fartøy som ikke har vassildtrållatelse er det tillatt å ha inntil 20% bifangst av vassild i vekt i de enkelte fangster og ved landing.”*

§ 37 første ledd erstatter § 19 nr. 1 a) i maskeviddeforskriften for fisk og sild. Arbeidsgruppas forslag innebærer at det ikke lenger vil være adgang til å fiske hummer og krabbe med småmasket trål. Som redegjort for i de generelle kommentarene til bifangstbestemmelsene under punkt 5.1.3, foreslås at tillatt bifangst av torsk, hyse og sei til sammen reduseres fra 20% til 10 %. Siste punktum i § 37 første ledd erstatter § 25 i forskrift av 12. desember 2003 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2004.

§ 37 annet ledd erstatter § 19 nr.1 b) i maskeviddeforskriften for fisk og sild.

§ 37 tredje ledd erstatter § 4 i forskrift av 12. desember 2003 om regulering av fisket etter uer og forbud mot fiske med torsketrål og fisket etter vassild med småmasket trål i nærmere bestemte områder i Norges økonomiske sone i 2004.

§ 37 fjerde ledd erstatter § 4 første ledd i forskrift av 19. desember 1996 om regulering av fiske etter vassild nord for 62° N.

§ 37 femte ledd erstatter § 4 andre ledd i vassildforskriften.

Til § 38 Bifangst ved fiske med reke-trål.

”Ved fiske etter reker i Nordsjøen er det tillatt å ta fisk som bifangst.

Det er likevel forbudt å ha mer enn 10% bifangst av breiflabb. Bifangsten av breiflabb regnes i rund vekt pr. uke basert på summen av alle sluttsedler/landingsedler undertegnet i tidsrommet fra mandag kl 00.00 til søndag klokken 24.00.”

§ 38 første ledd inneholder forslaget om ikke å tillatte bifangst i reke-trålfisket nord for 62°N jfr. de generelle bifangstkommentarene under pkt. 5.1.3.

§ 38 andre ledd erstatter § 19 nr. 3 andre og siste punktum i maskeviddeforskriften for fisk og sild.

Til § 39 Bifangst ved fiske med konvensjonelle redskap.

”Ved fiske med konvensjonelle redskap er det uten hinder av forbudet i § 34 tillatt å ha inntil 20 % bifangst av uer. Bifangsten av uer regnes i rund vekt pr. uke basert på summen av alle sluttsedler/landingsedler undertegnet i tidsrommet fra mandag kl 00.00 til søndag klokken 24.00.

Ved fiske med garn er det uten hinder av forbudet i § 34 tillatt å ha inntil 5 % av breiflabb regnet i vekt i de enkelte fangster og ved landing.”

§ 39 første ledd erstatter maskeviddeforskriften for fiske og sild § 19 nr. 2.

§ 39 andre ledd erstatter § 19 nr. 3 tredje punktum i maskeviddeforskriften for fisk og sild.

Til § 40 Måling av bifangst.

”Ved kontroll av bifangster anses en prøve på minst 100 kg for representativt for fangstens sammensetning.”

§ 40 erstatter § 19 nr. 1 d) i maskeviddeforskriften for fisk og sild. Denne bestemmelsen er for tiden under vurdering i Fiskeridirektoratet i samråd med næringen. Siktemålet er å etablere en kontrollmetode som vil være mer representativ enn den gjeldende. Arbeidsgruppa har derfor ikke gått nærmere inn på denne bestemmelsen.

TIL KAPITTEL VIII. BIFANGST VED FISKE I SKAGERRAK.

Til § 41 Bifangst ved fiske i Skagerrak.

”I området beskrevet i § 3 nr. 3 (Skagerrak) gjelder følgende bifangstregler:

a) *Generell bifangstregel.*

Ved bruk av redskap med maskevidde mindre enn 80 mm skal bifangsten av artene nevnt i § 21 nr. 1 - 16 samt hummer, sjøkreps og krabbe ikke overstige 10% i vekt av den totale fangst tatt med slike redskap. Denne bifangstregelen gjelder likevel ikke for bifangster tatt i direkte fiske som går inn under bestemmelsene i bokstavene c) og d) i denne paragrafen.

b) *Måling av bifangst.*

Bifangster som blir omhandlet i denne paragrafen skal måles som andelen i prosent i vekt av all fisk på dekk etter siste trålhal, eller av all fisk om bord eller ved landing. Bifangsten kan fastsettes på grunnlag av en prøve på minst 100 kg.

c) *Bifangst ved fiske etter hvitting.*

Ved fiske etter hvitting med trålredskap med maskevidde mindre enn 80 mm skal bifangsten av artene nevnt i § 21 nr. 1 - 17 samt hummer og krabbe ikke overstige 30% i vekt av den totale fangsten tatt med slike redskap.

d) *Bifangster av sild.*

A. Ved fiske etter brisling med trålredskap med maskevidde mindre enn 32 mm skal bifangsten av sild ikke overstige 10% i vekt av den totale fangsten tatt med slike redskap.

B. Ved fiske etter andre fiskearter enn brisling med trålredskap med maskevidde mindre enn 32 mm skal bifangsten av sild ikke overstige 5% i vekt av den totale fangsten om bord tatt med slike redskap.

e) *Bifangst av breiflabb.*

Ved fiske med konsumtrål eller snurrevad er det uten hensyn til forbudet i § 15 nr. 6 tillatt å ha inntil 10% bifangst av breiflabb regnet i vekt i det enkelte hal og om bord. Ved fiske med reketrål er det tillatt å ha inntil 2,5% bifangst av breiflabb regnet i vekt i det enkelte hal og om bord.

Bestemmelsen gjelder ikke for utenlandske fartøy sitt fiske i Norges økonomiske sone i Skagerrak.”

Til § 42 Bifangst og større innblanding ved fiske etter reker og sjøkreps i Skagerrak.

”I området beskrevet i § 3 nr. 3 (Skagerrak) gjelder følgende bestemmelser om bifangst og større innblanding:

a) *Innblanding ved fiske etter sjøkreps.*

Ved fiske etter sjøkreps med redskap med maskevidde ikke mindre enn 70 mm skal innblandingen av kveite, torsk, hyse (kolje), lysing, gullflyndre (rødspette) mareflyndre (hundetunge), sandflyndre lomre (bergflyndre), tunge, piggvar, slettvar, glassvar, hvitting, skrubbe, gulål, blankål, hummer, krabbe og sei ikke overstige 70% i vekt av den totale fangsten tatt med slik redskap.

b) *Bifangst ved fiske etter reker.*

Ved fiske etter reker med redskap med maskevidde ikke mindre enn 35 mm skal bifangsten av artene nevnt under bokstav a) samt sjøkreps ikke overstige 50% i vekt av den totale fangsten tatt med slik redskap.

c) *Måling av bifangst og større innblanding.*

Bifangster og større innblanding som blir omhandlet i denne paragrafen skal måles som andelen i prosent i vekt av all fisk på dekk etter siste trålhal, eller av all fisk om bord eller ved landing. Innblandingsforholdet kan fastsettes på grunnlag av en prøve på minst 100 kg.”

TIL KAPITTEL IX. MINSTEMÅL OG TILTAK FOR Å BEGRENSE FANGST AV FISK UNDER MINSTEMÅL.

Til § 43 Minstemål.

”Det er forbudt å fiske fisk mindre enn:

1.	<i>Kveite</i>	<i>60 cm</i>
2.	<i>Torsk</i>	
	<i>a) nord for 62°N</i>	<i>47 cm</i>
	<i>b) sør for 62°N</i>	<i>30 cm</i>
3.	<i>Hyse</i>	
	<i>a) nord for 62°N</i>	<i>44 cm</i>
	<i>b) sør for 62°N</i>	<i>27 cm</i>
4.	<i>Lysing</i>	<i>30 cm</i>
5.	<i>Rødspette</i>	
	<i>a) i området beskrevet i § 3 nr. 1 og 2(utenom Skagerrak)</i>	<i>29 cm</i>
	<i>b) i området beskrevet i § 3 nr. 3 (Skagerrak)</i>	<i>27 cm</i>
6.	<i>Mareflyndre</i>	<i>28 cm</i>
7.	<i>Sandflyndre</i>	<i>23 cm</i>
8.	<i>Lomre</i>	<i>25 cm</i>
9.	<i>Tunge</i>	<i>24 cm</i>
10.	<i>Piggvar</i>	<i>30 cm</i>
11.	<i>Slettvar</i>	<i>30 cm</i>
12.	<i>Glassvar</i>	<i>25 cm</i>
13.	<i>Hvitting</i>	<i>23 cm</i>
14.	<i>Skrubbe</i>	<i>20 cm</i>
15.	<i>a) Gulål</i>	<i>40 cm</i>
	<i>b) Blankål</i>	<i>37 cm</i>
16.	<i>Sei</i>	
	<i>a) nord for 62° N</i>	<i>45 cm</i>
	<i>b) sør for 62° N og vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr</i>	<i>32 cm</i>
	<i>c) i området beskrevet i § 3 nr. 3 (Skagerrak)</i>	<i>30 cm</i>
	<i>d) For fisket etter sei med not gjelder følgende minstemål:</i>	
	<i>- i området nord for Lofotodden sørligste punkt og derfra i rettviseende peiling vest, Lofotens innerside og videre innover til bunnen av Ofotfjorden med tilstøtende fjordarmer.</i>	
	<i>I åpne sund på Lofotens innerside og i Ofotfjorden begrenses området av følgende linjer:</i>	

<i>Sundstraumen ved Sund lykt i rettvise vest, Nappstraumen ved Grønvika lykt i rettvise vest, Gimsøystraumen ved Ryngvær nordre lykt i rettvise vest, Raftsundet ved Digermulen lykt i rettvise vest, Tjeldsundet ved Lødingen lykt i rettvise øst og Ramsundet ved Ramnesodden i rettvise vest</i>	42 cm
<i>- Mellom Lofotodden som beskrevet overfor og 62° N</i>	40 cm
<i>- I området mellom 65° 30 N og 62° N kan de første 3000 tonn fiskes med et minstemål på</i>	35 cm
17. <i>Pigghå</i>	70 cm
18. <i>Makrell</i>	30 cm
19. <i>Sild fisket i området beskrevet i § 3 nr. 3 (Skagerrak), unntatt norsk fjordsild fisket innenfor 2 n. mil fra grunnlinjene</i>	18 cm
20. <i>Nordsjøsil</i>	20 cm
21. <i>Norsk vårgytende sild</i>	25 cm
22. <i>Trondheimsfjordsild</i>	23 cm
23. <i>Lodde</i>	
<i>a) Nord for 62° N</i>	11 cm
<i>b) I fiskerisonen ved Jan Mayen</i>	12 cm
24. <i>Blåveite</i>	45 cm
25. <i>Breiflabb</i>	60 cm
26. <i>Vanlig uer (Sebastes marinus)</i>	32 cm
27. <i>Reker</i>	6 cm
28. <i>Sjøkreps</i>	13 cm
29. <i>Krabbe</i>	13 cm
30. <i>Krabbe på kyststrekningen Rogaland mot grensen til Sverige</i>	11 cm
31. <i>Haneskjell i Nordland, Troms og Finnmark fylker</i>	65 cm
32. <i>Hummer</i>	25 cm
33. <i>Kongekrabbe</i>	13,7 cm”

Bestemmelsen erstatter gjeldende bestemmelser om minstemål slik disse er angitt i makeviddeforskriften for fisk og sild § 21, maskeviddeforskriften for hummer og krabbe § 9 nr. 1, 2 og 3 og maskeviddeforskriften for reker og sjøkreps § 16 og i reguleringsforskriften for kongekrabbe. For torsk og hyse er imidlertid grensen for det nordlige området med minstemål på henholdsvis 47 cm for torsk og 44 cm for hyse flyttet sør til 62° N i samsvar forslaget om å innføre 62° N som grense mellom Nordsjøen og Norskehavet/Barentshavet for det tekniske regelverket.

Carapaxlengden for hummer, sjøkreps og reker som i gjeldende bestemmelse er oppgitt ved siden av minstemålet for den totale lengde er tatt ut. Dette er gjort for å unngå uklarhet om hvilket av de to oppgitte mål som skal gjøres gjeldende i kontroll- og håndhevelsessammenheng.

Til § 44 Måling av fisk.

”Fiskens lengde skal måles fra snutespissen til enden av sporens ytterste stråler.

Pigghå skal måles fra snutespissen til bakerste kant av den øverste haleflik.

Hummer og sjøkreps skal måles fra spissen av pannehornet til den bakre kant av midterste svømmelapp.

Reker skal måles fra forkant av øyet til bakre kant av halen.

Krabbe skal måles over skallets største bredde.

Haneskjell skal måles fra skallhengsel til motsatt skallkant.

Kongekrabbe skal måles fra indre ende av øyehulen til bakkant av ryggsålen.

Hummer, sjøkreps og reker kan også måles ved å måle carapaxlengden. Carapaxlengden for hummer (8,8 cm), sjøkreps (4 cm) og reker (1,5 cm) skal måles fra bakerste ende av øyehulen til bakerste kant av carapax målt midt oppe på ryggen.”

Bestemmelsen erstatter gjeldende bestemmelser om måling av fisk slik disse er angitt i makeviddeforskriften for fisk og sild § 22, maskeviddeforskriften for hummer og krabbe § 9 nr. 3 og nr. 4, maskeviddeforskriften for reker og sjøkreps § 16 og reguleringsforskriften for kongekrabbe. Det er foretatt redaksjonelle endringer i bestemmelsen. Som nevnt under forslaget til ny minstemålsbestemmelse er carapaxlengden for hummer, sjøkreps og reker foreslått tatt ut av minstemålsbestemmelsen for å unngå uklarhet om hvilket av de to oppgitte mål som skal gjøres gjeldende i kontroll- og håndhevelse sammenheng. En har likevel som målemetode anerkjent måling av carapax som en tilstrekkelig presis målemetode til å fastslå den totale lengde for hummer, sjøkreps og reker. Det er derfor tilstrekkelig at disse artene er målt ved bruk av en av de to anerkjente målemetodene.

Tidligere formulering på målemetode av carapaxlengde var ikke presis og det er derfor foreslått en ny formulering etter råd fra Havforskningsinstituttet.

Til § 45 Unntak fra minstemålsbestemmelsene.

”Minstemål fastsatt i § 43 gjelder ikke fisk til bruk i egen husholdning. Dette unntaket gjelder likevel ikke for hummer.

Minstemål fastsatt i § 43 nr. 16 gjelder ikke for sei som fiskes til eget agnforbruk. Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller gi dispensasjon for agnfiske av sei som ikke er til eget agnforbruk.

Minstemålet fastsatt i § 43 nr. 18 gjelder ikke for fiske med garn og krokredskaper og ikke for notfanget og låssatt makrell som anvendes til konsumformål.

I området beskrevet i § 3 nr. 3 (Skagerrak) gjelder minstemålet fastsatt i § 43 nr. 18 bare for makrell som skal brukes til annet enn menneskeføde eller agn.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra minstemålsbestemmelsen for makrell, gulål og blankål.”

Bestemmelsen erstatter maskeviddeforskriften for fisk og sild § 23, maskeviddeforskriften for hummer og krabbe § 10 og maskeviddeforskriften for reker og sjøkreps § 17 og er en videreføring av disse bestemmelser med unntak fra minstemålene for fisk til bruk i egen husholdning slik som redegjort for under punkt 5.1.5.2.

Til § 46 Innblanding av fisk under minstemål.

- ”1. Ved fiske etter fiskeslag som det er satt minstemål på, er det i områdene utenom Skagerrak adgang til å ha inntil 10% av den enkelte art under minstemål i antall i de enkelte fangster. Denne adgangen gjelder ikke fisket etter hummer.*
- 2. Ved fiske etter torsk, hyse og sei med trål og konvensjonelle redskap nord for 62° N er det adgang til å ha til sammen 15% torsk, hyse og sei under minstemål i antall i de enkelte fangster.*
- 3. Ved fiske etter sei med not nord for 62° N er det i de områder hvor minstemålet på notfisket sei er 40 cm eller høyere tillatt å ha inntil 20% sei under minstemål i antall i de enkelte fangster*
- 4. Ved fiske etter blåkveite er det adgang til å ha 15% blåkveite under minstemål i antall i de enkelte fangster.*
- 5. Fartøy som fisker med konsumtrål eller snurrevad kan i det enkelte hal ha inntil 10% breiflabb under minstemål av samlet antall individ med minstemål. Sjøkreps regnes ikke med.*
- 6. Fartøy som fisker med garn kan ha inntil 5% breiflabb under minstemål i antall i det enkelte hal og om bord.*
- 7. Ved fiske i området beskrevet i § 3 nr. 3 (Skagerrak) kan landing av artene nevnt i § 43 nr. 1 - 19 inneholde opptil 10% i vekt av fisk under minstemål regnet for hver art.*
- 8. Ved fiske i området beskrevet i § 3 nr. 3 (Skagerrak) kan landinger av reker og sjøkreps inneholde opptil 10% i vekt av slike skalldyr under minstemål regnet for hver art.*
- 9. Ved fiske etter reker skal innblanding av torsk og hyse under minstemål ikke overstige 8 eksemplarer pr. 10 kg reker.*
- 10. Ved fiske etter reker skal innblanding av uer (Sebastes marinus, Sebastes mentella og Sebastes viviparus) under 32 cm ikke overstige 10 eksemplarer pr 10 kg reker.”*

Bestemmelsen erstatter gjeldende bestemmelser i maskeviddeforskriften for fisk og sild §§ 21, 22, 23 og 24, makseviddeforskriften for reke og sjøkreps §§ 15, 16, 17 og 18 og

maskeviddeforskriften for hummer og krabbe §§ 9 og 10. Det er imidlertid foretatt slike endringer som redegjort for under punkt 5.1.5.1.

Til § 47 Stenging av område for å begrense fangst av fisk under minstemål.

”For å begrense fisket av reker, torsk, hyse, sei og blåkveite under minstemål, kan Fiskeridirektoratet forby fisket etter disse artene i visse områder nord for 62°N.”

Bestemmelsen erstatter forskrift av 7. mai 1985 om tiltak for bevaring av ungfisk. Det er foretatt redaksjonelle endringer ved at gjeldende §§ 2 – 5 er slått sammen til en paragraf.

I henhold til Fiskeridirektørens forskrift av 11. juli 1997 om adgang til å fiske med snurrevadpose med kvadratiske masker i stengte områder § 2 kan Fiskeridirektøren åpne for fiske med slik pose i hele eller deler av stengte områder nord for 65° N.

Arbeidsgruppa har under § 3 nr.1 foreslått at det skal være adgang til å benytte snurrevadpose med kvadratiske masker i hele området nord for 62° N. På denne bakgrunn er det ikke lenger grunn til å opprettholde denne fullmakten slik at bestemmelsen kan tas bort.

Videre foreslår Arbeidsgruppa at forskrift av 22. november 2000 om adgang til å fiske i midlertidig stengte områder med torsketrål som har innmontert sorteringsrist med minste spileavstand 80 mm oppheves. Forskriften gir i dag Fiskeridirektøren fullmakt til å tillate at fartøy som har innmontert sorteringsrist med spileavstand over 80 mm i torsketrål, kan fiske i områder som er midlertidig stengt på grunn av for stor innblanding av fisk under minstemål. Etter det Arbeidsgruppa er kjent med tilsier erfaring fra Overvåkningstjenesten at felt som stenges også vil måtte være stengt selv om spileavstanden er over 80 mm. Fullmakten har således ikke vært benyttet de senere år.

TIL KAPITTEL X. FORBUD MOT UTKAST OG OPPMALING.

Til § 48 Forbud mot utkast.

”I Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone er det forbudt å slippe fangst som er død eller døende og å foreta utkast av følgende fiskeslag:

- a) Torsk
- b) Hyse
- c) Sei
- d) Uer
- e) Makrell
- f) Norsk vårgytende sild
- g) Trondhjemsfjordsild
- h) Nordsjøsild
- i) Vassild
- j) Lodde
- k) Blåkveite
- l) Hvitting

- m) *Kolmule*
- n) *Breiflabb*
- o) *Reke*
- p) *Snøkrabbe*”

Bestemmelsen erstatter maskeviddeforskriften for fisk og sild § 25, maskeviddeforskriften reker og sjøkreps § 19 og maskeviddeforskriften for hummer og krabbe § 11 og er en videreføring av disse bestemmelsene.

I de generelle kommentarene i punkt 5.1.5.1. om adgang til å ha fisk under minstemål i fangstene har Arbeidsgruppa tilrådd at det arbeides videre med spørsmålet om å fastsette minstemål for andre utsatte fiskeslag som for eksempel lange, blålange og brosme. Arbeidsgruppa foreslår at dette arbeidet omfatter spørsmålet om å fastsette utkastforbud for slike arter.

Til § 49 Oppmaling av torsk, hyse, sei og kystbrisling.

”Det er forbudt å fiske eller levere torsk, hyse og sei og kystbrisling til oppmaling, herunder til matmel og til fiske- og dyrefôr.

Unntatt fra forbudet i første ledd er lovlig bifangst av sei etter § 37 nr. 1.

Det er forbudt å fiske eller levere torsk, hyse og sei og kystbrisling til oppmaling, herunder til matmel og til fiske- og dyrefôr,

Unntatt fra oppmalingsforbudet er lovlig bifangst i industritrålfisket.

Vedkommende salgslag kan dispensere fra oppmalingsforbudet.”

Bestemmelsen erstatter maskeviddeforskriften for fisk og sild § 26. Arbeidsgruppa foreslår at forbudet mot å fiske eller levere torsk, hyse og sei og kystbrisling til oppmaling videreføres. I dag kan Fiskeridirektoratet etter søknad fra vedkommende salgslag dispensere fra oppmalingsforbudet.

Fiskeridirektoratet mottar årlig søknader fra salgslagene om dispensasjon fra oppmalingsforbudet og da hovedsakelig for sei. En forutsetning for å gi slik tillatelse er at fangsten av kvalitetshensyn eller at andre særlige grunner innebærer at fangsten ikke kan leveres til konsum. Salgslagene gjennomfører selv de nødvendige undersøkelser før søknad blir sendt til Fiskeridirektoratet. Til nå har slik søknad ikke vært sendt med mindre vilkårene for å gi tillatelse fra oppmalingsforbudet er oppfylt.

Arbeidsgruppa foreslår at myndigheten til å gi dispensasjon fra oppmalingsforbudet delegeres til salgslagene. En slik ordning vil etter Arbeidsgruppa oppfatning fullt ut ivareta de hensyn som ligger til grunn for oppmalingsforbudet. Samtidig vil en slik ordning være arbeidssparende både for Fiskeridirektoratet og for salgslagene. Ordningen vil også være til fordel for fisker og kjøper som derved vil få en raskere avklaring på leveringsadgangen.

Til § 50 Dumping og neddreping.

”I fisket etter makrell, norsk vårgytende sild, sild i Nordsjøen og Skagerrak og lodde er det forbudt å slippe fangst som er død eller døende og å kaste ut fangst eller fiskeavfall

I fiske med not er det i alle tilfeller forbudt å slippe fangst etter at pumping av fangsten er startet.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra forbudet i første ledd, eller påby opptak av fangst. Fiskeridirektoratet er klageinstans.”

Bestemmelsen erstatter tilsvarende bestemmelse om dumping og neddreping som i dag står i de årlige reguleringsforskrifter for fisket etter makrell, fisket etter norsk vårgytende sild, sild i Nordsjøen og Skagerrak og for fisket etter lodde.

Etter gjeldende bestemmelser er Fiskeridirektoratets regionkontorer gitt adgang til å gjøre unntak fra forbudet om å slippe fangst som er død eller døende og å kaste ut fangst eller fiskeavfall. Før 1. mars 2003 hadde Fiskeridirektoratet sentralt denne kompetansen. Arbeidsgruppa reiser spørsmål ved formålet med og bruken av denne bestemmelsen, men har i denne omgang likevel valgt å ikke foreslå å endre bestemmelsen.

Til § 51 Forbud mot avsilingsrist, renner o.a. som kan nyttes som sorteringsutstyr for sild og makrell.

”I fisket etter sild og makrell er det ikke tillatt å ha rister i avsilingskassen eller i renner fra avsilingskassen (avsilingsanlegget) som kan nyttes som sorteringsutstyr for sild og makrell. Rister som er nødvendige om bord for avsiling av vann fra fisk (hele avsilingsanlegget) kan ikke ha større åpning mellom spilene enn 10 mm. Spiler i utstyr som nevnt må være fastsveiset og ikke tillbare, jfr. § 52. Dersom det brukes perforerte plater i avsilingskassen må avsilingshullene ikke være over 10 mm i diameter, dog kan diameteren i avsilingshullene være inntil 15 mm i tilførselsrenner, utenom selve silekassen til fisketankene.

Det er ikke tillatt å ha om bord rister eller utstyr, som kan nyttes i avsilingsanlegget, med større spil avstand eller hull diameter enn beskrevet i første ledd. Spiler i utstyr som nevnt må være fastsveiset og ikke stillbare.”

Bestemmelsen erstatter § 2 i forskrift av 19. juli 1991 om forbud mot visse installasjoner og sorteringsmaskiner om bord i fartøy ved fiske av makrell.

Arbeidsgruppa foreslår at bestemmelsen utvides til også å omfatte sild, da de hensyn som ligger bak bestemmelsen også er relevante i sildefiske.

Til § 52 Montering av avsilingsrister.

”Avsilingsrister for avsiling av vann fra fisk, skal sveises fast til avsilingskassen.”

Bestemmelsen erstatter § 3 i forskrift av 19. juli 1991 om forbud mot visse installasjoner og sorteringsmaskiner om bord i fartøy ved fiske av makrell.

Til § 53 Sorteringsmaskiner.

”Ved fiske av sild og makrell er det forbudt for ringnotfartøy og trålere å ha sorteringsmaskiner om bord.

Forbudet i første ledd gjelder ikke fartøy som tilvirker egen fangst ved frysing av rund fisk eller frysing av filet om bord (sjølprodusenter). Sorteringsmaskin og tilhørende innretninger på slike fartøyer må ikke være montert slik at frasortert fisk lett kan kastes eller føres tilbake til sjøen.”

Bestemmelsen erstatter § 4 i forskrift av 19. juli 1991 om forbud mot visse installasjoner og sorteringsmaskiner om bord i fartøy ved fiske av makrell.

Arbeidsgruppa foreslår at også denne bestemmelsen gjøres gjeldende for fiske etter sild.

TIL KAPITTEL XI. FORBUD MOT Å DRIVE TRÅLFISKE UTENFOR 12 NAUTISKE MIL (TRÅLFRIE SONER OG FLEKSIBLE OMRÅDER).

Til § 54 Tids- og områdebegrenset trålforbud.

”Det er forbudt å fiske med trål i følgende områder og til følgende tider:

- 1. På Nordbanken og Øverbanken avgrenset av rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:*

70°55' N 30°10,5' Ø (ved fiskerigrensen)

71°12' N 30°43' Ø

70°45' N 31°50' Ø

70°34' N 31°29' Ø (ved fiskerigrensen)

i tidsrommet 1. oktober - 1. mars.

- 2. Jennegga-Malangsgrunnen avgrenset av rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:*

68°50' N 13°50' Ø (ved fiskerigrensen)

69°09' N 13°37' Ø

69°33' N 15°32' Ø

70°00' N 16°28' Ø

70°00' N 17°28' Ø (ved fiskerigrensen)

i tidsrommet 20. oktober - 20. mars.

- 3. På Storegga avgrenset av rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:*

63°00' N 05°15' Ø

63°00' N 04°53' Ø
63°27' N 05°24' Ø
63°27' N 05°48' Ø

Forbudet gjelder hele året, og bare for fartøy større enn 35 meter største lengde eller med en bruttotonnasje over 400 etter 1969-konvensjonens måleregler. Fartøy som etter oppmåling av 1947-konvensjonens måleregler hadde en bruttotonnasje under 200 og som ikke er ombygget slik at fartøyets tonnasje er økt, kan likevel fiske med trål i området selv om fartøyet oppmålt etter 1969-konvensjonen overstiger en bruttotonnasje på 400.

4. *Fiskeridirektoratet kan gjøre unntak fra forbudet i nr. 1 til 3 for fiske med småmasket trål etter lodde eller reker, og for enkelte fartøy, når særlige grunner tilsier det.”*

Bestemmelsen erstatter §§ 3 og 4 i forskrift av 6. okt 1989 om trålfrie soner og fleksible områder utenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene ved det norske fastland. Det er foretatt redaksjonelle endringer uten å endre realinnholdet i bestemmelsene.

I gjeldende forskrifts § 2 er det tatt inn en definisjon av begrepet ”trålfri sone”. Denne bestemmelsen foreslås strøket som overflødig.

Til § 55 Etablering av fleksible områder.

- ”1. *Med fleksibelt område menes nærmere avgrensede områder der fisket reguleres i bestemte tidsrom, med begrensninger eller forbud mot fiske med bestemte redskaper, i hele området eller deler av området. I slike områder kan antall deltagende fartøyer også begrenses.*
2. *I Norges økonomiske sone kan det etableres fleksible områder kan etableres:*
- a) *Når det på grunn av store ansamlinger av fiskefartøyer eller av andre grunner oppstår stor fare for redskapskollisjoner.*
- b) *Når det er behov for å gi fiskere med ulike redskaper driftsmuligheter innenfor et område.*
3. *Reguleringer etter nr. 2 bokstav b kan bare iverksettes når dette kan skje uten at reguleringene i vesentlig grad går ut over andre redskapstyper som allerede er i drift i området. Iverksatte reguleringer kan opprettholdes til fordel for fiskere med faststående redskaper selv om fartøyene for en kortere periode har forlatt feltet for levering av fangst, bunkring eller på grunn av vanskelige værforhold m.v.”*

§ 55 nr. 1 erstatter § 5 i forskrift av 6. okt 1989 om trålfrie soner og fleksible områder utenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene ved det norske fastland.

§ 55 nr. 2 og 3 erstatter § 6 i samme forskrift.

Til § 56 Tids- og områdebegrensning for etablering av fleksible områder.

”Innenfor følgende områder og tidsrom kan Fiskeridirektoratet etablere fleksible områder:

- a) *På Jennegga-Malangsgrunnen avgrenset av rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:*

70°00' N 17°28' Ø (ved fiskerigrensen)

70°00' N 16°28' Ø

70°14' N 16°58' Ø

70°14' N 17°56' Ø (ved fiskerigrensen)

i tidsrommet 20. oktober - 20. mars.

- b) *På Moskenesgrunnen avgrenset av linjer mellom følgende posisjoner:*

68°08' N 11°52' Ø

68°23' N 10°52' Ø

68°42' N 12°17' Ø

68°32' N 12°46' Ø

i tidsrommet 1. januar - 15. mai.

- c) *På Røstbanken avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:*

67°00' N 11°41' Ø (ved fiskerigrensen)

67°00' N 10°52' Ø

67°30' N 10°41' Ø

67°53' N 11°15' Ø

67°53' N 12°10,5' Ø (ved fiskerigrensen)

i tidsrommet 1. januar - 15. mai.

- d) *På Haltenbanken avgrenset av rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:*

64°24' N 09°00' Ø (ved fiskerigrensen)

64°42' N 09°00' Ø

64°55' N 08°20' Ø

64°24' N 08°20' Ø (ved fiskerigrensen)

i tidsrommet 1. januar - 31. mai.”

Bestemmelsen erstatter § 7 i forskrift av 6. okt 1989 om trålfrie soner og fleksible områder utenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene ved det norske fastland.

Til § 57 Forhåndsinformasjon om reguleringer.

”Melding om vedtak om regulering, fastsetting av forbud eller endring av forbud i henhold til §§ 55 og 56 skal gis minst 12 timer før reguleringen, forbudet eller endringen blir satt iverk. Melding skal gis over bestemte radiofrekvenser eller på annen betryggende måte.

Alle fiskefartøyer i området er forpliktet til å lytte på slike radiofrekvenser som er nevnt i først ledd for å motta nødvendig informasjon om reguleringer m.v.

I særlige tilfeller kan Kystvakten midlertidig gjennomføre slike reguleringer som nevnt i §§ 55 og 56. Slike midlertidige reguleringer skal så snart som mulig stadfestes av Fiskeridirektoratet.”

Bestemmelsen erstatter § 8 i forskrift av 6. okt 1989 om trålfrie soner og fleksible områder utenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene ved det norske fastland. Det er foretatt redaksjonelle endringer uten å endre realinnholdet i bestemmelsen.

Til § 58 Plikt til å kontakte Kystvakten.

”Fiskefartøyer som ankommer områder hvor det etter §§ 55 og 56 kan iverksettes reguleringer, skal, før redskap settes ut, kontakte Kystvakten for å få opplysninger om fastsatte reguleringer innenfor området. Fartøyer skal rette seg etter anvisninger som gis av Kystvakten, og treffe alle tiltak for å forebygge konflikter. Fiskefartøyer som driver med faststående redskaper, skal gi Kystvakten opplysninger om nøyaktige posisjoner av redskaper som settes ut. Dersom ett fartøy eller flere forlater området skal melding om dette sammen med melding om hvorvidt redskap er trukket, gis til kystvakten.”

Bestemmelsen erstatter § 9 i forskrift av 6. okt 1989 om trålfrie soner og fleksible områder utenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene ved det norske fastland.

TIL KAPITTEL XII. ADGANG TIL Å DRIVE TRÅLFISKE INNENFOR 12 NAUTISKE MIL FRA GRUNNLINJENE UTENFOR DET NORSKE FASTLAND.

Til § 59 Adgang til å fiske med småmasket flytetral innenfor 12 nautiske mil.

”Fartøy med loddetråltillatelse etter § 6-1 i forskrift av 12. desember 1986 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål, kan drive fiske med småmasket flytetral etter lodde innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene. Videre kan fartøy med tråltillatelse etter nevnte forskrifts § 2.1, § 4.1 og § 5.1 drive fiske med småmasket flytetral etter norsk vårgytende sild i nevnte område.”

Bestemmelsen erstatter § 1 i forskrift av 6. oktober 1989 om adgangen til å drive trålfiske i området mellom 4 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene utenfor det norske fastland.

Til § 60 Adgang til å fiske med småmasket bunntrål i området mellom 4 og 12 nautiske mil.

”Fartøy under 34 meter største lengde, og med en bruttotonnasje under 250 etter 1947-konvensjonens måleregler og under 500 etter 1969-konvensjonens måleregler, kan drive trålfiske etter vassild, skolest og kolmule med småmasket bunntrål i området mellom 4 og 12 nautiske mils sør for 67° 10' N.”

Fartøy som ved oppmåling etter 1947-konvensjonens måleregler og som hadde en bruttotonnasje under 250, men som ved oppmåling etter 1969-konvensjonens måleregler får en bruttotonnasje som overstiger 500 uten at fartøyer er ombygget slik at tonnasje har økt av den grunn, kan likevel fiske med trål i området nevnt i første ledd. Søknad om dette må sendes Fiskeridirektøren, og egen tillatelse derfra må foreligge før fartøyet kan delta. Dersom fartøyet skiftes ut eller ombygges slik at tonnasje øker, vil tillatelsen falle bort.

Bestemmelsen erstatter § 2 i forskrift av 6. oktober 1989 om adgangen til å drive trålfiske i området mellom 4 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene utenfor det norske fastland.

Til § 61 Adgang for visse fartøygrupper til å fiske med stormasket bunntrål innenfor 12 n. mil.

”Følgende fartøy kan drive fiske med trål innenfor området 4 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene som angitt nedenfor i de områder og tidsrom som fastsatt i §§ 62 og 63.

- a) *Mellom 6 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene:
Fartøy med en bruttotonnasje inntil 500 etter 1947-konvensjonens måleregler og inntil 1.200 etter 1969-konvensjonens måleregler.*
- b) *Fartøy med en bruttotonnasje inntil 300 etter 1947-konvensjonens måleregler og inntil 700 etter 1969-konvensjonens måleregler.*
- c) *Fartøy som ved oppmåling etter 1947-konvensjonens måleregler hadde en bruttotonnasje under henholdsvis 500 eller 300, og som ved oppmåling etter 1969-konvensjonens måleregler får en bruttotonnasje som overstiger henholdsvis 1.200 og 700 uten at fartøyet er ombygget slik at tonnasje har økt av den grunn, kan likevel fiske med trål i områdene som nevnt under henholdsvis bokstav a og b ovenfor. Søknad om dette må sendes Fiskeridirektøren og egen tillatelse må foreligge før fartøyet kan delta. Dersom fartøyet skiftes ut eller ombygges slik at tonnasje øker, vil tillatelsen falle bort.”*

Bestemmelsen erstatter § 3 i forskrift av 6. oktober 1989 om adgangen til å drive trålfiske i området mellom 4 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene utenfor det norske fastland.

Til § 62 Adgang til å drive fiske med stormasket bunntrål i området mellom 4 og 12 nautiske mil hele året.

”1. I følgende områder mellom 4 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene er det tillatt å fiske med trål hele året:

- a) *Sør for 67°10'N og langs kysten til grensen mot Sverige.*

- b) Nord for 68°35'N og inntil 69°12'N.
 - c) Nordøst for 16°Ø og inntil 69°43'N.
 - d) Nord for 69°47'N og inntil 19°Ø.
 - e) Nordøst for 19°30'Ø og inntil fylkesgrensen mellom Troms og Finnmark.
2. *I området mellom 4 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene mellom 67°10'N og 68°35'N unntatt i området mellom 4-6 nautiske mil fra grunnlinjene i området mellom 67°20'N og 67°35'N er det tillatt å fiske med trål når det ikke er satt Lofotoppsyn.*”

Bestemmelsen erstatter § 4 i forskrift av 6. oktober 1989 om adgangen til å drive trålfiske i området mellom 4 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene utenfor det norske fastland.

Til § 63 Adgang til å drive fiske med stormasket bunntrål i området mellom 4 og 12 nautiske mil bestemte tider av året.

- ”1. *I området mellom 4 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene nord for 69°12'N til 15°25'Ø er det tillatt å fiske med trål i tidsrommet fra og med 15. februar til og med 15. mai.*
- 2. *I følgende områder mellom 4-12 nautiske mil fra grunnlinjene er det tillatt å fiske med trål i tidsrommet fra og med 16. april til og med 31. oktober:*
 - a) *Grimsbakken:*
Fra 69°43'N til 69°47'N.
 - b) *Fugløybanken:*
Fra 19°Ø til 19°30'Ø.
- 3. *I området mellom 6 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene er det i Finnmark fylke tillatt å fiske med trål hele året. Denne tillatelse gjelder ikke følgende områder og tidsrom:*
 - a) *I området mellom 6 og 8 nautiske mil fra grunnlinjene mellom 22°20'Ø og 23°40'Ø fra og med 1. oktober til og med 15. april.*
 - b) *I det området mellom 6 og 8 nautiske mil som ligger øst for 23°40'Ø og sør for en linje trukket fra 8 mils grensen ved 23°40'Ø til 6 mils grensen ved 23°53'Ø fra og med 1. oktober til og med 14. mars.*
 - c) *Innenfor et område avgrenset av rette linjer gjennom følgende posisjoner fra og med 1. april til og med 15. oktober:*
 - 1. 70°35,6'N 31°12,5'Ø
 - 2. 70°37,0'N 31°18,5'Ø*Langs fiskerigrensen til punkt 3*

3. 70°51,1'N 30°31,0'Ø

4. 70°47,6'N 30°21,4'Ø

Videre en rett linje fra posisjon 4 til 1.

4. I Finnmark fylke er det i følgende områder mellom 4 og 6 nautiske mil fra grunnlinjene tillatt å fiske med trål til følgende tider av året:
- a) Fra 22°20'Ø til 23°40'Ø og øst for 28°00'Ø fra og med 15. april til og med 30. september.
 - b) Fra delelinjen mellom Troms og Finnmark til 22°20'Ø og fra 23°40'Ø og øst til 28°00'Ø fra og med 15. mars til og med 30. september.”

Bestemmelsen erstatter § 5 i forskrift av 6. oktober 1989 om adgangen til å drive trålfiske i området mellom 4 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene utenfor det norske fastland.

Til § 64 Fylkesgrensefastsettelse.

”Ved anvendelsen av denne forskrift trekkes fylkesgrensen mellom Troms og Finnmark innenfor 12 nautiske mil av grunnlinjen fra et punkt i Kvænangsfjorden. Dette punktet ligger midt på rettlinsen fra Svartskjær til Skuta på nordøsthjørnet av Arnøya (sjøkart nr. 93, 1965) i posisjon 70°14,2'N og 21°0,1'Ø. Fra nevnte posisjon trekkes en linje rettvissende 340° loddrett på 12 nautiske mils grensen til et punkt i posisjon 70°42,4'N, 20°31'Ø (sjøkart nr. 322, 1968).”

Bestemmelsen erstatter § 6 i forskrift av 6. oktober 1989 om adgangen til å drive trålfiske i området mellom 4 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene utenfor det norske fastland.

Til § 65 Fangstens anvendelse.

”Fartøy som i ett kalenderår fisker med trål i områder i medhold av §§ 61, 62 og 63, skal levere sin fangst for bearbeidelse ved anlegg i Norge i fersk, frosset eller saltet tilstand. Fangsten kan ikke være filetert.”

Bestemmelsen erstatter § 7 i forskrift av 6. oktober 1989 om adgangen til å drive trålfiske i området mellom 4 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene utenfor det norske fastland.

Til § 66 Definisjoner.

”Med 1947-konvensjonens måleregler menes måleregler vedtatt i forskrift av 19. juni 1964 om måling av fartøyer i henhold til bestemmelsene i 1947-konvensjonen, og med 1969-konvensjonens måleregler menes måleregler vedtatt i forskrift av 14. juni 1982 nr. 1044 om måling av fartøyer i henhold til bestemmelsene i 1969-konvensjonen, med unntak av overgangsbestemmelsene i forskriftens §§ 19 og 20.

Med stormasket bunntrål forstås trål med maskevidde på 80 mm eller mer og småmasket bunntrål og småmasket flytetral forstås trål med maskevidde i størrelsen 50 mm til 16 mm.”

Bestemmelsen erstatter § 8 i forskrift av 6. oktober 1989 om adgangen til å drive trålfiske i området mellom 4 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene utenfor det norske fastland.

Bestemmelsene under kapittel XII erstatter kgl. res. av 6. oktober 1989 om adgangen til å drive trålfiske i området mellom 4 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene utenfor det norske fastland. Forskriften er gitt med hjemmel i saltvannsfiskeovens § 8.

Fiskeridepartementet har ikke fått delegert myndighet til å oppheve eller foreta endringer i forskriften. Dette innebærer at forskriften i dag bare kan oppheves eller endres ved ny kgl. res.

En antar imidlertid at slik fullmaktskompetanse kan gis til Fiskeridepartementet og at Fiskeridepartementet deretter delegerer videre slik kompetanse til Fiskeridirektoratet. At dette blir gjort er en forutsetning for at forskriften kan oppheves og tas inn i Arbeidsgruppas forslag til ny teknisk forskriften.

TIL KAPITTEL XIII. BESKYTTELSE AV KORALLREV.

Til § 67 Forbud mot å drive fiske i nærheten av korallrev.

”For å beskytte korallrev mot ødeleggelse som følge av fiskeriaktivitet, og derigjennom bidra til en forsvarlig ressursforvaltning blant annet ved å sikre reproduksjons- og oppvekstområder for mange fiskeslag, må det utvises særlig aktsomhet ved fiske i nærheten av kjente forekomster av korallrev. Det er forbudt å ødelegge revene med hensikt.

Innenfor følgende områder er det forbudt å drive fiske med redskap som slepes under fiske og i den forbindelse kan berøre bunnen:

1. Sularevet:

*A: 64° 18,0' N og 007° 53,0' Ø
B: 64° 10,5' N og 008° 17,0' Ø
C: 63° 52,5' N og 007° 51,5' Ø
D: 64° 00,0' N og 007° 26,0' Ø*

2. Område 2. Iverryggen:

*A: 64° 50,0' N og 009° 00,0' Ø
B: 64° 55,0' N og 009° 30,0' Ø
C: 65° 10,0' N og 009° 30,0' Ø
D: 65° 10,0' N og 009° 10,0' Ø*

3. Røstrevet:

*A: 67° 36,2' N og 009° 32,9' Ø
B: 67° 33,8' N og 009° 40,2' Ø
C: 67° 17,3' N og 008° 57,1' Ø*

D: 67° 19,8' N og 008° 49,5' Ø

§ 67 erstatter §§ 1, 2 og 3 i forskrift av 11. mars 1999 om beskyttelse av korallrev. Det er foretatt redaksjonelle endringer uten å endre realinnholdet.

TIL KAPITTEL XIV. KALIBRERINGS-DOKUMENT OG LASTEROMSTEGNINGER.

Til § 68 Kalibreringsdokument.

”Fartøy med isvannstanker eller RSW-tanker skal ha dokumenter om bord som viser kalibrering av tankene i kubikkmeter med 10 centimeters intervaller.

Dokumenter som nevnt i første ledd skal være godkjent av Sjøfartsdirektoratet. Dokumentene utarbeides etter retningslinjer fastsatt av Sjøfartsdirektoratet¹⁾. For fartøy som leverer i utenlandsk havn bør dokumentene utstedes i norsk og engelsk utgave.

For utenlandske fartøy skal dokumenter være godkjent av kompetent maritim myndighet i vedkommende land.

Dokumentplikten i første og annet ledd gjelder ikke fartøy med isvann- eller RSW-tanker som til sammen rommer mindre enn 70 kubikkmeter.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra dokumentplikten i første ledd.

Kalibreringsdokumentene pliktes på forespørsel fremlagt for de kontrollorganer som er nevnt i saltvannsfiskeovens kapitel IX.

¹⁾ Vedlegg: Sjøfartsdirektoratets retningslinjer for utførelse av kapasitetstabeller for RSW-tanker i norske fiskefartøyer.”

§ 68 første til femte ledd erstatter § 2 i forskrift av 19. juli om plikt for fartøy med isvann- eller RSW-tanker til å ha godkjent kalibreringsdokument om bord.

§ 68 sjette ledd erstatter § 3 i nevnte forskrift.

Til § 69 Lasteromstegninger.

”Fartøy over 24 meter største lengde skal ha om bord oppdaterte tegninger eller beskrivelse av lasterom og andre oppbevaringsrom for fisk og fiskeprodukter. Dersom fartøyet deltar i fiske i det nordvestlige Atlanterhav (NAFO-området) eller i EU-farvann, gjelder dette kravet for fartøy over 17 meter største lengde.

Tegningene eller beskrivelsene som nevnt i første ledd må angi de enkelte roms brutto lagringskapasitet i kubikkmeter. Dersom rommet er ytterligere oppdelt skal dette angis på samme måte.

For norske fartøy skal dokumenter som nevnt i første ledd være kontrollert av Sjøfartsdirektoratet eller annen instans godkjent for slik kontroll¹⁾.

For utenlandske fartøy skal dokumenter som nevnt i første ledd være godkjent av kompetent myndighet i den stat hvor fartøyet er registrert.

Tegninger eller beskrivelser som nevnt i første ledd pliktes på forespørsel fremlagt for kontrollmyndigheter.

¹⁾ *Vedlegg: Mal for lasteromsertifikat.*”

§ 69 første til fjerde ledd erstatter § 2 i forskrift av 15. november 2000 om lasteromstegninger.

§ 69 femte ledd erstatter § 3 i nevnte forskrift.

Gjeldende forskrift gjelder også for Svalbardområdet, jfr. § 1. Dersom denne forskriften tas inn i den nye tekniske forskriften som foreslått, vil tilsvarende bestemmelse også måtte inntas i gjeldende maskeviddeforskrifter for fiskevernsonen rundt Svalbard, Svalbards territorialfarvann og indre farvann.

TIL KAPITTEL XV. RETROREFLEKTERENDE MERKER PÅ FISKEFARTØY.

Til § 70 Krav til merking.

”Fiskefartøy på eller over 15 meter som har sertifikat for havfiske eller bankfiske skal i tillegg til registreringsmerker i samsvar med lov av 5. desember 1917 om registrering og merking av fiskefartøyer m.v. også være merket på begge sider med retroreflekterende merker.

Merkene som skal nyttes må være typegodkjent av Fiskeridirektøren og hvert merke skal være innpreget med et typegodkjeningsnummer nede i høyre hjørne. Merkeprodusentene er ansvarlig for at merket med typegodkjenning innpreget er i samsvar med typegodkjenningen. I tillegg skal kopi av den skriftlige typegodkjenningen følge med merkene for oppbevaring om bord til dokumentasjon overfor kontrollmyndighet.”

Til 71 Plassering og montering av merkene.

”Merkene skal plasseres langskips så høyt som praktisk mulig; ikke nødvendigvis symmetrisk, og de skal ha en helning på 10 ° med vertikalplanet for også å kunne observeres fra luften. Merkene skal kunne leses med kikkert (7 x 50) på 1000 m avstand i mørke ved standard klar atmosfære (meteorologisk sikt 12,7 n.mil) ved hjelp av en 250 W halogenlyskaster når bokstavhøyden er 75 cm.

Denne lesbarhetsavstanden skal opprettholdes over et område for observasjonsposisjonen som tilsvarer + 60° i forhold til skiltets flatenormalretning.

Hvor det ikke lar seg gjøre å montere merkene med helning som nevnt i 2. ledd, men en mindre, skal det monteres et tredje merke på eller i nærheten av styrehustaket. Dette merket skal være plassert tverrskips og ha en helning på ca. 45 grader.

De retroreflekterende merkene skal vise fartøyets kjenningssignal i svart, ikke retroreflekterende materiale på fargenøytral (hvit) bakgrunn av retroreflekterende folie. Folien skal være festet til en aluminiumsplate som skal ha en tykkelse på minimum 2,5 mm. Aluminiumsplatene skal være permanent og forsvarlig festet til fartøyet.”

Til § 72 Bokstavhøyde.

”Det skal brukes store bokstaver i kjenningssignalet. Bokstavhøyden skal være:

- a) 50 cm på fartøy fra og med 15,0 m største lengde, men under 20,0 m største lengde,*
- b) 75 cm på fartøy fra og med 20,0 m største lengde, men under 45,0 m største lengde,*
- c) 100 cm på fartøyet fra og med 45,0 m største lengde og over.*

Rundt bokstavkombinasjonen skal det være en 15 cm retroreflekterende kant.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra krav til bokstav (merke-) størrelse hvor plasseringen av merkene kan skape sikkerhets- eller fiskeritekniske vansker.”

Til § 73 Eiers ansvar

”Fartøyets eier er ansvarlig for at merkene som brukes er typegodkjent, rett montert i henhold til spesifikasjon fra merkeleverandør og til enhver tid godt synlig og leselig. Skader på merkene som kan vanskeliggjøre identifiseringen skal snarest mulig utbedres. Reparasjonsmateriale fås ved henvendelse til merkeleverandøren.

Kystvakten kan pålegge fartøyets fører å utbedre skader og lignende så snart som mulig.”

Dette kapitlet erstatter Fiskeridepartementets forskrift av 17. september 1985 om retroreflekterende merker på fiskefartøyer og Fiskeridirektørens forskrift av 16. februar 1987 om retroreflekterende merkers montering og vedlikehold på fiskefartøyer. Bestemmelsene er omredigert og forenklet.

Gjeldende forskrifter gjelder også for Svalbardområdet. Dersom de tas inn i den nye tekniske forskriften som foreslått, vil tilsvarende bestemmelser også måtte inntas i gjeldende maskeviddeforskrifter for fiskevernsonen rundt Svalbard, Svalbards territorialfarvann og indre farvann.

TIL KAPITTEL XVI. MERKING AV FISKEREDSKAPER.

Til § 74 Krav til merking.

”Faststående og drivende fiskeredskap som står i sjøen, skal være tydelig merket med fartøyets registreringsmerke. Dersom registreringspliktig fartøy ikke nyttes, skal redskapet være merket med eierens navn og adresse. Minst ett av vakene på redskapet skal være påført merke.

Not eller merd som brukes til låssetting, merkes som bestemt i første ledd. Likevel slik at minst to vak skal være forskriftsmessig merket.

Merking skal foretas på selve redskapet, hvis dette ikke har vak.

Med vak menes også blåser og bøyer.”

Bestemmelsen erstatter § 2 i forskrift av 10. oktober 1989 om merking av fiskeredskaper. Det er foretatt redaksjonelle endringer uten å endre realinnholdet i bestemmelsen. I tillegg er overskriften til bestemmelsen endret.

Til § 75 Spesielle merkebestemmelser utenfor 4 nautiske mil

”Garn- og linerredskap som står helt utenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene, skal være merket slik:

- a) Om dagen skal redskapet i hver ende ha bøyestang forsynt med radarreflektor eller flagg. Etter solnedgang skal det i hver ende av redskapet være bøye med refleksmidler (jfr. bokstav f) og stang forsynt med lys (jfr. bokstav g) slik at endebøyene angir redskapets posisjon og utstrekning.*
- b) Om dagen skal den vestre (halve kompassirkelen fra syd gjennom vest til og inkludert nord) endebøye ha to flagg, det ene over det annet. Avstanden mellom flaggene skal være minst 25 cm. Radarreflektor kan brukes i stedet for det øverste flagg. Etter solnedgang skal bøyen ha to lys. Avstanden mellom lysene skal være minst 50 cm.*
- c) Om dagen skal den østre (halve kompassirkelen fra nord gjennom øst til og inkludert syd) endebøye ha ett flagg. Radarreflektor kan brukes i stedet for flagg. Etter solnedgang skal bøyen ha et lys.*
- d) Avstanden mellom merkebøyene på et faststående redskap skal ikke overstige 1 nautisk mil. Redskap med lengde over 1 nautisk mil, skal ha en eller flere midtbøyer mellom endebøyene. Midtbøye skal utstyres som bestemt i bokstav c. Etter solnedgang kan slik bøye likevel være uten lys, så lenge avstanden fra lys på redskapet ikke overstiger 2 nautiske mil.*

Avstanden mellom merkebøyene på et drivende redskap skal ikke overstige 2 nautiske mil. Redskap med lengde over 2 nautiske mil, skal ha en eller flere midtbøyer mellom endebøyene. Midtbøye skal utstyres som bestemt i § 3 bokstav c.

Drivende garnlenker med lengde over 1 nautisk mil skal mellom merkebøyene ha en eller flere blåser med en lysreflekterende farge som er godt synlig.

- e) *Gjør bunnens beskaffenhet og/eller strømmens styrke det umulig å ha bøye i hver ende av redskapet, skal redskapets lengde fra endebøyen ikke overstige 1 nautisk mil. Bokstavene b og c gjelder tilsvarende, ettersom redskapet står i øst- eller vest- retning av endebøyen.*

Når et drivende redskap er festet i et fiskefartøy er det ikke nødvendig med en merkebøye i denne enden.

- f) *Stangen på merkebøyene skal være minst 2 meter høy over vannlinjen. Vak, bøyestang eller toppmerke skal forsynes med refleksmidler, slik at lys kan reflekteres i alle retninger.*

- g) *Lyset på bøyestangen skal være gult og synlig i en avstand av minst 2 nautiske mil i god siktbarhet og mørke. Det kan nyttes lys som er tent hele tiden med samme styrke (fastlys), eller blinklys. På samme bøye kan det ikke nyttes både fastlys og blinklys. Blinklys skal gi mellom 20 og 25 blink pr. minutt. Brukes to blinklys på samme merkebøye, skal disse være synkronisert, slik at de blinker i takt.”*

§ 75 erstatter gjeldende §§ 3 og 4 i forskrift av 10. oktober 1989 om merking av fiskeredskaper. Det er foretatt redaksjonelle endringer uten å endre realinnholdet i bestemmelsene.

Til § 76 Spesielle merkebestemmelser for Finnmark innenfor 4 nautiske mil.

”Faststående garn- og linerredskap som på kysten av Finnmark står innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjen, skal hele døgnet føre dagmerking som bestemt i § 75 bokstavene a - d. Er det umulig å bruke stang med høyde minst 2 meter som bestemt i bokstav f, kan det nyttes stang som er minst 1 meter høy over vannlinjen. Dersom redskapets utstrekning ikke overstiger 1 nautisk mil, kan det nyttes en endebøye, jfr. § 75 bokstav e første ledd annet punktum. Bøyestengene bør forsynes med refleksmidler, slik at lys kan reflekteres i alle retninger.”

Bestemmelser erstatter § 5 i forskrift av 10. oktober 1989 om merking av fiskeredskaper.

Til § 77 Spesielle merkebestemmelser under loddefisket.

”For faststående garn- og linerredskaper som settes på områder innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene i tidsrom når trål- og snurpenotfisket etter lodde kan påregnes gjelder følgende:

- a) *Fartøy under 35 fot kan nytte stenger som har høyde av minst 1 meter over merkebøyen.*
- b) *Det er forbudt å nytte flytende iletau mellom vakene og den øverste en tredjedel av hele iletauet.”*

Bestemmelsen erstatter § 4 i forskrift av 10. oktober 1989 om regulering av fisket med faststående redskaper, trål og snurpenot under loddefisket.

Arbeidsgruppa foreslår at § 2 i nevnte forskrift om at fartøy som driver fiske med trål eller snurpenot skal utvise spesiell aktsomhet på felter hvor det er konsentrasjoner av faststående redskap oppheves, da denne regelen dekkes av den generelle aktsomhetsregelen i saltvannsfiskeoven § 14.

Videre foreslår Arbeidsgruppa at også bestemmelsen i forskriftens § 3 om at Fiskeridirektoratet kan fastsette forbud mot nattfiske etter lodde med trål eller snurpenot i områder hvor det er konsentrasjon av faststående redskap, oppheves. Denne fullmakten er ikke benyttet, og det antas at det derfor ikke er behov for en slik regel.

Til § 78 Typegodkjennelse.

”Merkebøyer, herunder lys, refleksmidler og radarreflektorer nyttet av norske fartøy, skal være typegodkjent av Fiskeridirektoratet.

Fiskeridirektoratet kan fastsette forskrifter om typegodkjennelse av fiskeredskap.”

Bestemmelsen erstatter § 6 i forskrift av 10. oktober 1989 om merking av fiskeredskaper.

Gjeldende forskrift og merking av redskap gjelder også for Svalbardområdet. Dersom denne tas inn i den nye tekniske forskriften som foreslått, vil tilsvarende bestemmelser også måtte inntas i gjeldende maskeviddeforskrifter for fiskevernsonen rundt Svalbard, Svalbards territorialfarvann og indre farvann.

TIL KAPITTEL XVII. REGULERINGSFULLMAKT, STRAFF OG IKRAFTTREDELSE.

Til § 79 Reguleringsfullmakt.

”Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og kan ved forskrift gi nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fiske og fangst.”

Forskriftene som Arbeidsgruppa foreslår inkorporert i den nye tekniske forskriften er fastsatte ved kgl. res. eller av Fiskeridepartementet. Fiskeridirektoratet er i dag ved Fiskeridepartementets brev av 18. januar 2002 delegert kompetanse til å endre forskrifter om maskevidde, bifangst, fredningstid m.m. Arbeidsgruppa ser det som naturlig at Fiskeridirektoratet blir delegert kompetanse til å endre den nye tekniske forskriften og gi nærmere bestemmelser, og det foreslås at denne kompetansen tas inn forskriften.

Til § 80 Straff.

”Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller med hjemmel i denne forskrift, straffes etter lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 eller lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8.”

Til § 81 Ikrafttredelse.

”Denne forskrift trer i kraft straks. Samtidig oppheves

- *Forskrift av 10. oktober 1989 om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål m.v. ved fangst av fisk og sild.*
- *Forskrift av 10. oktober 1989 om maskevidde, bifangst og minstemål i trålfiske etter reker og sjøkreps.*
- *Forskrift av 10. oktober 1989 om fangstforbud, fredningstid, minstemål m.v. ved fangst av hummer, krabbe, kamtsjatkakrabbe, snøkrabbe og haneskjell.*
- *Forskrift av 11. juli 1997 om adgang til å fiske med snurrevadpose med kvadratiske masker i stengte områder.*
- *Forskrift av 19. juli 1991 om forbud mot visse installasjoner og sorteringsmaskiner om bord i fartøy ved fiske av makrell.*
- *Forskrift av 24. januar 1994 om plikt for fartøy med isvann – eller RSW- tanker til å ha godkjent kalibreringsdokument om bord.*
- *Forskrift av 12. juli 1985 om retroreflekterende merker på fiskefartøyer.*
- *Forskrift av 16. februar 1987 om retroreflekterende merkens montering og vedlikehold på fiskefartøyer.*
- *Forskrift av 10. oktober 1989 om merking av fiskeredskaper.*
- *Forskrift av 10. oktober 1989 om regulering av fiske med faststående redskaper, trål og snurpenot under loddefisket.*
- *Forskrift av 22. desember 1989 om regulering av garnfiske etter torsk, hyse og sei.*
- *Forskrift av 23. november 1993 om regulering av garnfiske etter blåkveite, blålange, hvitlange, uer og ulke.*
- *Forskrift av 16. august 1994 om regulering av drivgarnfiske etter makrell.*
- *Forskrift av 6. oktober 1989 om trålfrie soner og fleksible områder utenfor 12 n.mil fra grunnlinjene ved det norske fastland.*
- *Forskrift av 6. oktober 1989 om adgangen til å drive trålfiske i området mellom 4 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene utenfor det norske fastland.*
- *Forskrift av 7. juli 1997 om adgang til å fiske i midlertidig stengte områder med torsketrål som har innmontert sorteringsrist med minste spileavstand 80 mm.*
- *Forskrift av 20. juli 2000 om lasteromstegninger.*
- *Forskrift av 17. august 2000 om grensdraging for havgående linefartøy.*
- *Forskrift av 11. mars 1999 om beskyttelse av korallrev.*
- *Forskrift av 7. mai 1985 om tiltak for bevaring av ungfisk.*
- *Forskrift av 19. desember 1996 om regulering av fiske etter vassild (Argentina silus) nord for 62° N.”*

6. FORENKLING AV TEKNISKE BESTEMMELSER SOM IKKE FORESLÅS TATT INN I DEN NYE TEKNISKE FORSKRIFTEN.

6.1. Forskrifter om rapportering fra fiskefartøy

Fiske- og fangstfartøy er som kjent underlagt omfattende rapporteringsplikter, og Arbeidsgruppa har vært opptatt av forenkling av regelverket på dette området. Forenkling og harmonisering av rapporteringsregelverket vil måtte baseres på at rapportering skal skje elektronisk, og denne prosessen må først og fremst foregå i internasjonal regi. Norge har arbeidet bilateralt med elektronisk rapportering, spesielt med EU og Russland. Det vises i denne forbindelse til det pågående pilotprosjektet mellom Norge og EU, der deltakende fartøy rapporterer elektronisk etter flaggstatsprinsippet ved fiske i hverandres soner. I tillegg pågår det arbeid på dette området i både NEAFC og NAFO.

Tiltross for at den internasjonale situasjonen ikke er avklart, har Arbeidsgruppa etter samråd med IT-avdelingen i Fiskeridirektoratet likevel sett på forenklingspotensialet når det gjelder rapportering. eNorge-planen pålegger som kjent norske myndigheter å legge forholdene til rette for at alle brukere skal kunne rapportere elektronisk innen 1. januar 2005. I forbindelse med eNorge-planen har Fiskeridirektoratet gått gjennom gjeldende regelverk med sikte på å fjerne juridiske hindringer for elektronisk rapportering. I tillegg er de tekniske forholdene lagt til rette, slik at Fiskeridirektoratet i dag kan ta i mot elektroniske meldinger.

Arbeidsgruppa vil på denne bakgrunn foreslå at norske og utenlandske fartøy gis tilbud om å rapportere elektronisk til norske myndigheter ved fiske i norske jurisdiksjonsområder, dvs. Norges økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen og områdene rundt Svalbard. I tillegg vil norske fartøy få tilbud om å rapportere elektronisk ved fiske internasjonalt farvann. Selv om de juridiske hindringene for elektronisk rapportering i forskriftsverket som nevnt er fjernet, vil det likevel være nødvendig å foreta noen endringer i de ulike rapporteringsforskriftene. Dette gjelder følgende forskrifter:

- Forskrift av 16. januar 1989 om fangstrapportering m.m. for torsketrålere som kan tilvirke fangst om bord.
- Forskrift av 13. mai 1977 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone.
- Forskrift av 21. september 1994 om regulering av fiske i fiskevernsonen ved Svalbard.
- Forskrift av 28. april 1978 om regulering av fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann.
- Forskrift av 7. mars 1997 om rapporteringsplikt for fartøy med bomtråttillatelse.
- Forskrift av 30. juni 1999 om registrering og rapportering ved fiske i farvann utenfor noen stats jurisdiksjon.
- Forskrift av 16. mars 1994 om regulering av fisket i det nordvestlige Atlanterhav.

Endringene vil være likelydende i alle disse forskriftene, og Arbeidsgruppa nøyer seg derfor med som et eksempel å legge frem utkast til endring av forskrift av 16. januar 1989 om fangstrapportering m.m. for torsketrålere som kan tilvirke fangst om bord.

FORSKRIFT OM ENDRING AV FORSKRIFT OM FANGSTRAPPORTERING M.M. FOR TORSKETRÅLERE SOM KAN TILVIRKE FANGST OM BORD

Fiskeridepartementet har den ... 2004 med hjemmel i lov av 3 juni 1983 nr 40 om saltvannsfiske m.v. bestemt:

I

I forskrift av 16. januar 1989 om fangstrapportering m.m. for torskeetrålere, gjøres følgende endringer:

§ 1 (endret) skal lyde:

Denne forskrift gjelder norske torskeetrålere som kan tilvirke fangst til filet om bord og som driver fiske i farvann under norsk jurisdiksjon, i *internasjonalt farvann* og i andre lands soner. Rapporteringsplikten gjelder uavhengig av hvilket fiskeri fartøyet driver.

§ 2 (endret) skal lyde:

Fartøy som nevnt i § 1 skal sende meldinger til Fiskeridirektoratet om fiskestart, fangst, havneanløp, omlasting og om avslutning av fiske.

Slike meldinger kan sendes pr. telefax eller som elektronisk innrapportering i overensstemmelse med det Nord-Atlantiske Format (NAF).

NAF-meldinger skal være autentisert på en måte som er godkjent av Fiskeridirektoratet, og være nummerert fortløpende gjennom året.

1. Melding om fiskestart.

Melding om fiskestart skal sendes før fiskestart i vedkommende sone/område og skal inneholde opplysninger om:

Dataelement:	Kode:	Krav / Valgfritt	Innhold:
Meldingstype	TM	K	COE, Melding om fiskestart
Meldingsnummer	RN	K ¹	Serienummer for meldingen i inneværende år
Autentisering	AU	K ¹	Avtalt autentiseringskode
Radiokallesignal	RC	K	Fartøyets radiokallesignal
Fartøynavn	NA	V	Fartøyets navn
Registreringsmerke	XR	V	Fartøyets registreringsnummer i Merkeregisteret

¹ Krav ved elektronisk innmelding

<i>Kvantum om bord</i>	<i>OB</i>	<i>K</i>	<i>Fangst ombord fordelt på fiskesort i kilo rund vekt Parvis angitt</i>
<i>Posisjon bredde</i>	<i>LA</i>	<i>K</i>	<i>Posisjon bredde for fiskestart, NDDMM</i>
<i>Posisjon lengde</i>	<i>LO</i>	<i>K</i>	<i>Posisjon lengde for fiskestart, E/WDDMM</i>
<i>Fangstområde</i>	<i>RA</i>	<i>K</i>	<i>ICES-område der fisket skal starte</i>
<i>Sone</i>	<i>ZO</i>	<i>K</i>	<i>Sone der fisket skal starte (ISO-3)</i>
<i>Dato</i>	<i>PD</i>	<i>K</i>	<i>Dato for fiskestart i UTC (ÅÅÅÅMMDD)</i>
<i>Tid</i>	<i>PT</i>	<i>K</i>	<i>Tidspunkt for fiskestart i UTC (TTMM)</i>
<i>Meldingsdato</i>	<i>DA</i>	<i>K</i>	<i>Dato meldingen er sendt i UTC (ÅÅÅÅMMDD)</i>
<i>Meldingstid</i>	<i>TI</i>	<i>K</i>	<i>Tidspunkt når meldingen er sendt i UTC (TTMM)</i>

2. Fangstmelding.

Fangstmelding skal sendes ved overgang til fiske i annen sone eller annet ICES-område, og ellers ukentlig, ved utløpet av hver sjuende dag etter fiskestart. Meldingen skal inneholde følgende opplysninger:

Dataelement:	Kode:	Krav / Valgfritt	Innhold:
<i>Meldingstype</i>	<i>TM</i>	<i>K</i>	<i>CAT, Fangstmelding</i>
<i>Meldingsnummer</i>	<i>RN</i>	<i>K¹</i>	<i>Serienummer for meldingen i inneværende år</i>
<i>Autentisering</i>	<i>AU</i>	<i>K¹</i>	<i>Avtalt autentiseringskode</i>
<i>Radiokallesignal</i>	<i>RC</i>	<i>K</i>	<i>Fartøyets radiokallesignal</i>
<i>Fartøynavn</i>	<i>NA</i>	<i>V</i>	<i>Fartøyets navn</i>
<i>Registreringsmerke</i>	<i>XR</i>	<i>V</i>	<i>Fartøyets registreringsnummer i Merkeregisteret</i>
<i>Fangst</i>	<i>CA</i>	<i>K</i>	<i>Fangst siden forrige COE eller CAT-melding fordelt på fiskesort i kilo rund vekt. Parvis angitt.</i>
<i>Fangstområde</i>	<i>RA</i>	<i>K</i>	<i>ICES-område der fangsten er tatt</i>
<i>Sone</i>	<i>ZO</i>	<i>K</i>	<i>Sone der fangsten er tatt (ISO-3)</i>
<i>Meldingsdato</i>	<i>DA</i>	<i>K</i>	<i>Dato meldingen er sendt i UTC (ÅÅÅÅMMDD)</i>
<i>Meldingstid</i>	<i>TI</i>	<i>K</i>	<i>Tidspunkt når meldingen er sendt i UTC (TTMM)</i>

3. Melding om havneanløp.

Fartøyet skal sende forhåndsmelding om ankomst havn. Slik melding skal sendes uavhengig av om fangst skal leveres, og skal inneholde følgende opplysninger:

¹ Krav ved elektronisk innmelding

Dataelement:	Kode:	Krav / Valgfritt	Forklaring:
<i>Meldingstype</i>	<i>TM</i>	<i>K</i>	<i>POR, Melding om havneanløp</i>
<i>Meldingsnummer</i>	<i>RN</i>	<i>K¹</i>	<i>Serienummer for meldingen i inneværende år</i>
<i>Autentisering</i>	<i>AU</i>	<i>K¹</i>	<i>Avtalt autentiseringskode</i>
<i>Radiokallesignal</i>	<i>RC</i>	<i>K</i>	<i>Fartøyets radiokallesignal</i>
<i>Fartøynavn</i>	<i>NA</i>	<i>V</i>	<i>Fartøyets navn</i>
<i>Registreringsmerke</i>	<i>XR</i>	<i>V</i>	<i>Fartøyets registreringsnummer i Merkeregisteret</i>
<i>Havn</i>	<i>PO</i>	<i>K</i>	<i>Navnet på havnen der det skal landes</i>
<i>Kvantum som skal landes</i>	<i>KG</i>	<i>K</i>	<i>Kvantum som skal leveres fordelt på fiskesort i kilo rund vekt. Parvis angitt.</i>
<i>Dato</i>	<i>PD</i>	<i>K</i>	<i>Dato for havneanløp i UTC (ÅÅÅÅMMDD)</i>
<i>Tid</i>	<i>PT</i>	<i>K</i>	<i>Tidspunkt for havneanløp i UTC (TTMM)</i>
<i>Meldingsdato</i>	<i>DA</i>	<i>K</i>	<i>Dato meldingen er sendt i UTC (ÅÅÅÅMMDD)</i>
<i>Meldingstid</i>	<i>TI</i>	<i>K</i>	<i>Tidspunkt når meldingen er sendt i UTC (TTMM)</i>

Dersom fangst skal leveres skal slik melding sendes senest 24 timer før ankomst norsk havn eller senest 48 timer før ankomst utenlandsk havn.

Dersom fangst skal leveres skal kopi av meldingen sendes vedkommende salgslag pr. telefaks.

4. Omlastingsmelding.

Fartøy skal sende melding om omlasting av fangst til eller fra annet fartøy. Meldingen skal sendes før omlastingen starter og skal inneholde opplysninger om:

Dataelement:	Kode:	Krav / Valgfritt	Forklaring:
<i>Meldingstype</i>	<i>TM</i>	<i>K</i>	<i>TRA, Melding om omlasting</i>
<i>Meldingsnummer</i>	<i>RN</i>	<i>K¹</i>	<i>Serienummer for meldingen i inneværende år</i>
<i>Autentisering</i>	<i>AU</i>	<i>K¹</i>	<i>Avtalt autentiseringskode</i>

¹ Krav ved elektronisk innmelding

<i>Radiokallesignal</i>	<i>RC</i>	<i>K</i>	<i>Fartøyets radiokallesignal</i>
<i>Fartøynavn</i>	<i>NA</i>	<i>V</i>	<i>Fartøyets navn</i>
<i>Registreringsmerke</i>	<i>XR</i>	<i>V</i>	<i>Fartøyets registreringsnummer i Merkeregisteret</i>
<i>Kvantum som skal overføres</i>	<i>KG</i>	<i>K</i>	<i>Kvantum som skal overføres fordelt på fiskesort i kilo rund vekt Parvis angitt</i>
<i>Overført fra</i>	<i>TF</i>	<i>K²</i>	<i>Radiokallesignal på fartøyet det overføres fra</i>
<i>Overført til</i>	<i>TT</i>	<i>K²</i>	<i>Radiokallesignal på fartøyet det overføres til</i>
<i>Meldingsdato</i>	<i>DA</i>	<i>K</i>	<i>Dato meldingen er sendt i UTC (ÅÅÅÅMMDD)</i>
<i>Meldingstid</i>	<i>TI</i>	<i>K</i>	<i>Tidspunkt når meldingen er sendt i UTC (TTMM)</i>

5. Melding om avslutning av fiske.

Melding om avslutning av fiske skal sendes så snart fisket avsluttes og skal inneholde opplysninger om:

Dataelement:	Kode:	Krav / Valgfritt	Innhold:
<i>Meldingstype</i>	<i>TM</i>	<i>K</i>	<i>COX, Melding om avslutning av fiske</i>
<i>Meldingsnummer</i>	<i>RN</i>	<i>K¹</i>	<i>Serienummer for meldingen i inneværende år</i>
<i>Autentisering</i>	<i>AU</i>	<i>K¹</i>	<i>Avtalt autentiseringskode</i>
<i>Radiokallesignal</i>	<i>RC</i>	<i>K</i>	<i>Fartøyets radiokallesignal</i>
<i>Fartøynavn</i>	<i>NA</i>	<i>V</i>	<i>Fartøyets navn</i>
<i>Registreringsmerke</i>	<i>XR</i>	<i>V</i>	<i>Fartøyets registreringsnummer i Merkeregisteret</i>
<i>Kvantum om bord</i>	<i>OB</i>	<i>K</i>	<i>Fangst ombord fordelt på fiskesort i kilo rund vekt Parvis angitt</i>
<i>Fangst</i>	<i>CA</i>	<i>K</i>	<i>Fangst siden forrige COE eller CAT-melding fordelt på fiskesort i kilo rund vekt. Parvis angitt.</i>

¹ Krav ved elektronisk innmelding

² Etter hva som er relevant

¹ Krav ved elektronisk innmelding

<i>Fangstområde</i>	<i>RA</i>	<i>K</i>	<i>ICES-område der fangsten er tatt</i>
<i>Sone</i>	<i>ZO</i>	<i>K</i>	<i>Sone der fangsten er tatt (ISO-3)</i>
<i>Meldingsdato</i>	<i>DA</i>	<i>K</i>	<i>Dato meldingen er sendt i UTC (ÅÅÅÅMMDD)</i>
<i>Meldingstid</i>	<i>TI</i>	<i>K</i>	<i>Tidspunkt når meldingen er sendt i UTC (TTMM)</i>

6. Gjennomføring

Dersom elektronisk innrapportering skal benyttes plikter fartøyet før fiske kan starte å forsikre seg om at rapporteringssystemet fungerer tilfredsstillende.

NAF-meldinger vil automatisk bli bekreftet med en Returnmelding med meldingsidentifikasjon RET fra Fiskeridirektoratet. Dersom meldingen er mottatt uten feil, vil returnmeldingen angi meldingsstatus ACK, hvis ikke vil meldingsstatus være NAK.

Mottas ikke slik returnmelding, er den elektroniske innrapporteringen ikke mottatt av Fiskeridirektoratet, og meldingen må sendes på ny, eventuelt per telefaks.

Dersom elektronisk innrapportering etter NAF-formatet benyttes, skal fartøyets navn og registreringsmerke ikke angis i meldingene.

Et fartøy med rapporteringsplikt etter forskriftens §1, og som sender meldinger som spesifisert i §2 pkt. 1-5 elektronisk på NAF-format til internasjonal fiskeriorganisasjon eller annen lands myndighet etter flaggstatsprinsippet, er fritatt fra å rapportere spesielt til Fiskeridirektoratet etter foreliggende forskrift når fartøyet oppholder seg i farvann underlagt rapporteringsplikt til slik myndighet eller organisasjon og disse rapportene videresendes via Fiskeridirektoratet.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

.....

Forskriften lyder etter dette:

FORSKRIFT OM FANGSTRAPPORTERING M.M. FOR TORSKETRÅLERE SOM KAN TILVIRKE FANGST OM BORD.

Fiskeridepartementet har den ... 2004 i medhold av lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 9 bestemt:

§ 1 Forskriftens virkeområde.

Denne forskrift gjelder norske torsketrålere som kan tilvirke fangst til filet om bord og som driver fiske i farvann under norsk jurisdiksjon, i internasjonalt farvann og i andre lands soner. Rapporteringsplikten gjelder uavhengig av hvilket fiskeri fartøyet driver.

§ 2 Rapporteringsplikt.

Fartøy som nevnt i § 1 skal sende meldinger til Fiskeridirektoratet om fiskestart, fangst, havneanløp, omlasting og om avslutning av fiske.

Slike meldinger kan sendes pr. telefax eller som elektronisk innrapportering i overensstemmelse med det Nord-Atlantiske Format (NAF).

NAF-meldinger skal være autentisert på en måte som er godkjent av Fiskeridirektoratet, og være nummerert fortløpende gjennom året.

1. Melding om Fiskestart.

Melding om fiskestart skal sendes før fiskestart i vedkommende sone/område og skal inneholde opplysninger om:

Dataelement:	Kode:	Krav / Valgfritt	Innhold:
Meldingstype	TM	K	COE, Melding om fiskestart
Meldingsnummer	RN	K ¹	Serienummer for meldingen i inneværende år
Autentisering	AU	K ¹	Avtalt autentiseringskode
Radiokallesignal	RC	K	Fartøyets radiokallesignal
Fartøynavn	NA	V	Fartøyets navn
Registreringsmerke	XR	V	Fartøyets registreringsnummer i Merkeregisteret
Kvantum om bord	OB	K	Fangst ombord fordelt på fiskesort i kilo rund vekt Parvis angitt
Posisjon bredde	LA	K	Posisjon bredde for fiskestart, NDDMM
Posisjon lengde	LO	K	Posisjon lengde for fiskestart, E/WDDDMM
Fangstområde	RA	K	ICES-område der fisket skal starte
Sone	ZO	K	Sone der fisket skal starte (ISO-3)

¹ Krav ved elektronisk innmelding

Dato	PD	K	Dato for fiskestart i UTC (ÅÅÅÅMMDD)
Tid	PT	K	Tidspunkt for fiskestart i UTC (TTMM)
Meldingsdato	DA	K	Dato meldingen er sendt i UTC (ÅÅÅÅMMDD)
Meldingstid	TI	K	Tidspunkt når meldingen er sendt i UTC (TTMM)

2. Fangstmelding.

Fangstmelding skal sendes ved overgang til fiske i annen sone eller annet ICES-område, og ellers ukentlig, ved utløpet av hver sjuende dag etter fiskestart. Meldingen skal inneholde følgende opplysninger:

Dataelement:	Kode:	Krav / Valgfritt	Innhold:
Meldingstype	TM	K	CAT, Fangstmelding
Meldingsnummer	RN	K ¹	Serienummer for meldingen i inneværende år
Autentisering	AU	K ¹	Avtalt autentiseringskode
Radiokallesignal	RC	K	Fartøyets radiokallesignal
Fartøynavn	NA	V	Fartøyets navn
Registreringsmerke	XR	V	Fartøyets registreringsnummer i Merkeregisteret
Fangst	CA	K	Fangst siden forrige COE eller CAT-melding fordelt på fiskesort i kilo rund vekt. Parvis angitt.
Fangstområde	RA	K	ICES-område der fangsten er tatt
Sone	ZO	K	Sone der fangsten er tatt (ISO-3)
Meldingsdato	DA	K	Dato meldingen er sendt i UTC (ÅÅÅÅMMDD)
Meldingstid	TI	K	Tidspunkt når meldingen er sendt i UTC (TTMM)

3. Melding om havneanløp.

Fartøyet skal sende forhåndsmelding om ankomst havn. Slik melding skal sendes uavhengig av om fangst skal leveres, og skal inneholde følgende opplysninger:

¹ Krav ved elektronisk innmelding

Dataelement:	Kode:	Krav / Valgfritt	Forklaring:
Meldingstype	TM	K	POR, Melding om havneanløp
Meldingsnummer	RN	K ¹	Serienummer for meldingen i inneværende år
Autentisering	AU	K ¹	Avtalt autentiseringskode
Radiokallesignal	RC	K	Fartøyets radiokallesignal
Fartøynavn	NA	V	Fartøyets navn
Registreringsmerke	XR	V	Fartøyets registreringsnummer i Merkeregisteret
Havn	PO	K	Navnet på havnen der det skal landes
Kvantum som skal landes	KG	K	Kvantum som skal leveres fordelt på fiskesort i kilo rund vekt. Parvis angitt.
Dato	PD	K	Dato for havneanløp i UTC (ÅÅÅÅMMDD)
Tid	PT	K	Tidspunkt for havneanløp i UTC (TTMM)
Meldingsdato	DA	K	Dato meldingen er sendt i UTC (ÅÅÅÅMMDD)
Meldingstid	TI	K	Tidspunkt når meldingen er sendt i UTC (TTMM)

Dersom fangst skal leveres skal slik melding sendes senest 24 timer før ankomst norsk havn eller senest 48 timer før ankomst utenlandsk havn.

Dersom fangst skal leveres skal kopi av meldingen sendes vedkommende salgslag per telefaks.

4. Omlastingsmelding.

Fartøy skal sende melding om omlasting av fangst til eller fra annet fartøy. Meldingen skal sendes før omlastingen starter og skal inneholde opplysninger om:

Dataelement:	Kode:	Krav / Valgfritt	Forklaring:
Meldingstype	TM	K	TRA, Melding om omlasting
Meldingsnummer	RN	K ¹	Serienummer for meldingen i inneværende år
Autentisering	AU	K ¹	Avtalt autentiseringskode

¹ Krav ved elektronisk innmelding

Radiokallesignal	RC	K	Fartøyets radiokallesignal
Fartøynavn	NA	V	Fartøyets navn
Registreringsmerke	XR	V	Fartøyets registreringsnummer i Merkeregisteret
Kvantum som skal overføres	KG	K	Kvantum som skal overføres fordelt på fiskesort i kilo rund vekt Parvis angitt
Overført fra	TF	K ²	Radiokallesignal på fartøyet det overføres fra
Overført til	TT	K ²	Radiokallesignal på fartøyet det overføres til
Meldingsdato	DA	K	Dato meldingen er sendt i UTC (ÅÅÅÅMMDD)
Meldingstid	TI	K	Tidspunkt når meldingen er sendt i UTC (TTMM)

5. Melding om avslutning av fiske.

Melding om avslutning av fiske skal sendes så snart fisket avsluttes og skal inneholde opplysninger om:

Dataelement:	Kode:	Krav / Valgfritt	Forklaring:
Meldingstype	TM	K	COX, Melding om avslutning av fiske
Meldingsnummer	RN	K ¹	Serienummer for meldingen i inneværende år
Autentisering	AU	K ¹	Avtalt autentiseringskode
Radiokallesignal	RC	K	Fartøyets radiokallesignal
Fartøynavn	NA	V	Fartøyets navn
Registreringsmerke	XR	V	Fartøyets registreringsnummer i Merkeregisteret
Kvantum om bord	OB	K	Fangst ombord fordelt på fiskesort i kilo rund vekt Parvis angitt
Fangst	CA	K	Fangst siden forrige COE eller CAT-melding fordelt på fiskesort i kilo rund vekt. Parvis angitt.

¹ Krav ved elektronisk innmelding

² Etter hva som er relevant

¹ Krav ved elektronisk innmelding

Fangstområde	RA	K	ICES-område der fangsten er tatt
Sone	ZO	K	Sone der fangsten er tatt (ISO-3)
Meldingsdato	DA	K	Dato meldingen er sendt i UTC (ÅÅÅÅMMDD)
Meldingstid	TI	K	Tidspunkt når meldingen er sendt i UTC (TTMM)

6. Gjennomføring

Dersom elektronisk innrapportering skal benyttes plikter fartøyet før fiske kan starte å forsikre seg om at rapporteringssystemet fungerer tilfredsstillende.

NAF-meldinger vil automatisk bli bekreftet med en Returnmelding med meldingsidentifikasjon RET fra Fiskeridirektoratet. Dersom meldingen er mottatt uten feil, vil returnmeldingen angi meldingsstatus ACK, hvis ikke vil meldingsstatus være NAK.

Mottas ikke slik returnmelding, er den elektroniske innrapporteringen ikke mottatt av Fiskeridirektoratet, og meldingen må sendes på ny, eventuelt per telefaks.

Dersom elektronisk innrapportering etter NAF-formatet benyttes, skal fartøyets navn og registreringsmerke ikke angis i meldingene.

Et fartøy med rapporteringsplikt etter forskriftens §1, og som sender meldinger som spesifisert i § 2 pkt. 1-5 elektronisk på NAF-format til internasjonal fiskeriorganisasjon eller annen lands myndighet etter flaggstatsprinsippet, er fritatt fra å rapportere spesielt til Fiskeridirektoratet etter foreliggende forskrift når fartøyet oppholder seg i farvann underlagt rapporteringsplikt til slik myndighet eller organisasjon og disse rapportene videresendes via Fiskeridirektoratet.

§ 3 Bemyndigelse.

Fiskeridirektøren kan fastsette nærmere rapporteringsbestemmelser, herunder slike som er nødvendige for å overholde internasjonale avtaler.

§ 4 Straffe- og inndragningsbestemmelse.

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift straffes etter § 53 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. Inndragning kan skje etter samme lovs § 54.

§ 5 Ikrafttredelse.

Denne forskrift trer i kraft straks.

VEDLEGG 1

Automatisk Returmelding ved elektronisk rapportering

Dataelement:	Kode:	Krav / Valgfritt	Forklaring:
Meldingstype	TM	K	RET, Returmelding fra Fiskeridirektoratet
Meldingsnummer	RN	K	Nummeret på den kvitterte meldingen
Avsender	FR	K	NOR for norsk kvotekontroll
Mottaker	RC	K	Fartøyets radiokallesignal
Autentisering	AU	K	Autentiseringskode fra kvotekontrollen
Meldingstatus	RS	K	ACK for godkjent / NAK for ikke godkjent
Returnert feilmelding	RE	K	Feilmeldingsnummer: 101 = Uleselig, 102 = Inkonsistent, 103 = Sekvensfeil
Meldingsdato	DA	K	Dato meldingen er sendt i UTC (ÅÅÅÅMMDD)
Meldingstid	TI	K	Tidspunkt når meldingen er sendt i UTC (TTMM)

VEDLEGG 2

FORKLARING TIL FORSKRIFT OM FANGSTRAPPORTERING

Forskriften gjelder i følgende områder/soner med tilhørende avtalekoder:

Sone	Kode
Norges økonomiske sone	NOR
Fiskevernsonen ved Svalbard	XSV
Fiskerisonen ved Jan Mayen	XJM
EU-sonen	XEU
Russisk-sonen	RUS
Grønland	GRL
Færøysk sone	FRO
Islandsk sone	ISL
<i>NEAFC-området</i>	<i>XNE</i>
<i>NAFO-området</i>	<i>XNW</i>
<i>CCAMLR-området</i>	<i>XCA</i>

Manuelle meldinger skal sendes til Fiskeridirektorates telefaxnr. 55 23 82 76

Elektronisk rapportering på NAF-format skal sendes til Fiskeridirektoratets X.25 nummer

24 22 45 00 883 eller til e-post adressen satrap@fiskeridir.no

VEDLEGG 3

Dersom en ikke benytter elektronisk rapportering skal meldingene utformes som i eksemplene nedenfor:

1. MELDING OM FISKESTART (§ 2, pkt. 1)

Melding om fiskestart skal, dersom en ikke benytter elektronisk rapportering, utformes slik:

EKS. 1: (Når fartøyet har fangst om bord ved fiskestart)

TM = COE
RC = JXHB
NA = OTTAR BIRTING
XR = M-101-AK
OB = TORSK 50000, HYSE 13000, SEI 25600, LANGE 11300
LA = N6132
LO = E00415
RA = 4A
ZO = NOR
PD = 20040312
PT = 1430
DA = 20040311
TI = 0835

EKS. 2: (Når fartøyet ikke har fangst om bord ved fiskestart)

Som over, med unntak av

OB = 0

2. FANGSTMELDING (§ 2, PKT. 2)

Fangstmelding skal, dersom en ikke benytter elektronisk rapportering, utformes slik:

EKS. 1: (Når fangst er tatt)

TM = CAT
RC = JXHB
NA = OTTAR BIRTING
XR = M-101-AK
CA = TORSK 35000, HYSE 8500, SEI 5800, UER 1200
RA = 4A
ZO = NOR
DA = 20040319
TI = 0955

EKS. 2: (Når ingen fangst er tatt)

Som over, med unntak av

CA = 0

NB! Det skal alltid sendes fangstmelding for foregående periode ved kryssing av område- eller sonegrenser.

3. MELDING OM HAVNEANLØP (§ 2, pkt. 3)

Melding om havneanløp skal, dersom en ikke benytter elektronisk rapportering, utformes slik:

EKS. 1: (Når fangst skal leveres)

TM = POR

RC = JXHB

NA = OTTAR BIRTING

XR = M-101-AK

PO = ÅLESUND

KG = TORSK 65000, HYSE 14000

PD = 20040322

PT = 1000

DA = 20040321

TI = 0830

EKS 2: (Når fangst ikke skal leveres)

Som over, med unntak av

KG = 0

NB! Ved havneanløp regnes fisket som avsluttet, og det skal også sendes melding om avslutning av fiske i tillegg til melding om havneanløp

4. OMLASTINGSMELDING (§ 2 pkt. 4)

Omlastingsmelding skal, dersom en ikke benytter elektronisk rapportering, utformes slik:

EKS 1: (Når fangst er omlastet fra et annet fartøy)

TM = TRA

RC = JXHB

NA = OTTAR BIRTING

XR = M-101-AK

KG = TORSK 10000

TF = LMHJ

DA = 20040321

TI = 0600

EKS 2: (Når fangst er omlastet til et annet fartøy)

Som over, men TF erstattes med TT og radiokallesignalet til fartøyet fangst er omlastet til.

5. MELDING OM AVSLUTNING AV FISKE (§ 2, pkt. 5)

Melding om avslutning av fiske skal, dersom en ikke benytter elektronisk rapportering, utformes slik:

EKS 1: (Når fangst er tatt siden forrige melding)

TM = COX
RC = JXHB
NA = OTTAR BIRTING
XR = M-101-AK
OB = TORSK 110000, HYSE 24000, SEI 31400, LANGE 11300, UER 1200
CA = TORSK 15000, HYSE 2500
RA = 4A
ZO = NOR
DA = 20040321
TI = 1700

EKS. 2: (Når ingen fangst er tatt siden forrige melding)

Som over, med unntak av

CA = 0

NB! Det skal normalt i tillegg sendes melding om havneanløp.

6.2. Forskrifter om satellittsporing.

Det gjelder i dag 9 ulike forskrifter om satellittsporing. Arbeidsgruppa mener at de mange forskriftene på dette området medfører at regelverket fremstår som lite oversiktlig. Det bør derfor vurderes å redusere antall forskrifter som omhandler satellittsporing.

6.3. Forskrifter om sorteringsrister.

I henhold til § 10a i gjeldende maskeviddeforskrift for fisk og sild kan Fiskeridirektøren fastsette påbud om bruk av sorteringsrist i torsketrål. Slikt påbud er fastsatt i forskrift av 10. mars 2000 om forskrift om bruk av sorteringsristsystem i fiske med torsketrål (120 mm og 135 mm maskevidde). I denne forskriften er det også gitt bestemmelser om utforming og innmontering av sorteringsristen.

Videre fremgår det av § 3 i gjeldende maskeviddeforskrift for reker og sjøkreps at det er påbudt å bruke sorteringsrist i fisket med reketrål nord for 62° N og i fiskerisonen ved Jan Mayen. Regler om utforming av sorteringsrist i reketrål fremgår av Fiskeridirektørens forskrift av 14. september 2000 om utforming og innmontering av sorteringsrist i reketrål.

Påbudet om bruk av sorteringsrist i torsketrål og reketrål gjelder også i fiskerisonen rundt Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard, og Svalbards territorialfarvann og indre farvann.

Arbeidsgruppa har vurdert hvorvidt alt regelverk om sorteringsrist bør samles i den nye utøvelsesforskriften. Imidlertid er forskriftene som omhandler de tekniske kravene til sorteringsrist svært detaljerte og omfattende. Arbeidsgruppa finner det derfor mest hensiktsmessig at disse forskriftene holdes utenfor og at kun påbudet om bruk av sorteringsrist tas inn i den nye forskriften.

I 2000 ble det foretatt en omredigering og samling av tre ulike forskrifter som gjaldt sorteringsrist i torsketrålfisket, slik at det nå gjelder en forskrift for sorteringsrist i fisket med torsketrål og en i fisket med reketrål. Arbeidsgruppa har vurdert hensiktsmessigheten av å slå sammen disse forskriftene til en felles forskrift. Imidlertid er det gruppas oppfatning at det vil være mest oversiktlig å beholde de tekniske kravene til sorteringsrist i reketrål og torsketrål i separate forskrifter.

Når det gjelder innholdet i sorteringsristforskriftene, vil Arbeidsgruppa peke på at gjeldende regler har virket en tid, og det derfor synes å være behov for en gjennomgang, og eventuelt en modernisering av gjeldende regelverk. Arbeidsgruppa finner imidlertid i likhet med arbeidsgruppa som avga sin rapport i oktober 2003, ikke å ville foreslå konkrete endringer på dette området, da en slik evalueringsprosess er planlagt i Fiskeridirektoratet.

6.4. Forskrifter om omregningsfaktorer.

Arbeidsgruppa viser til at det i Fiskeridirektoratet pågår et revisjonsarbeid når det gjelder omregningsfaktorer. En legger til grunn at dette arbeidet også vil ha som siktemål å ha et enklest mulig regelverk.

6.5. Forskrifter om tang- og tareforvaltning.

Arbeidsgruppa viser til at regelverket for tang og tare for tiden er under revisjon. En er kjent med at det foreligger forslag om forenkling av gjeldende regelverk.

6.6. Forskrifter om sel- og hvalfangst.

Fangst av hval og sel, samt jakt på kystsel er regulert av forskrifter fastsatt med hjemmel i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst og lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v.

Adgang til å delta i fangst av vågehval reguleres av forskrifter som fastsettes med virkning for ett kalenderår av gangen. I tillegg blir det med hjemmel i saltvannfiskeloven fastsatt årlige bestemmelser vedrørende regulering av fangsten, for eksempel bestemmelser om kvoter, inndeling av fangsten i ulike soner, fangstperiode etc.

Tidligere ble det fastsatt separate deltaker- og reguleringsforskrifter. For å gjøre regelverket mer oversiktlig og brukervennlig, ble disse forskriftene slått sammen til en forskrift i 2003.

I tillegg til en årlig deltaker- og reguleringsforskrift, er det med hjemmel i saltvannsfiskelovens §§ 4 og 24 fastsatt regler om utøvelse av fangsten. I utøvelsesforskriften er det blant annet fastsatt bestemmelser om krav til avlivningsvåpen og annet utstyr og fremgangsmåten ved avlivning.

Tilsvarende som for hvalfangst blir det fastsatt en årlig deltaker- og reguleringsforskrift vedrørende fangst av sel i Vesterisen og Østisen. I tillegg er det også her en egen utøvelsesforskrift. Denne ble revidert i 2002.

Arbeidsgruppa finner ikke grunn til å foreslå endringer i eksisterende regelverk for hval- og selfangst. Med unntak av mindre justeringer, har regelverket stått uforandret i relativt lang tid, og er således godt kjent blant utøverne. Slik gruppa ser det, vil en ikke kunne oppnå en vesentlig forenkling ved å slå sammen den årlige deltaker- og reguleringsforskriften med den mer permanente utøvelsesforskriften. Da det er ulike fartøygrupper som deltar i hvalfangst og selfangst, finner gruppa det heller ikke hensiktsmessig å slå sammen regelverket for hvalfangsten og selfangsten til en felles sjøpattedyrforskrift.

Jakt på kystsel er regulert i forskrift av 6. mai 1996 om forvaltning av sel på norskekysten. Forskriften er blant annet utarbeidet på bakgrunn av Landsplan for forvaltning av kystsel (NOU 1990:12). Etter Arbeidsgruppas oppfatning foreligger det ikke noe forenklingspotensiale på dette området, og en vil derfor ikke foreslå noen endringer her.

6.7. Forskrifter om lokale reguleringer.

Fiskeridepartementet har gitt ut retningslinjer for saksbehandlingen av lokale reguleringskrav av fisket i sjøen. Retningslinjene som er datert 7. juni 1988 gjengis nedenfor:

1. *Søknader om regulering av fisket i sjøen mellom forskjellige redskapsklasser innen et bestemt distrikt hvor regulering ikke kan skje ved utvalgsvedtekter, må sendes gjennom det lokale fiskarlag/gruppeorganisasjon til fylkesfiskarlaget eller gruppeorganisasjon, eller sendes til den lokale fiskerinemd som deretter sender søknaden til den lokale kommune. Fylkesfiskarlaget, gruppeorganisasjonen eller den lokale kommune sender søknadene med sin uttalelse videre til fylkets fiskerisjef/fiskeristyre innen 1. juni.*
2. *I hvert fylke eller fiskerisjefsdistrikt dersom dette omfatter flere fylker, opprettes et rådgivende utvalg for lokale reguleringer bestående av en representant med vararepresentant for hver av redskapsgruppene line, garn, snurrevad, not og trål som nyttes i fylket/fiskerisjefsdistriktet og med fiskerisjefen (eller en representant for fiskerisjefen) som leder. I tilfelle hvor reguleringen gjelder flere fylker kan de berørte redskapsgrupper være representert med 2 representanter.*

Etter at forslag er innhentet fra eventuelle gruppeorganisasjoner, velges representanter og personlige vararepresentanter for 2 år ad gangen av fylkesfiskarlagene eller i fellesskap av disse dersom det er flere fylker i et fiskerisjefsdistrikt.

Fylkeskommunen kan velge en representant i utvalget. I Fiskerisjefsdistrikt med flere fylkeskommuner kan disse i fellesskap velge en representant. Utgifter til møter og befaringer for fylkeskommunenes representant dekkes av fylkeskommunen.

3. *Fiskerisjefen avgjør når møter i utvalget skal holdes, vanligvis ikke oftere enn 1 gang i året.*
4. *Fiskerisjefen forestår den forberedende behandling, innhenter nødvendige opplysninger og forelegger lokale krav for vedkommende kommune eller fylkesfiskarlag til uttalelse før saken behandles i det rådgivende utvalg. Fiskerisjefen avgir en samlet innstilling som sendes Fiskeridirektøren.*
5. *Saker av større rekkevidde og av mer prinsipiell karakter vil Fiskeridirektøren forelegge for Reguleringsrådet.*
6. *Det avsatte beløp på fiskeribudsjettet til dekning av utvalgets møteutgifter og eventuelle befaringer, fordeles av Fiskeridirektøren på det lokale utvalg så snart budsjettet er vedtatt av Stortinget.*

I dag er det bare Finnmark, Troms, Nordland og Trøndelag som har egne rådgivende utvalg for lokale reguleringer i sjøen. Opphevelsen av fiskerinemdene og fiskeristyrene innebærer at det også i disse fylkene er gjort endringer i saksbehandlingen i forhold til de retningslinjer som er gitt av Fiskeridepartementet. Opphevelsen av de lokale fiskerinemdene innebærer også at den lokale kommune sin rolle i saksprosessen har endret seg.

Det rådgivende utvalg for lokale reguleringer er som kjent opprettet for å gi fiskerimyndighetene tilrådninger om reguleringer av fisket mellom forskjellige redskapsklasser innen et bestemt distrikt (fylke). Rådene er primært et instrument for fiskeriorganisasjonene, og det er fiskeriorganisasjonene som i det vesentlige bestemmer hvilke saker som skal behandles i utvalgene. I de fylkene som ikke har egne rådgivende utvalg er det således fylkesfiskarlagene selv i samarbeid med Fiskeridirektoratets regionkontorer som har overtatt den rolle som tidligere lå til de lokale reguleringsrådene.

Arbeidsgruppa er av den oppfatning at det er viktig at behandlingen av lokale reguleringskrav i sjøen fremmes, tilrettelegges og behandles lokalt. Arbeidsgruppa foreslår derfor at Fiskeridirektoratets regionkontorer bør overta hovedansvaret for behandlingen av lokale reguleringer. Selv om Regiondirektørene i dag gjennom Fiskeridepartementets instruks skal

være leder for de rådgivende utvalg for lokale reguleringer er det likevel Fiskeridirektoratet som på vegne av Fiskeridepartementet forestår utredning og høring etter forvaltningslovens § 37. Arbeidsgruppa vil tilrå at utredning og hørings slik den i dag gjennomføres av Fiskeridirektoratet gjennomføres av Fiskeridirektoratets regionkontorer. Regionkontoret sender sin innstilling til Fiskeridirektoratet sentralt, som fastsetter forskriften. Arbeidsgruppa foreslår derfor at kompetansen til å fastsette lokale reguleringer med hjemmel i saltvannsfiskeovens § 4 delegeres til Fiskeridirektoratet.

7. FORSLAG TIL FORSKRIFT OM UTØVELSEN AV FISKE I SJØEN.

FORSKRIFT OM UTØVELSEN AV FISKE I SJØEN.

Fiskeridepartementet har den ... 2004 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. §§ 1, 2, 4, 8, 8a, 9, 11, 13 og 23 lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og kgl.res. av 13. mai 1977 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone § 13 fastsatt følgende forskrift:

INNHOLD:

Kapittel I. Virkeområde.

Kapittel II. Maskeutforming og maskevidde i trål og snurrevad.

Kapittel III. Seleksjon i trål og snurrevad.

Kapittel IV. Begrensninger i bruk av trål og snurrevad.

Kapittel V. Begrensninger i bruk av not, garn, liner og teiner.

Kapittel VI. Forbud mot å fiske bestemte arter til bestemte tider.

Kapittel VII. Bifangst ved fiske utenom Skagerrak.

Kapittel VIII. Bifangst ved fiske i Skagerrak.

Kapittel IX. Minstemål og tiltak for å begrense fangst av fisk under minstemål.

Kapittel X. Forbud mot utkast og oppmaling.

Kapittel XI. Forbud mot å drive trålfiske utenfor 12 nautiske mil (trålfrie soner og fleksible områder).

Kapittel XII. Adgang til å drive trålfiske innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene utenfor det norske fastland.

Kapittel XIII. Beskyttelse av korallrev.

Kapittel XIV. Kalibreringsdokument og lasteromstegninger.

Kapittel XV. Retroreflekterende merker på fiskefartøy.

Kapittel XVI. Merking av fiskeredskaper.

Kapittel XVII. Reguleringsfullmakt, straff og ikrafttredelse.

KAPITTEL I. VIRKEOMRÅDE.

§ 1 Virkeområde

Denne forskrift gjelder for fiske i sjøen med unntak av fiske etter anadrome laksefisk. Med fisk forstås her også pigghuder og skall- og bløtdyr (krepsedyr og skjell).

For fiske med norsk fartøy gjelder forskriften i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone utenfor det norske fastland, i indre farvann, sjøterritoriet og fiskerisonen ved Jan Mayen og utenfor disse farvann med mindre annet er bestemt. Forskriften gjelder ikke i Svalbards territorialfarvann og indre farvann og i fiskevernsonen rundt Svalbard.

For fiske med utenlandsk fartøy gjelder forskriften i Norges økonomiske sone utenfor det norske fastland og fiskerisonen ved Jan Mayen.

KAPITTEL II. MASKEUTFORMING OG MASKEVIDDE I TRÅL OG SNURREVAD.

§ 2 Maskeutforming

Det er forbudt å ha mer enn fire sider i den enkelte maske. Alle maskens sider skal være like lange.

§ 3 Maskevidde i stormasket trål og snurrevad

Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad dersom det i noen del av redskapet er mindre maskevidde enn fastsatt nedenfor.

1. Nord for 62 N.
 - a) 135 mm.
 - b) Ved bruk av snurrevad er det kun tillatt å benytte fiskepose med kvadratmasker med en minste maskevidde på 125 mm i et område nord og øst av en linje trukket gjennom følgende posisjoner:

1. 73°40,50' N 17°00,00'Ø (ved NØS ytre grense)
2. 72°00,00' N 17°00,00'Ø
3. 71°30,00' N 20°00,00'Ø
4. 71°30,00' N 23°00,00'Ø
5. 70°58,50' N 23°00,00'Ø (ved 4 nm grensen og langs denne til)
6. 70°45,00' N 21°59,00'Ø
7. 70°40'00' N 21°59,00'Ø
8. 70°30,80' N 22°47,00'Ø
9. 70°18,70' N 23°25,90'Ø

I området mellom denne linjen og 62° N kan det i snurrevad benyttes fiskepose med kvadratmasker med en minste maskevidde på 125 mm.

Fiskeposen med kvadratmasker skal bestå av tre deler: Forpart, sylinder med kvadratiske masker og løft. Redskapen skal være oppbygget og montert etter spesifikasjoner vedlagt denne forskrift.

2. Sør for 62 N og vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr:

120 mm.

I fisket etter sei i EU-sonen: 110 mm.

3. I Skagerrak, avgrenset mot vest av en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr og mot sør av en rett linje gjennom Skagen fyr og Tistlarna fyr:
90 mm.

§ 4 Fiske med småmasket trål utenom Skagerrak.

Uten hinder av bestemmelsene i § 3 kan det i området beskrevet i § 3 nr. 1 og 2 (utenom Skagerrak) brukes trål med maskevidder som nevnt nedenfor ved fiske etter de der spesifiserte fiskeslag.

Art:	Maskevidde:
Makrell, sild, brisling, vassild, lodde, tobis, øyepål, kolmule, hestmakrell og polartorsk	Mellom 16 mm og 80 mm
Tobis i perioden: 1. april - 30. september I EU-sonen 1. mars-30. september	Mindre enn 16 mm
Ved fiske etter kolmule med pelagisk trål jfr. § 15 nr.2.	Mellom 35 mm og 80 mm
Reker	35 mm

§ 5 Fiske med småmasket redskap i Skagerrak.

Uten hinder av bestemmelsene i § 3 kan det i området beskrevet i § 3 nr. 3 (Skagerrak) brukes snurrevad, trål eller annen not som slepes gjennom sjøen med minste maskevidder som nevnt nedenfor ved fiske etter de der spesifiserte fiskeslag.

Art:	Maskevidde:
Hvitting	70 mm
Sild, makrell, hestmakrell	32 mm
Vassild	30 mm

Brisling, øyepål, kolmule, fjesing, horngjel bløtdyr, tobis, knurr, ål	16 mm
Tobis i perioden 1. april – 30. september	Mindre enn 16 mm
Ved fiske etter kolmule med pelagisk trål jfr. § 15 nr. 2	Mellom 35 mm og 80 mm
Reker	35 mm

Ved fiske etter sjøkreps kan det benyttes maskevidde ned til 70 mm dersom det benyttes kvadratmasker i fiskeposen.

§ 6 Måling av maskevidde, fiskepose og forlengelse og rundstroppe i trål og snurrevad.

1. Maskevidden måles ved at et flatt mål som er 2 mm tykt og som har den bredde som er fastsatt i §§ 3, 4 og 5 lett skal kunne føres gjennom masken med et trykk som tilsvarer 5 kg når masken er strukket diagonalt i redskapets lengderetning i våt tilstand.

Maskevidden i trål og snurrevad skal normalt fastsettes som gjennomsnittet av en eller flere serier på 20 masker etter hverandre i redskapets lengderetning, eller dersom fiskeposen har mindre enn 20 masker en serie med det maksimale antall masker. De målte maskene skal være minst 10 masker fra leisene og minst 3 masker fra cod-lina. I småmasket trål skal de målte maskene være minst 0,5 meter fra cod-lina. Masker som er ujevne på grunn av reparasjoner og liknende skal ikke regnes med ved fastsettingen av gjennomsnittet.

2. Omkretsen i fiskeposen eller forlengelsen fastsettes ved å telle antall åpne masker rundt fiskeposen eller rundt forlengelsen, multiplisert med maskestørrelsen. Maskestørrelsen fastsettes som gjennomsnittet av 10 masker strukket etter hverandre i redskapets lengderetning.
3. Rundstroppene skal være lenger enn 50% av fiskeposens omkrets, jfr. § 9 annet ledd bokstav c og måles som anvist nedenfor:

$$\frac{\text{Rundstroppens lengde} \times 100}{\text{Maskestørrelse} \times \text{antall åpne masker}} = \% \text{ av omkretsen}$$

Maskestørrelsen fastsettes som gjennomsnittet av 10 masker strukket etter hverandre i redskapets lengderetning.

KAPITTEL III SELEKSJON I TRÅL OG SNURREVAD.

§ 7 Seleksjon.

Det er forbudt å bruke innretninger eller ha en oppbygging av trål og snurrevad som reduserer seleksjonen i redskapet.

Uten hinder av forbudet i første ledd er det tillatt å bruke slitematter, rundstroppe og forsterkningsnett dersom disse er utformet og montert slik som fastsatt i §§ 8, 9 og 10.

§ 8 Slitematte.

Det er tillatt å feste slitematter til undersiden av fiskeposen når de er festet bare i forkant og langs siden. Med undersiden menes den underste halvparten av omkretsen av fiskeposen.

§ 9 Rundstroppe.

Det er tillatt å bruke rundstroppe i trål.

Ved bruk av stormasket trål er det bare tillatt å bruke rundstroppe når disse brukes slik som anvist nedenfor:

- a) Avstanden mellom hver rundstropp skal være minst 1 meter.
- b) Rundstroppene skal være festet utvendig på tvers av fiskeposen langs samme maskeomfar og skal ha minst to festepunkter.
- c) Rundstroppene skal være lengre enn 50% av fiskeposens omkrets målt med strukket maske på det sted hvor rundstroppene er festet til fiskeposen. Rundstroppenes lengde mellom festepunktene skal være minst 50% av avstanden mellom festepunktene målt med strukket maske.

Det er likevel tillatt å ha en enkel rundstropp (avlastningsstropp) som kan være kortere enn 50% av fiskeposens omkrets, dersom denne rundstroppen er festet nærmere enn 0,7 meter fra cod-lina.

Ved bruk av snurrevad eller trål er det tillatt å ha en enkel løftestropp når denne ikke er kortere enn 50% av fiskeposens omkrets målt med strukket maske på det sted hvor stroppen er festet til fiskeposen.

§ 10 Beskyttelsesnett, forsterkningsnett, stengenett og andre nett.

1. Det er tillatt å bruke forsterkningsnett (beskyttelsesnett) i fiske med småmasket trål med en maskevidde større enn 16 mm. i områdene utenom Skagerrak når maskevidden i nettene er minst 80 mm.

Det er tillatt å bruke forsterkningsnett (beskyttelsesnett) i fiske med småmasket trål med en maskevidde mindre enn 16 mm. i områdene utenom Skagerrak når maskevidden i nettene er minst 35 mm.

2. Ved fiske i området beskrevet i § 3, nr. 3 (Skagerrak) er det tillatt å bruke forsterkningsnett, beskyttelsesnett og stengenett når disse brukes som anvist nedenfor:
 - a) I småmasket trål og snurrevad med en maskevidde i fiskeposen på 60 mm eller mindre:
 - 1) Enten å feste ett forsterkningsnett med minste maskevidde på 80 mm utenpå fiskeposen. Ved fiske med trål med maskevidde mindre enn 16 mm kan det anvendes et ekstra forsterkningsnett med en minste maskevidde på 35 mm.
 - 2) Eller å feste et beskyttelsesnett på oversiden av fiskeposen som skal ha en maskevidde minst to ganger så stor som maskevidden i fiskeposen. Beskyttelsesnett skal være festet til fiskeposens alle fire sider, slik at hver maske i beskyttelsesnettet faller sammen med fire masker i fiskeposen.
 - b) Å bruke ett stengenett festet på innsiden foran fiskeposen med maskevidde ikke mindre enn maskevidden i trålen og snurrevaden og med en slik lengde at den ikke kan strekkes mer enn tjue masker inn i fiskeposen.

§ 11 Fiskepose og forlengelse i trål og snurrevad med maskevidde på 120 mm eller over.

I området sør for 62° N gjelder følgende ved fiske med minste maskevidde 90 mm i Skagerrak, og minste maskevidde 120 mm i Nordsjøen:

- a) Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad der forlengelsen og fiskeposen til sammen er lengre enn 36 meter.
- b) Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad hvor omkretsen på strukket maske øker fra forkant av forlengelsen til enden av fiskeposen.
- c) Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad som ikke har lik lengde og bredde på over – og underpanelet i forlengelsen og i fiskeposen.
- d) Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad med trådtykkelse på over 8 mm enkeltråd eller 5 mm dobbeltråd i fiskeposen.

- e) Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad som ikke har samme trådmateriale, samme nettype og enten enkeltråd eller dobbeltråd i fiskeposen.

§ 12 Påbud om bruk av sorteringsrist.

Nord for 62° N skal det ved bruk av reketrål og torsketrål (135 mm maskevidde) være innmontert sorteringsristsystem i trålen.

§ 13 Redskap som ikke er i bruk.

Det er forbudt å ha på dekk redskap, deler av redskap og innretninger på redskap som ikke oppfyller kravene til minste maskevidde, utforming og til innretninger på redskap for det fiske fartøyet driver.

Uten hinder av forbudet i første ledd kan redskap, deler av redskap og innretninger på redskap oppbevares på dekk når de ikke lettvingt kan tas i bruk. Fiskeposen skal være fradelt resten av trålen eller snurrevaden og bortstuet.

Ved bruk av småmasket trål, jfr. § 4, skal snurrevad eller andre typer trål være bortstuet.

I området beskrevet i § 3 nr. 3 (Skagerrak), skal andre typer redskap enn det som nyttes i det fiske fartøyet driver, være bortstuet på dekk på en slik måte at de ikke lettvingt kan tas i bruk.

KAPITTEL IV. BEGRENSNINGER I BRUK AV TRÅL OG SNURREVAD.

§ 14 Trålbegrensning.

Det er forbudt å bruke mer enn to tråler (dobbeltrål) pr. fartøy i trålfiske i Nordsjøen og i Skagerrak. Forbudet gjelder ikke for trålfisket etter reker og sjøkreps i Skagerrak. Forbudet gjelder heller ikke for utenlandske fartøy ved fiske i Norges økonomiske sone av Skagerrak.

§ 15 Begrensninger i bruk av stormasket trål og snurrevad.

1. Snurrevad.

Det er forbudt å bruke fiskepose i snurrevad som er laget av tvunnet eller flettet diamantmasket knuteløst nett.

Ved fiske med snurrevad i området innenfor 4 nm fra grunnlinjene er det forbud å bruke snurrevad som har:

- a) En kuletelne eller grunntelne som er lengre enn 123 meter fra vingespiss til vingespiss.

b) En total omkrets i åpningen større enn 156 meter målt på strukket maske.

c) Mer enn 2000 meter taulengde (9 kveiler à 220 meter).

Innenfor Lofoten oppsynsområde er det forbudt å bruke mer enn 1100 meter taulengde (5 kveiler à 220 meter) i den tiden oppsynet er satt.

2. Pelagisk trål og snurrevad.

Det er forbudt å fiske torsk, hyse og sei pelagisk med trål og snurrevad innenfor fiskerigrensen og i Norges økonomiske sone nord for 62° N.

Med pelagisk trål eller snurrevad forstås et redskap der ingen av redskapets deler under fiske er i berøring med havbunnen.

3. Bomtrål.

Det er forbudt for norske fartøy å fiske med bomtrål utenfor det danske fastland i et område i Skagerrak innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene fra Hanstholmen fyr til Hirtshals fyr.

4. Forbud mot å fiske uer med trål.

Det er forbudt å fiske uer med trål i Norges økonomiske sone nord for 62° N.

5. Forbud mot fiske med stormasket trål i avgrensede områder.

Det er forbudt å fiske med stormasket trål i Norges økonomiske sone i følgende områder avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

Område A:

1. 66° 30' N 06° 59' Ø
2. 66° 21' N 06° 44' Ø
3. 65° 43' N 06° 00' Ø
4. 65° 20' N 06° 00' Ø
5. 65° 20' N 05° 30' Ø
6. 66° 00' N 05° 30' Ø
7. 66° 30' N 06° 34,27' Ø
8. 67° 10' N 08° 00' Ø
9. 67° 10' N 08° 35' Ø
10. 67° 00' N 08° 18' Ø
11. 66° 50' N 08° 09' herifra i rett linje til pkt. 1.

Område B:

1. 62° 36' N 03° 00' Ø
2. 62° 10' N 01° 15' Ø (ved NØS ytre grense)
3. 62° 40' N 00° 52' Ø (ved NØS ytre grense)

4. 63° 00' N 03° 00' Ø herifra i rett linje til pkt. 1.

6. Forbud mot å fiske breiflabb.

Det er forbudt å fiske breiflabb med trål og snurrevad.

Til § 16 Begrensninger i bruk av småmasket trål.

1. Forbudsområde for fiske etter øyepål, tobis, og kolmule.

Det er forbudt å fiske øyepål, tobis, og kolmule i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av følgende posisjoner:

1. N 59° 30' Ø 01° 50,3'
2. N 59° 30' Ø 03° 00,0'
3. N 59° 00' Ø 03° 00,0'
4. N 59° 00' Ø 01° 38,4'

Mellom punktene 1-2-3-4 følger avgrensningen rette linjer. Mellom punktene 4 og 1 følger avgrensningen yttergrensen for Norges økonomiske sone.

2. Forbud mot å fiske etter vassild med småmasket trål i avgrensede områder.

Det er forbudt å fiske etter vassild med småmasket trål i Norges økonomiske sone i følgende områder avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

Område A:

1. 66° 30' N 06° 59' Ø
2. 66° 21' N 06° 44' Ø
3. 65° 43' N 06° 00' Ø
4. 65° 20' N 06° 00' Ø
5. 65° 20' N 05° 30' Ø
6. 66° 00' N 05° 30' Ø
7. 66° 30' N 06° 34,27' Ø
8. 67° 10' N 08° 00' Ø
9. 67° 10' N 08° 35' Ø
10. 67° 00' N 08° 18' Ø
11. 66° 50' N 08° 09' herifra i rett linje til pkt. 1.

Område B:

1. 62° 36' N 03° 00' Ø
2. 62° 10' N 01° 15' Ø (ved NØS ytre grense)
3. 62° 40' N 00° 52' Ø (ved NØS ytre grense)
4. 63° 00' N 03° 00' Ø herifra i rett linje til pkt. 1.

Uten hinder av forbudet i første ledd kan fartøy med vassildtråltillatelse fiske etter vassild med pelagisk trål i perioden 1. mars til og med 31. mai.

3. Begrensninger i tråling etter sjøkreps.

Det er forbudt å tråle etter sjøkreps innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene utenom Skagerrak.

4. Dybdegrensener for trål.

Innenfor grunnlinjene er det på følgende kyststrekninger forbudt å bruke trål på grunnere vann enn angitt nedenfor:

- a) Svenskegrensen - Jærens rev: 60 m
- b) Jærens rev til og med Nord-Trøndelag fylke: 100 m
- c) Nordland fylke: 170 m
- d) Troms fylke: I tiden fra og med 1. oktober til utgangen av februar: 225 m. I den øvrige del av året: 200 m
- e) Finnmark fylke: 200 m

§ 17 Forbud mot bruk av bobbinslenke og rockhopper gear i fiske med snurrevad og reke trål.

Ved fiske med snurrevad i området som beskrevet i § 3 nr. 1 og 2 (utenom Skagerrak) er det forbudt å bruke bobbinslenke og rockhopper gear.

Innenfor 12 nautiske mil av grunnlinjene er det forbudt å bruke bobbinslenke og rockhopper gear ved tråling etter reker.

Forbudet i andre ledd gjelder ikke for fiske etter reker på strekningen Ryvarden fyr til grensen mot Sverige.

Med bobbinslenke forstås wire, kombinasjonswire, kjetting, eller tau, påtredd skiver, kuler, halvkuler eller lignende som festes under selve grunntelnen på trålen. Bobbinslenken er festet mot grunntelnen ved hjelp av kjettingtamper.

Med rockhopper gear forstås wire, kombinasjonswire, kjetting, eller tau, påtredd sirkelformede skiver av gummi, plast eller lignende som festes under selve grunntelnen på trålen og har i tillegg et tau, kjetting eller wire tredd gjennom hull i skivenes ytterkant hvor trålens grunntelne er festet.

§ 18 Trålforbud om natten.

Det er forbudt å fiske sild med trål i Norges indre farvann og innenfor 4 mil fra grunnlinjene i Nordland fylke i periodene:

Fra og med 1. januar til og med 30. april kl 18.00 og kl. 08.00.
Fra og med 1. oktober til og med 31. desember mellom kl. 1800 og kl 0800.

Fiskeridirektoratets Regionkontor i Nordland kan dispensere fra nattforbudet for bestemte områder og i bestemte tidsrom.

KAPITTEL V. BEGRENSNINGER I BRUK AV NOT, GARN, LINER OG TEINER.

§ 19 *Forbud mot fiske etter torsk og hyse med not.*

Det er forbudt å fiske torsk og hyse med not i området nord for 61° N.

§ 20 *Dybden på seinøter.*

Det er forbudt å bruke not med større dybde enn 160 meter ved fiske etter sei.

§ 21 *Forbud mot å fiske med not om dagen.*

Fiskeridirektoratet kan forby fiske med not på dagtid ved fare for unødvendig neddreping av sild.

§ 22 *Bruk av lys i notfisket.*

Fiske ved hjelp av lys må skje i betryggende avstand fra utsatt fiske eller fangstredskap og ikke nærmere enn 100 meter.

Lysing er kun tillatt fra lysebåt som har ankret opp. Avstanden til nærmeste lysbåt må være minst 300 m når ankringen finner sted.

Det kan ikke nyttes større lysstyrke enn 330.000 lumen og mer enn en lysebåt for hvert deltakende fartøy.

§ 23 *Maskeutforming og maskestørrelse på garn.*

Det er forbudt å ha mer enn fire sider i den enkelte maske. Alle maskens sider skal være like lange.

Det er forbudt å bruke garn dersom maskestørrelsen er mindre enn fastsatt nedenfor.

1.	Fiske etter torsk nord for 62° N	156 mm

2.	Fiske etter uer nord for 62° N	120 mm (etter 01.01.06)
3.	Fiske etter breiflabb	360 mm
4.	Fiske etter kveite	470 mm
5.	Fiske etter rognkjeks	267 mm
6.	Fiske etter torsk, hyse, sei, rødspette, lange, lyr og lysing utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjen i Norges økonomiske sone sør for 62 ° N og vest for en rett linje gjennom Lindesnes og Hanstholmen fyr	148 mm.

Maskestørrelsen på garn er lik 2 ganger stolpelengden. Stolpelengden er avstanden mellom midten av to påfølgende knuter når tråden er strukket mellom disse midtpunktene.

Maskestørrelsen fastsettes normalt som gjennomsnittet på grunnlag av 10 masker. Masker som er ujevne på grunn av reparasjoner og liknende skal ikke regnes med ved fastsettingen av gjennomsnittet.

§ 24 Høyde og tråddykkelse på garn.

I området nord for 62° N er det forbudt å ha om bord eller bruke garn som er

- c) Høyere enn 23 meter målt på strukket maske.
- b) Har en tråddykkelse mindre enn 0,40 mm. monofilament eller tilsvarende materiale.

§ 25 Forbud mot monofilamentgarn i fisket etter kveite.

Det er forbudt å drive fiske etter kveite med garn fremstilt av monofilament eller tilsvarende materiale.

§ 26 Begrensninger i bruk av garn i fiske etter breiflabb.

Største tillatte garnmengde i fiske etter breiflabb er 500 garn. Det enkelte garn kan være inntil 27,5 meter langt.

§ 27 Begrensninger i bruk av garn i fiske etter blåkveite og blålange.

Det er forbudt å fiske med garn etter blåkveite og blålange nord for 62° N i perioden 1. september - 30. april.

§ 28 Krav til røkting av garn.

Garn som benyttes i fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62° N skal røktes daglig.

Garn som benyttes i fiske etter breiflabb skal røktes minst annen hver dag.

Garn som benyttes i fiske nord for 62 ° N etter blåkveite, blålange, hvitlange og uer skal røktes minst annen hver dag.

§ 29 Spesielle begrensninger i bruk av garn og teiner i fiske på Storegga.

1. Bestemmelsen gjelder for alt fiske med garn og teiner etter blåkveite, blålange, hvitlange uer og breiflabb i et område begrenset av følgende koordinater:

a)	63° 00,0' N	04° 00,0' Ø
b)	64° 00,0' N	05° 00,0' Ø
c)	64° 00,0' N	06° 00,0' Ø
d)	63° 27,0' N	05° 48,0' Ø
e)	63° 00,0' N	05° 15,0' Ø

1. Det er forbudt å fiske med garn og teiner innenfor området i perioden 1. september - 30. april.
3. Ved fiske i området kan det ikke nyttes mer enn inntil to garnlenker pr. mann og maksimalt 10 garnlenker pr. fartøy. Hver garnlenke kan bestå av inntil 25 garn.
4. Hver garnlenke skal tydelig merkes med eget nummer fra 1 og opp til det høyeste antall settinger fartøyet benytter. Setting og trekking skal meldes med nummer og posisjon, og skal på forlangende klareres av Bruksvakten/Kystvakten.

§ 30 Rapportering og fjerning av tapte garn.

- 1) Tap eller funn av tapte garn skal meldes til Kystvakten.
- 2) Den som mister garn skal gjøre det som er mulig for å få tatt opp garna.

§ 31 Drivgarnfiske etter makrell.

Ved drivgarnfiske etter makrell nord for Hordaland fylke i perioden fra og med 1. april til og med 15. august skal det gis melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i det distrikt det skal fiskes. Meldingen skal inneholde fartøyets navn, registreringsmerke og navn på skipper/ansvarshavende om bord. I meldingen skal det opplyses om hvor fisket skal foregå og om maskevidden på garna.

Meldingen skal sendes før fisket tar til og ved skifte av fiskefelt.

§ 32 Grensedragning for havgående linefartøy.

1. Det er forbudt for fartøy over 21,35 meter som fisker med liner og som har maskinelt egningsutstyr om bord, å sette line innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjen langs norskekysten fra grensen mot Sverige til grensen mot Russland.
2. I perioden fra og med 1. september til og med 31. desember er det forbudt for fartøy over 21,35 meter som fisker med liner og som har maskinelt egningsutstyr om bord, å sette line innenfor 10 nautiske mil fra grunnlinjene i følgende områder:
 - a) Et område utenfor kysten av Finnmark/Troms avgrenset av en linje trukket fra
pkt. 1. N 70° 41,16' Ø 021° 30,00' (4 n. mil grense) til
pkt. 2. N 70° 47,52' Ø 021° 30,00' (10 n. mil fra grunnlinjen) langs 10 nautiske mil fra grunnlinjen til
pkt. 3. N 70° 36,32' Ø 020° 00,00' (10 n. mil fra grunnlinjen) til
pkt. 4. N 70° 29,90' Ø 020° 00,00' (4 n. mil grense).
 - b) Et område utenfor kysten av Troms avgrenset av en linje trukket fra
pkt. 1. N 70° 05,47' Ø 018° 07,43' (4 n. mil grense) til
pkt. 2. N 70° 08,98' Ø 017° 52,98' (10 n. mil fra grunnlinjen) langs 10 nautiske mil fra grunnlinjen til
pkt. 3. N 69° 35,50' Ø 016° 27,45' (10 n. mil fra grunnlinjen) til
pkt. 4. N 69° 29,99' Ø 016° 34,76' (4 n. mil grense).
 - c) Et område utenfor kysten av Nordland avgrenset av en linje trukket fra
pkt. 1. N 69° 20,00' Ø 015° 44,71' (4 n. mil grense) til
pkt. 2. N 69° 20,00' Ø 015° 16,59' (10 n. mil fra grunnlinjen) langs 10 nautiske mil fra grunnlinjen til
pkt. 3. N 67 30,00' Ø 011° 25,33' (10 n. mil fra grunnlinjen) til
pkt. 4. N 67 30,00' Ø 011° 41,75' (4 n. mil grense).
3. Områdebegrensningene i nr. 2 bokstavene a til c gjelder ikke ved fiske med flyteline etter hyse.

§ 33 Redskapsbegrensning og fangstdyp ved fangst av kongekrabbe.

I fisket etter kongekrabbe øst for 26°Ø er det kun tillatt å bruke teiner. Hvert fartøy kan ha inntil 20 teiner.

Det er forbudt å fange kongekrabbe på grunnere vann enn 100 meter.

KAPITTEL VI. FORBUD MOT Å FISKE BESTEMTE ARTER TIL BESTEMTE TIDER.

§ 34 Fredningstid.

Det er forbudt å fange hummer i tidsrommet fra og med 1. januar til og med 1. oktober kl.08.00. I fredningstiden er det forbudt å oppbevare hummer i sjøen. Fiskeridirektoratet kan gi tillatelse til å oppbevare hummer i sjøen til godkjent kjøper.

Det er forbudt å fiske kveite i tidsrommet fra og med 20. desember til og med 31. mars.

Det er forbudt å fiske breiflabb med garn nord for 62° N i tidsrommet fra og med 1. mars til og med 20. mai.

Det er forbudt å fiske uer med konvensjonelle redskap nord for 62° N i tidsrommet fra og med 1. mai til og med 31. mai.

§ 35 Forbud mot å fiske på søn- og helligdager.

Det er forbudt å fiske makrell, sild og brisling med not i Skagerrak fra og med lørdag klokken 24.00 til og med søndag klokken 24.00.

I perioden fra 1. oktober til 31. desember er det forbudt å sette eller trekke teiner på kyststrekningen fra svenskegrensen til og med Vest-Agder fra og med lørdag klokken 24.00 til og med søndag klokken 24.00.

Det er forbudt å tråle etter reke sør for 62° N fra og med lørdag klokken 24.00 til og med søndag klokken 24.00 og på helligdager unntatt 2. påskedag og 2. pinsedag.

KAPITTEL VII. BIFANGST VED FISKE UTENOM SKAGERRAK.

§ 36 Bifangst ved fiske med stormasket trål og snurrevad.

Ved fiske med trål er det uten hinder av forbudet i § 15 nr. 4 tillatt å ha inntil 20% bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske med trål og snurrevad er det uten hinder av forbudet i § 15 nr. 6 tillatt å ha inntil 20% bifangst av breiflabb i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

§ 37 Bifangst ved fiske med småmasket trål.

1. Ved fiske sør for 64° N er det tillatt å ha bifangst av arter som angitt i nr. 1 – 17 og nr. 28 i § 43. Bifangsten av torsk, hyse og sei til sammen skal likevel ikke overstige 10 %

i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Ved fiske med trål etter norsk vårgytende sild er det likevel forbudt å ha bifangst av torsk, hyse og sei.

2. Ved fiske etter tobis med trål med mindre maskevidde enn 16 mm er det forbudt å ha mer enn 10 % bifangst i vekt av andre fiskearter i de enkelte fangster og ved landing.
3. Ved fiske etter vassild utenom områdene nevnt i § 16 nr. 2 er det tillatt å ha inntil 5% bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.
4. Ved fiske etter vassild er det nord for 64° N tillatt å ha inntil 10% bifangst av torsk, hyse og sei til sammen i vekt av de enkelte fangster og ved landing.
5. For fartøy som ikke har vassildtråltillatelse er det tillatt å ha inntil 20% bifangst av vassild i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

§ 38 Bifangst ved fiske med reke-trål.

Ved fiske etter reker i Nordsjøen er det tillatt å ta fisk som bifangst.

Det er likevel forbudt å ha mer enn 10% bifangst av breiflabb. Bifangsten av breiflabb regnes i rund vekt pr. uke basert på summen av alle sluttседler/landingsседler undertegnet i tidsrommet fra mandag kl 00.00 til søndag klokken 24.00.

§ 39 Bifangst ved fiske med konvensjonelle redskap.

Ved fiske med konvensjonelle redskap er det uten hinder av forbudet i § 34 tillatt å ha inntil 20 % bifangst av uer. Bifangsten av uer regnes i rund vekt pr. uke basert på summen av alle sluttседler/landingsседler undertegnet i tidsrommet fra mandag kl 00.00 til søndag klokken 24.00.

Ved fiske med garn er det uten hinder av forbudet i § 34 tillatt å ha inntil 5% av breiflabb regnet i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

§ 40 Måling av bifangst.

Ved kontroll av bifangster anses en prøve på minst 100 kg for representativt for fangstens sammensetning.

KAPITTEL VIII. BIFANGST VED FISKE I SKAGERRAK.

§ 41 Bifangst ved fiske i Skagerrak.

I området beskrevet i § 3 nr. 3 (Skagerrak) gjelder følgende bifangstregler:

a) Generell bifangstregel.

Ved bruk av redskap med maskevidde mindre enn 80 mm skal bifangsten av artene nevnt i § 21 nr. 1 - 16 samt hummer, sjøkreps og krabbe ikke overstige 10% i vekt av den totale fangst tatt med slike redskap. Denne bifangstregelen gjelder likevel ikke for bifangster tatt i direkte fiske som går inn under bestemmelsene i bokstavene c) og d) i denne paragrafen.

b) Måling av bifangst.

Bifangster som blir omhandlet i denne paragrafen skal måles som andelen i prosent i vekt av all fisk på dekk etter siste trålhal, eller av all fisk om bord eller ved landing. Bifangsten kan fastsettes på grunnlag av en prøve på minst 100 kg.

c) Bifangst ved fiske etter hvitting.

Ved fiske etter hvitting med trålredskap med maskevidde mindre enn 80 mm skal bifangsten av artene nevnt i § 21 nr. 1 - 17 samt hummer og krabbe ikke overstige 30% i vekt av den totale fangsten tatt med slike redskap.

d) Bifangster av sild.

A. Ved fiske etter brisling med trålredskap med maskevidde mindre enn 32 mm skal bifangsten av sild ikke overstige 10% i vekt av den totale fangsten tatt med slike redskap.

B. Ved fiske etter andre fiskearter enn brisling med trålredskap med maskevidde mindre enn 32 mm skal bifangsten av sild ikke overstige 5% i vekt av den totale fangsten om bord tatt med slike redskap.

e) Bifangst av breiflabb.

Ved fiske med konsumtrål eller snurrevad er det uten hensyn til forbudet i § 15 nr. 6 tillatt å ha inntil 10% bifangst av breiflabb regnet i vekt i det enkelte hal og om bord. Ved fiske med reketrål er det tillatt å ha inntil 2,5% bifangst av breiflabb regnet i vekt i det enkelte hal og om bord.

Bestemmelsen gjelder ikke for utenlandske fartøy sitt fiske i Norges økonomiske sone i Skagerrak.

§ 42 Bifangst og større innblanding ved fiske etter reker og sjøkreps i Skagerrak.

I området beskrevet i § 3 nr. 3 (Skagerrak) gjelder følgende bestemmelser om bifangst og større innblanding:

a) Innblanding ved fiske etter sjøkreps.

Ved fiske etter sjøkreps med redskap med maskevidde ikke mindre enn 70 mm skal innblandingen av kveite, torsk, hyse (kolje), lysing, gullflyndre (rødspette) mareflyndre (hundetunge), sandflyndre lomre (bergflyndre), tunge, piggvar, slettvar, glassvar, hvitting, skrubbe, gulål, blankål, hummer, krabbe og sei ikke overstige 70% i vekt av den totale fangsten tatt med slik redskap.

b) Bifangst ved fiske etter reker.

Ved fiske etter reker med redskap med maskevidde ikke mindre enn 35 mm skal bifangsten av artene nevnt under bokstav a) samt sjøkreps ikke overstige 50% i vekt av den totale fangsten tatt med slik redskap.

c) Måling av bifangst og større innblanding.

Bifangster og større innblanding som blir omhandlet i denne paragrafen skal måles som andelen i prosent i vekt av all fisk på dekk etter siste trålhal, eller av all fisk om bord eller ved landing. Innblandingsforholdet kan fastsettes på grunnlag av en prøve på minst 100 kg.

KAPITTEL IX. MINSTEMÅL OG TILTAK FOR Å BEGRENSE FANGST AV FISK UNDER MINSTEMÅL.

§ 43 Minstemål

Det er forbudt å fiske fisk mindre enn:

1.	Kveite	60 cm
2.	Torsk	
	a) nord for 62° N	47 cm
	b) sør for 62° N	30 cm
3.	Hyse	
	a) nord for 62° N	44 cm
	b) sør for 62° N	27 cm
4.	Lysing	30 cm
5.	Rødspette	
	a) i området beskrevet i § 3 nr. 1 og 2 (utenom Skagerrak)	29 cm
	b) i Skagerrak beskrevet i § 3 nr. 3 (Skagerrak)	27 cm
6.	Mareflyndre	28 cm
7.	Sandflyndre	23 cm
8.	Lomre	25 cm

9.	Tunge	24 cm
10.	Piggvar	30 cm
11.	Slettvar	30 cm
12.	Glassvar	25 cm
13.	Hvitting	23 cm
14.	Skrubbe	20 cm
15.	a) Gulål	40 cm
	b) Blankål	37 cm
16.	Sei	
	a) nord for 62° N	45 cm
	b) sør for 62° N og vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr	32 cm
	c) i området beskrevet i § 3 nr. 3 (Skagerrak)	30 cm
	d) For fisket etter sei med not gjelder følgende minstemål:	
	- i området nord for Lofotodden sørligste punkt og derfra i rettviseende peiling vest, Lofotens innerside og videre innover til bunnen av Ofotfjorden med tilstøtende fjordarmer. I åpne sund på Lofotens innerside og i Ofotfjorden begrenses området av følgende linjer:	
	Sundstraumen ved Sund lykt i rettviseende vest, Nappstraumen ved Grønvika lykt i rettviseende vest, Gimsøystraumen ved Ryngvær nordre lykt i rettviseende vest, Raftsundet ved Digermulen lykt i rettviseende vest, Tjeldsundet ved Lødingen lykt i rettviseende øst og Ramsundet ved Ramnesodden i rettviseende vest	42 cm
	- Mellom Lofotodden som beskrevet overfor og 62° N	40 cm
	- I området mellom 65° 30 N og 62° N kan de første 3000 tonn fiskes med et minstemål på	35 cm
17.	Pigghå	70 cm
18.	Makrell	30 cm
19.	Sild fisket i området beskrevet i § 3 nr. 3 (Skagerrak), unntatt norsk fjordsild fisket innenfor 2 n. mil fra grunnlinjene	18 cm
20.	Nordsjøsild	20 cm
21.	Norsk vårgytende sild	25 cm
22.	Trondheimsfjordsild	23 cm
23.	Lodde	
	a) Nord for 62° N	11 cm
	b) I fiskerisonen ved Jan Mayen	12 cm
24.	Blåkveite	45 cm
25.	Breiflabb	60 cm
26.	Vanlig uer (Sebastes marinus)	32 cm
27.	Reker	6 cm
28.	Sjøkreps	13 cm
29.	Krabbe	13 cm
30.	Krabbe på kyststrekningen Rogaland mot grensen til Sverige	11 cm
31.	Haneskjell i Nordland, Troms og Finnmark fylker	65 cm
32.	Hummer	25 cm

§ 44 Måling av fisk.

Fiskens lengde skal måles fra snutespissen til enden av sporens ytterste stråler.

Pigghå skal måles fra snutespissen til bakerste kant av den øverste haleflik.

Hummer og sjøkreps skal måles fra spissen av pannehornet til den bakre kant av midterste svømmelapp.

Reker skal måles fra forkant av øyet til bakre kant av halen.

Krabbe skal måles over skallets største bredde.

Haneskjell skal måles fra skallhengsel til motsatt skallkant.

Kongekrabbe skal måles fra indre ende av øyhule til bakkant av ryggsålen.

Hummer, sjøkreps og reker kan også måles ved å måle carapaxlengden.

Carapaxlengden for hummer (8,8 cm), sjøkreps (4 cm) og reker (1,5 cm) skal måles fra bakerste ende av øyhulen til bakerste kant av carapax målt midt oppe på ryggen.

§ 45 Unntak fra minstemålbestemmelsene.

Minstemål fastsatt i § 43 gjelder ikke fisk til bruk i egen husholdning. Dette unntaket gjelder likevel ikke for hummer.

Minstemål fastsatt i § 43 nr. 16 gjelder ikke for sei som fiskes til eget agnforbruk.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller gi dispensasjon for agnfiske av sei som ikke er til eget agnforbruk.

Minstemålet fastsatt i § 43 nr. 18 gjelder ikke for fiske med garn og krokredskaper og ikke for notfanget og låssatt makrell som anvendes til konsumformål.

I området beskrevet i § 3 nr. 3 (Skagerrak) gjelder minstemålet fastsatt i § 43 nr. 18 bare for makrell som skal brukes til annet enn menneskeføde eller agn.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra minstemålbestemmelsen for makrell, gulål og blankål.

§ 46 Innblanding av fisk under minstemål.

1. Ved fiske etter fiskeslag som det er satt minstemål på, er det i områdene utenom Skagerrak adgang til å ha inntil 10% av den enkelte art under minstemål i antall i de enkelte fangster. Denne adgangen gjelder ikke fisket etter hummer.
2. Ved fiske etter torsk, hyse og sei med trål og konvensjonelle redskap nord for 62° N er det adgang til å ha til sammen 15% torsk, hyse og sei under minstemål i antall i de enkelte fangster.
3. Ved fiske etter sei med not nord for 62° N er det i de områder hvor minstemålet på notfisket sei er 40 cm eller høyere tillatt å ha inntil 20% sei under minstemål i antall i de enkelte fangster
4. Ved fiske etter blåkveite er det adgang til å ha 15% blåkveite under minstemål i antall i de enkelte fangster.
5. Fartøy som fisker med konsumtrål eller snurrevad kan i det enkelte hal ha inntil 10% breiflabb under minstemål av samlet antall individ med minstemål. Sjøkreps regnes ikke med.
6. Fartøy som fisker med garn kan ha inntil 5% breiflabb under minstemål i antall i det enkelte hal og om bord.
7. Ved fiske i området beskrevet i § 3 nr. 3 (Skagerrak) kan landing av artene nevnt i § 43 nr. 1 - 19 inneholde opptil 10% i vekt av fisk under minstemål regnet for hver art.
8. Ved fiske i området beskrevet i § 3 nr. 3 (Skagerrak) kan landinger av reker og sjøkreps inneholde opptil 10% i vekt av slike skalldyr under minstemål regnet for hver art.
9. Ved fiske etter reker skal innblanding av torsk og hyse under minstemål ikke overstige 8 eksemplarer pr. 10 kg reker.
10. Ved fiske etter reker skal innblanding av uer (*Sebastes marinus*, *Sebastes mentella* og *Sebastes viviparus*) under 32 cm ikke overstige 10 eksemplarer pr 10 kg reker.

§ 47 Stenging av områder for å begrense fangst av fisk under minstemål.

For å begrense fisket av reker, torsk, hyse, sei og blåkveite under minstemål, kan Fiskeridirektoratet forby fisket etter disse artene i visse områder nord for 62°N.

KAPITTEL X. FORBUD MOT UTKAST OG OPPMALING.

§ 48 Forbud mot utkast.

I Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone er det forbudt å slippe fangst som er død eller døende og å foreta utkast av følgende fiskeslag:

- a) Torsk
- b) Hyse
- c) Sei
- d) Uer
- e) Makrell
- f) Norsk vårgytende sild
- g) Trondhjemsfjordsild
- h) Nordsjøsild
- i) Vassild
- j) Lodde
- k) Blåkke
- l) Hvitling
- m) Kolmule
- n) Breiflabbe
- o) Reke
- p) Snøkrabbe

§ 49 Oppmaling av torsk, hyse, sei og kystbrisling.

Det er forbudt å fiske eller levere torsk, hyse og sei og kystbrisling til oppmaling, herunder til matmel og til fiske- og dyrefôr.

Unntatt fra forbudet i første ledd er lovlig bifangst av sei etter § 37 nr. 1.

Det er forbudt å fiske eller levere torsk, hyse og sei og kystbrisling til oppmaling, herunder til matmel og til fiske- og dyrefôr,

Unntatt fra oppmalingsforbudet er lovlig bifangst i industritrålfisket.

Vedkommende salgslag kan dispensere fra oppmalingsforbudet.

§ 50 Dumping og neddreping.

I fisket etter makrell, norsk vårgytende sild, sild i Nordsjøen og Skagerrak og lodde er det forbudt å slippe fangst som er død eller døende og å kaste ut fangst eller fiskeavfall

I fiske med not er det i alle tilfeller forbudt å slippe fangst etter at pumping av fangsten er startet.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra forbudet i første ledd, eller påby opptak av fangst. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 51 Forbud mot avsilingsrist, renner o.a. som kan nyttes som sorteringsutstyr for sild og makrell.

I fisket etter sild og makrell er det ikke tillatt å ha rister i avsilingskassen eller i renner fra avsilingskassen (avsilingsanlegget) som kan nyttes som sorteringsutstyr for makrell. Rister som er nødvendige om bord for avsiling av vann fra fisk (hele avsilingsanlegget) kan ikke ha større åpning mellom spilene enn 10 mm. Spiler i utstyr som nevnt må være fastsveiset og ikke tillbare, jfr. § 52. Dersom det brukes perforerte plater i avsilingskassen må avsilingshullene ikke være over 10 mm i diameter, dog kan diameteren i avsilingshullene være inntil 15 mm i tilførselsrenner, utenom selve silekassen til fisketankene.

Det er ikke tillatt å ha om bord rister eller utstyr, som kan nyttes i avsilingsanlegget, med større spil avstand eller huldiameter enn beskrevet i første ledd. Spiler i utstyr som nevnt må være fastsveiset og ikke stillbare.

§ 52 Montering av avsilingsrister.

Avsilingsrister for avsiling av vann fra fisk, skal sveises fast til avsilingskassen.

§ 53 Sorteringsmaskiner.

Ved fiske av sild og makrell er det forbudt for ringnotfartøy og trålere å ha sorteringsmaskiner om bord.

Forbudet i første ledd gjelder ikke fartøy som tilvirker egen fangst ved frysing av rund fisk eller frysing av filet om bord (sjølprodusenter). Sorteringsmaskin og tilhørende innretninger på slike fartøyer må ikke være montert slik at frasortert fisk lett kan kastes eller føres tilbake til sjøen.

**KAPITTEL XI. FORBUD MOT Å DRIVE TRÅLFISKE UTENFOR 12 NAUTISKE MIL
(TRÅLFRIE SONER OG FLEKSIBLE OMRÅDER).**

§ 54 Tids- og områdebegrenset trålforbud.

Det er forbudt å fiske med trål i følgende områder og til følgende tider:

1. På Nordbanken og Øverbanken avgrenset av rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:

70° 55' N 30° 10,5' Ø (ved fiskerigrensen)
71° 12' N 30° 43' Ø
70° 45' N 31° 50' Ø
70° 34' N 31° 29' Ø (ved fiskerigrensen)

i tidsrommet 1. oktober - 1. mars.

2. Jennegga-Malangsgrunnen avgrenset av rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:

68° 50' N 13° 50' Ø (ved fiskerigrensen)
69° 09' N 13° 37' Ø
69° 33' N 15° 32' Ø
70° 00' N 16° 28' Ø
70° 00' N 17° 28' Ø (ved fiskerigrensen)

i tidsrommet 20. oktober - 20. mars.

3. På Storegga avgrenset av rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:

63° 00' N 05° 15' Ø
63° 00' N 04° 53' Ø
63° 27' N 05° 24' Ø
63° 27' N 05° 48' Ø

Forbudet gjelder hele året, og bare for fartøy større enn 35 meter største lengde eller med en bruttotonnasje over 400 etter 1969-konvensjonens måleregler. Fartøy som etter oppmåling av 1947-konvensjonens måleregler hadde en bruttotonnasje under 200 og som ikke er ombygget slik at fartøyets tonnasje er økt, kan likevel fiske med trål i området selv om fartøyet oppmålt etter 1969-konvensjonen overstiger en bruttotonnasje på 400.

4. Fiskeridirektoratet kan gjøre unntak fra forbudet i nr. 1 til 3 for fiske med småmasket trål etter lodde eller reker, og for enkelte fartøy, når særlige grunner tilsier det.

§ 55 Etablering av fleksible områder.

1. Med fleksibelt område menes nærmere avgrensede områder der fisket reguleres i bestemte tidsrom, med begrensninger eller forbud mot fiske med bestemte redskaper, i hele området eller deler av området. I slike områder kan antall deltagende fartøyer også begrenses.
2. I Norges økonomiske sone kan det etableres fleksible områder kan etableres:
 - a) Når det på grunn av store ansamlinger av fiskefartøyer eller av andre grunner oppstår stor fare for redskapskollisjoner.

- b) Når det er behov for å gi fiskere med ulike redskaper driftsmuligheter innenfor et område.
3. Reguleringer etter nr. 2 bokstav b kan bare iverksettes når dette kan skje uten at reguleringsene i vesentlig grad går ut over andre redskapstyper som allerede er i drift i området. Iverksatte reguleringer kan opprettholdes til fordel for fiskere med faststående redskaper selv om fartøyene for en kortere periode har forlatt feltet for levering av fangst, bunkring eller på grunn av vanskelige værforhold m.v.

§ 56 Tids- og områdebegrensning for etablering av fleksible områder.

Innenfor følgende områder og tidsrom kan Fiskeridirektoratet etablere fleksible områder:

- a) På Jennegga-Malangsgrunnen avgrenset av rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:

70° 00' N 17° 28' Ø (ved fiskerigrensen)

70° 00' N 16° 28' Ø

70° 14' N 16° 58' Ø

70° 14' N 17° 56' Ø (ved fiskerigrensen)

i tidsrommet 20. oktober - 20. mars.

- b) På Moskenesgrunnen avgrenset av linjer mellom følgende posisjoner:

68° 08' N 11° 52' Ø

68° 23' N 10° 52' Ø

68° 42' N 12° 17' Ø

68° 32' N 12° 46' Ø

i tidsrommet 1. januar - 15. mai.

- c) På Røstbanken avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

67° 00' N 11° 41' Ø (ved fiskerigrensen)

67° 00' N 10° 52' Ø

67° 30' N 10° 41' Ø

67° 53' N 11° 15' Ø

67° 53' N 12° 10,5' Ø (ved fiskerigrensen)

i tidsrommet 1. januar - 15. mai.

- d) På Haltenbanken avgrenset av rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:
64° 24' N 09° 00' Ø (ved fiskerigrensen)
64° 42' N 09° 00' Ø
64° 55' N 08° 20' Ø
64° 24' N 08° 20' Ø (ved fiskerigrensen)

i tidsrommet 1. januar - 31. mai.

§ 57 Forhåndsinformasjon om reguleringer.

Melding om vedtak om regulering, fastsetting av forbud eller endring av forbud i henhold til §§ 55 og 56 skal gis minst 12 timer før reguleringen, forbudet eller endringen blir satt iverk. Melding skal gis over bestemte radiofrekvenser eller på annen betryggende måte.

Alle fiskefartøyer i området er forpliktet til å lytte på slike radiofrekvenser som er nevnt i først ledd for å motta nødvendig informasjon om reguleringer m.v.

I særlige tilfeller kan Kystvakten midlertidig gjennomføre slike reguleringer som nevnt i §§ 55 og 56. Slike midlertidige reguleringer skal så snart som mulig stadfestes av Fiskeridirektoratet.

§ 58 Plikt til å kontakte Kystvakten.

Fiskefartøyer som ankommer områder hvor det etter §§ 55 og 56 kan iverksettes reguleringer, skal, før redskap settes ut, kontakte Kystvakten for å få opplysninger om fastsatte reguleringer innenfor området. Fartøyer skal rette seg etter anvisninger som gis av Kystvakten, og treffe alle tiltak for å forebygge konflikter. Fiskefartøyer som driver med faststående redskaper, skal gi Kystvakten opplysninger om nøyaktige posisjoner av redskaper som settes ut. Dersom ett fartøy eller flere forlater området skal melding om dette sammen med melding om hvorvidt redskap er trukket, gis til kystvakten.

KAPITTEL XII. ADGANG TIL Å DRIVE TRÅLFISKE INNENFOR 12 NAUTISKE MIL FRA GRUNNLINJENE UTENFOR DET NORSKE FASTLAND.

§ 59 Adgang til å fiske med småmasket flytetrawl innenfor 12 nautiske mil.

Fartøy med loddetråltillatelse etter § 6-1 i forskrift av 12. desember 1986 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål, kan drive fiske med småmasket flytetrawl etter lodde innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene. Videre kan fartøy med tråltillatelse etter nevnte forskrifts § 2.1, § 4.1 og § 5.1 drive fiske med småmasket flytetrawl etter norsk vårgytende sild i nevnte område.

§ 60 Adgang til å fiske med småmasket bunntål i området mellom 4 og 12 nautiske mil.

Fartøy under 34 meter største lengde, og med en bruttotonnasje under 250 etter 1947-konvensjonens måleregler og under 500 etter 1969-konvensjonens måleregler, kan drive trålfiske etter vassild, skolest og kolmule med småmasket bunntål i området mellom 4 og 12 nautiske mils sør for 67° 10' N.

Fartøy som ved oppmåling etter 1947-konvensjonens måleregler og som hadde en bruttotonnasje under 250, men som ved oppmåling etter 1969-konvensjonens måleregler får en bruttotonnasje som overstiger 500 uten at fartøyer er ombygget slik at tonnassen har økt av den grunn, kan likevel fiske med trål i området nevnt i første ledd. Søknad om dette må sendes Fiskeridirektøren, og egen tillatelse derfra må foreligge før fartøyet kan delta. Dersom fartøyet skiftes ut eller ombygges slik at tonnassen øker, vil tillatelsen falle bort.

§ 61 Adgang for visse fartøygrupper til å fiske med stormasket bunntål innenfor 12 n. mil.

Følgende fartøy kan drive fiske med trål innenfor området 4 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene som angitt nedenfor i de områder og tidsrom som fastsatt i §§ 62 og 63.

- a) Mellom 6 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene:
Fartøy med en bruttotonnasje inntil 500 etter 1947-konvensjonens måleregler og inntil 1.200 etter 1969-konvensjonens måleregler.
- b) Fartøy med en bruttotonnasje inntil 300 etter 1947-konvensjonens måleregler og inntil 700 etter 1969-konvensjonens måleregler.
- c) Fartøy som ved oppmåling etter 1947-konvensjonens måleregler hadde en bruttotonnasje under henholdsvis 500 eller 300, og som ved oppmåling etter 1969-konvensjonens måleregler får en bruttotonnasje som overstiger henholdsvis 1.200 og 700 uten at fartøyet er ombygget slik at tonnassen har økt av den grunn, kan likevel fiske med trål i områdene som nevnt under henholdsvis bokstav a og b ovenfor. Søknad om dette må sendes Fiskeridirektøren og egen tillatelse må foreligge før fartøyet kan delta. Dersom fartøyet skiftes ut eller ombygges slik at tonnassen øker, vil tillatelsen falle bort.

§ 62 Adgang til å drive fiske med stormasket bunntål i området mellom 4 og 12 nautiske mil hele året.

1. I følgende områder mellom 4 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene er det tillatt å fiske med trål hele året:
 - a) Sør for 67°10'N og langs kysten til grensen mot Sverige.
 - b) Nord for 68°35'N og inntil 69°12'N.
 - c) Nordøst for 16°Ø og inntil 69°43'N.

- d) Nord for 69°47'N og inntil 19°Ø.
 - e) Nordøst for 19°30'Ø og inntil fylkesgrensen mellom Troms og Finnmark.
2. I området mellom 4 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene mellom 67°10'N og 68°35'N unntatt i området mellom 4-6 nautiske mil fra grunnlinjene i området mellom 67°20'N og 67°35'N er det tillatt å fiske med trål når det ikke er satt Lofotoppsyn.

§ 63 Adgang til å drive fiske med stormasket bunntrål i området mellom 4 og 12 nautiske mil bestemte tider av året.

1. I området mellom 4 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene nord for 69°12'N til 15°25'Ø er det tillatt å fiske med trål i tidsrommet fra og med 15. februar til og med 15. mai.
2. I følgende områder mellom 4-12 nautiske mil fra grunnlinjene er det tillatt å fiske med trål i tidsrommet fra og med 16. april til og med 31. oktober:
 - a) Grimsbakken:
Fra 69°43'N til 69°47'N.
 - b) Fugløybanken:
Fra 19°Ø til 19°30'Ø.
3. I området mellom 6 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene er det i Finnmark fylke tillatt å fiske med trål hele året. Denne tillatelse gjelder ikke følgende områder og tidsrom:
 - a) I området mellom 6 og 8 nautiske mil fra grunnlinjene mellom 22°20'Ø og 23°40'Ø fra og med 1. oktober til og med 15. april.
 - b) I det området mellom 6 og 8 nautiske mil som ligger øst for 23°40'Ø og sør for en linje trukket fra 8 mils grensen ved 23°40'Ø til 6 mils grensen ved 23°53'Ø fra og med 1. oktober til og med 14. mars.
 - c) Innenfor et område avgrenset av rette linjer gjennom følgende posisjoner fra og med 1. april til og med 15. oktober:
 1. 70°35,6'N 31°12,5'Ø
 2. 70°37,0'N 31°18,5'Ø
 Langs fiskerigrensen til punkt 3
 3. 70°51,1'N 30°31,0'Ø
 4. 70°47,6'N 30°21,4'Ø
 Videre en rett linje fra posisjon 4 til 1.
4. I Finnmark fylke er det i følgende områder mellom 4 og 6 nautiske mil fra grunnlinjene tillatt å fiske med trål til følgende tider av året:

- a) Fra 22°20'Ø til 23°40'Ø og øst for 28°00'Ø fra og med 15. april til og med 30. september.
- b) Fra delelinjen mellom Troms og Finnmark til 22°20'Ø og fra 23°40'Ø og øst til 28°00'Ø fra og med 15. mars til og med 30. september.

§ 64 Fylkesgrensefastsettelse.

Ved anvendelsen av denne forskrift trekkes fylkesgrensen mellom Troms og Finnmark innenfor 12 nautiske mil av grunnlinjen fra et punkt i Kvænangsfjorden. Dette punktet ligger midt på rettlinjen fra Svartskjær til Skuta på nordøsthjørnet av Arnøya (sjøkart nr. 93, 1965) i posisjon 70°14,2'N og 21°0,1'Ø. Fra nevnte posisjon trekkes en linje rettvissende 340° loddrett på 12 nautiske mils grensen til et punkt i posisjon 70°42,4'N, 20°31'Ø (sjøkart nr. 322, 1968).

§ 65 Fangstens anvendelse.

Fartøy som i ett kalenderår fisker med trål i områder i medhold av §§ 61, 62 og 63, skal levere sin fangst for bearbeidelse ved anlegg i Norge i fersk, frosset eller saltet tilstand. Fangsten kan ikke være filetert.

§ 66 Definisjoner.

Med 1947-konvensjonens måleregler menes måleregler vedtatt i forskrift av 19. juni 1964 om måling av fartøyer i henhold til bestemmelsene i 1947-konvensjonen, og med 1969-konvensjonens måleregler menes måleregler vedtatt i forskrift av 14. juni 1982 nr. 1044 om måling av fartøyer i henhold til bestemmelsene i 1969-konvensjonen, med unntak av overgangsbestemmelsene i forskriftens §§ 19 og 20.

Med stormasket bunntål forstås trål med maskevidde på 80 mm eller mer og småmasket bunntål og småmasket flytetral forstås trål med maskevidde i størrelsen 50 mm til 16 mm.

KAPITTEL XIII. BESKYTTELSE AV KORALLREV.

§ 67 Forbud mot å drive fiske i nærheten av korallrev.

For å beskytte korallrev mot ødeleggelse som følge av fiskeriaktivitet, og derigjennom bidra til en forsvarlig ressursforvaltning blant annet ved å sikre reproduksjons- og oppvekstområder for mange fiskeslag, må det utvises særlig aktsomhet ved fiske i nærheten av kjente forekomster av korallrev. Det er forbudt å ødelegge revene med hensikt.

Innenfor følgende områder er det forbudt å drive fiske med redskap som slepes under fiske og i den forbindelse kan berøre bunnen:

1. Sularevet:

A: 64° 18,0' N og 007° 53,0' Ø
B: 64° 10,5' N og 008° 17,0' Ø
C: 63° 52,5' N og 007° 51,5' Ø
D: 64° 00,0' N og 007° 26,0' Ø

2. Område 2. Iverryggen:

A: 64° 50,0' N og 009° 00,0' Ø
B: 64° 55,0' N og 009° 30,0' Ø
C: 65° 10,0' N og 009° 30,0' Ø
D: 65° 10,0' N og 009° 10,0' Ø

3. Røstrevet:

A: 67° 36,2' N og 009° 32,9' Ø
B: 67° 33,8' N og 009° 40,2' Ø
C: 67° 17,3' N og 008° 57,1' Ø
D: 67° 19,8' N og 008° 49,5' Ø

KAPITTEL XIV. KALIBRERINGS-DOKUMENT OG LASTEROMSTEGNINGER.

§ 68 Kalibreringsdokument.

Fartøy med isvannstanker eller RSW-tanker skal ha dokumenter om bord som viser kalibrering av tankene i kubikkmeter med 10 centimeters intervaller.

Dokumenter som nevnt i første ledd skal være godkjent av Sjøfartsdirektoratet. Dokumentene utarbeides etter retningslinjer fastsatt av Sjøfartsdirektoratet¹⁾. For fartøy som leverer i utenlandsk havn bør dokumentene utstedes i norsk og engelsk utgave.

For utenlandske fartøy skal dokumenter være godkjent av kompetent maritim myndighet i vedkommende land.

Dokumentplikten i første og annet ledd gjelder ikke fartøy med isvann- eller RSW-tanker som til sammen rommer mindre enn 70 kubikkmeter.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra dokumentplikten i første ledd.

Kalibreringsdokumentene pliktes på forespørsel fremlagt for de kontrollorganer som er nevnt i saltvannsfiskelovens kapittel IX.

¹⁾ Vedlegg: Sjøfartsdirektoratets retningslinjer for utførelse av kapasitetstabeller for RSW-tanker i norske fiskefartøyer.

§ 69 Lasteromstegninger.

Fartøy over 24 meter største lengde skal ha om bord oppdaterte tegninger eller beskrivelse av lasterom og andre oppbevaringsrom for fisk og fiskeprodukter. Dersom fartøyet deltar i fiske i det nordvestlige Atlanterhav (NAFO-området) eller i EU-farvann, gjelder dette kravet for fartøy over 17 meter største lengde.

Tegningene eller beskrivelsene som nevnt i første ledd må angi de enkelte roms brutto lagringskapasitet i kubikkmeter. Dersom rommet er ytterligere oppdelt skal dette angis på samme måte.

For norske fartøy skal dokumenter som nevnt i første ledd være kontrollert av Sjøfartsdirektoratet eller annen instans godkjent for slik kontroll¹⁾.

For utenlandske fartøy skal dokumenter som nevnt i første ledd være godkjent av kompetent myndighet i den stat hvor fartøyet er registrert.

Tegninger eller beskrivelser som nevnt i første ledd pliktes på forespørsel fremlagt for kontrollmyndigheter.

¹⁾ Vedlegg: Mal for lasteromsertifikat.

KAPITTEL XV. RETROREFLEKTERENDE MERKER PÅ FISKEFARTØY.

§ 70 Krav til merking.

Fiskefartøy på eller over 15 meter som har sertifikat for havfiske eller bankfiske skal i tillegg til registreringsmerker i samsvar med lov av 5. desember 1917 om registrering og merking av fiskefartøyer m.v. også være merket på begge sider med retroreflekterende merker.

Merkene som skal nyttes må være typegodkjent av Fiskeridirektøren og hvert merke skal være innpreget med et typegodkjenningsnummer nede i høyre hjørne. Merkeprodusentene er ansvarlig for at merket med typegodkjenning innpreget er i samsvar med typegodkjenningen. I tillegg skal kopi av den skriftlige typegodkjenningen følge med merkene for oppbevaring om bord til dokumentasjon overfor kontrollmyndighet.

71 Plassering og montering av merkene.

Merkene skal plasseres langs skips så høyt som praktisk mulig; ikke nødvendigvis symmetrisk, og de skal ha en helning på 10 ° med vertikalplanet for også å kunne observeres fra luften. Merkene skal kunne leses med kikkert (7 x 50) på 1000 m avstand i mørke ved standard klar atmosfære (meteorologisk sikt 12,7 n.mil) ved hjelp av en 250 W halogenlyskaster når bokstavhøyden er 75 cm.

Denne lesbarhetsavstanden skal opprettholdes over et område for observasjonsposisjonen som tilsvarer + 60° i forhold til skiltets flatenormalretning.

Hvor det ikke lar seg gjøre å montere merkene med helning som nevnt i 2. ledd, men en mindre, skal det monteres et tredje merke på eller i nærheten av styrehustaket. Dette merket skal være plassert tverrskips og ha en helning på ca. 45 grader.

De retroreflekterende merkene skal vise fartøyets kjenningssignal i svart, ikke retroreflekterende materiale på fargenøytral (hvit) bakgrunn av retroreflekterende folie. Folien skal være festet til en aluminiumsplate som skal ha en tykkelse på minimum 2,5 mm. Aluminiumsplaten skal være permanent og forsvarlig festet til fartøyet.

§ 72 Bokstavhøyde.

Det skal brukes store bokstaver i kjenningssignalet. Bokstavhøyden skal være:

- a) 50 cm på fartøy fra og med 15,0 m største lengde, men under 20,0 m største lengde,
- b) 75 cm på fartøy fra og med 20,0 m største lengde, men under 45,0 m største lengde,
- c) 100 cm på fartøyet fra og med 45,0 m største lengde og over.

Rundt bokstavkombinasjonen skal det være en 15 cm retroreflekterende kant.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra krav til bokstav (merke-) størrelse hvor plasseringen av merkene kan skape sikkerhets- eller fiskeritekniske vansker.

§ 73 Eiers ansvar.

Fartøyets eier er ansvarlig for at merkene som brukes er typegodkjent, rett montert i henhold til spesifikasjon fra merkeleverandør og til enhver tid godt synlig og leselig. Skader på merkene som kan vanskeliggjøre identifiseringen skal snarest mulig utbedres. Reparasjonsmateriale fås ved henvendelse til merkeleverandøren.

Kystvakten kan pålegge fartøyets fører å utbedre skader og lignende så snart som mulig.

KAPITTEL XVI. MERKING AV FISKEREDSKAPER.

§ 74 Krav til merking.

Faststående og drivende fiskeredskap som står i sjøen, skal være tydelig merket med fartøyets registreringsmerke. Dersom registreringspliktig fartøy ikke nyttes, skal redskapet være merket med eierens navn og adresse. Minst ett av vakene på redskapet skal være påført merke.

Not eller merd som brukes til låssetting, merkes som bestemt i første ledd. Likevel slik at minst to vak skal være forskriftsmessig merket.

Merking skal foretas på selve redskapet, hvis dette ikke har vak.

Med vak menes også blåser og bøyer.

§ 75 Spesielle merkebestemmelser utenfor 4 nautiske mil.

Garn- og lineredskap som står helt utenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene, skal være merket slik:

- a) Om dagen skal redskapet i hver ende ha bøyestang forsynt med radarreflektor eller flagg. Etter solnedgang skal det i hver ende av redskapet være bøye med refleksmidler (jfr. bokstav f) og stang forsynt med lys (jfr. bokstav g) slik at endebøyene angir redskapets posisjon og utstrekning.
- b) Om dagen skal den vestre (halve kompassirkelen fra syd gjennom vest til og inkludert nord) endebøye ha to flagg, det ene over det annet. Avstanden mellom flaggene skal være minst 25 cm. Radarreflektor kan brukes i stedet for det øverste flagg. Etter solnedgang skal bøyen ha to lys. Avstanden mellom lysene skal være minst 50 cm.
- c) Om dagen skal den østre (halve kompassirkelen fra nord gjennom øst til og inkludert syd) endebøye ha ett flagg. Radarreflektor kan brukes i stedet for flagg. Etter solnedgang skal bøyen ha et lys.
- d) Avstanden mellom merkebøyene på et faststående redskap skal ikke overstige 1 nautisk mil. Redskap med lengde over 1 nautisk mil, skal ha en eller flere midtbøyer mellom endebøyene. Midtbøye skal utstyres som bestemt i bokstav c. Etter solnedgang kan slik bøye likevel være uten lys, så lenge avstanden fra lys på redskapet ikke overstiger 2 nautiske mil.

Avstanden mellom merkebøyene på et drivende redskap skal ikke overstige 2 nautiske mil. Redskap med lengde over 2 nautiske mil, skal ha en eller flere midtbøyer mellom endebøyene. Midtbøye skal utstyres som bestemt i § 3 bokstav c.

Drivende garnlenker med lengde over 1 nautisk mil skal mellom merkebøyene ha en eller flere blåser med en lysreflekterende farge som er godt synlig.

- e) Gjør bunnens beskaffenhet og/eller strømmens styrke det umulig å ha bøye i hver ende av redskapet, skal redskapets lengde fra endebøyen ikke overstige 1 nautisk mil. Bokstavene b og c gjelder tilsvarende, ettersom redskapet står i øst- eller vest- retning av endebøyen.

Når et drivende redskap er festet i et fiskefartøy er det ikke nødvendig med en merkebøye i denne enden.

- f) Stangen på merkebøyene skal være minst 2 meter høy over vannlinjen. Vak, bøvestang eller toppmerke skal forsynes med refleksmidler, slik at lys kan reflekteres i alle retninger.
- g) Lyset på bøvestangen skal være gult og synlig i en avstand av minst 2 nautiske mil i god siktbarhet og mørke. Det kan nyttes lys som er tent hele tiden med samme styrke (fastlys), eller blinklys. På samme bøye kan det ikke nyttes både fastlys og blinklys. Blinklys skal gi mellom 20 og 25 blink pr. minutt. Brukes to blinklys på samme merkebøye, skal disse være synkronisert, slik at de blinker i takt.

§ 76 Spesielle merkebestemmelser for Finnmark innenfor 4 nautiske mil.

Faststående garn- og linerredskap som på kysten av Finnmark står innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjen, skal hele døgnet føre dagmerking som bestemt i § 75 bokstavene a - d. Er det umulig å bruke stang med høyde minst 2 meter som bestemt i bokstav f, kan det nyttes stang som er minst 1 meter høy over vannlinjen. Dersom redskapets utstrekning ikke overstiger 1 nautisk mil, kan det nyttes en endebøye, jfr. § 75 bokstav e første ledd annet punktum. Bøvestengene bør forsynes med refleksmidler, slik at lys kan reflekteres i alle retninger.

§ 77 Spesielle merkebestemmelser under loddefisket.

For faststående garn- og linerredskaper som settes på områder innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene i tidsrom når trål- og snurpenotfisket etter lodde kan påregnes gjelder følgende:

- a) Fartøy under 35 fot kan nytte stenger som har høyde av minst 1 meter over merkebøyen.
- b) Det er forbudt å nytte flytende iletau mellom vakene og den øverste en tredjedel av hele iletauet.

§ 78 Typegodkjennelse.

Merkebøyer, herunder lys, refleksmidler og radarreflektorer nyttet av norske fartøy, skal være typegodkjent av Fiskeridirektoratet.

Fiskeridirektoratet kan fastsette forskrifter om typegodkjennelse av fiskeredskap.

KAPITTEL XVII. REGULERINGSFULLMAKT, STRAFF OG IKRAFTTREDELSE.

§ 79 Reguleringsfullmakt.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og kan ved forskrift gi nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fiske og fangst.

Til § 80 Straff.

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller med hjemmel i denne forskrift, straffes etter lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 eller lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8.

§ 81 Ikrafttredelse.

Denne forskrift trer i kraft straks. Samtidig oppheves

- Forskrift av 10. oktober 1989 om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål m.v. ved fangst av fisk og sild.
- Forskrift av 10. oktober 1989 om maskevidde, bifangst og minstemål i trålfiske etter reker og sjøkreps.
- Forskrift av 10. oktober 1989 om fangstforbud, fredningstid, minstemål m.v. ved fangst av hummer, krabbe, kamtsjatkakrabbe, snøkrabbe og haneskjell.
- Forskrift av 11. juli 1997 om adgang til å fiske med snurrevadpose med kvadratiske masker i stengte områder.
- Forskrift av 19. juli 1991 om forbud mot visse installasjoner og sorteringsmaskiner om bord i fartøy ved fiske av makrell.
- Forskrift av 24. januar 1994 om plikt for fartøy med isvann – eller RSW- tanker til å ha godkjent kalibreringsdokument om bord.
- Forskrift av 12. juli 1985 om retroreflekterende merker på fiskefartøyer.
- Forskrift av 16. februar 1987 om retroreflekterende merkens montering og vedlikehold på fiskefartøyer.
- Forskrift av 10. oktober 1989 om merking av fiskeredskaper.
- Forskrift av 10. oktober 1989 om regulering av fiske med faststående redskaper, trål og snurpenot under loddefisket.
- Forskrift av 22. desember 1989 om regulering av garnfiske etter torsk, hyse og sei.
- Forskrift av 23. november 1993 om regulering av garnfiske etter blåkveite, blålange, hvitlange, uer og ulke.
- Forskrift av 16. august 1994 om regulering av drivgarnfiske etter makrell.
- Forskrift av 6. oktober 1989 om trålfrie soner og fleksible områder utenfor 12 n.mil fra grunnlinjene ved det norske fastland.
- Forskrift av 6. oktober 1989 om adgangen til å drive trålfiske i området mellom 4 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene utenfor det norske fastland.

- Forskrift av 7. juli 1997 om adgang til å fiske i midlertidig stengte områder med torskestrål som har innmontert sorteringsrist med minste spileavstand 80 mm.
- Forskrift av 20. juli 2000 om lasteromstegninger.
- Forskrift av 17. august 2000 om grensedraging for havgående linefartøy.
- Forskrift av 11. mars 1999 om beskyttelse av korallrev.
- Forskrift av 7. mai 1985 om tiltak for bevaring av ungfisk.
- Forskrift av 19. desember 1996 om regulering av fiske etter vassild (*Argentina silus*) nord for 62° N.
